

Ikt.sz.: HOB-40/42-4/2015.

HOB-13/2015. sz. ülés
(HOB-25/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2015. június 4-én, csütörtökön, 10 óra 1 perckor
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)</i>	5
<i>Dr. Hende Csaba tájékoztatója</i>	5
<i>Hozzászólások, válaszok, reflexiók</i>	13
<i>Egyes biztonsági kockázatokkal összefüggő szabályozások áttekintése az első osztályú labdarúgó-bajnokság mérkőzéseinek szervezése kapcsán</i>	34
<i>Az elnök bevezetője</i>	34
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	37
<i>Az ülés berekesztése</i>	60

Napirendi javaslat

1. Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. Egyes biztonsági kockázatokkal összefüggő szabályozások áttekintése az első osztályú labdarúgó-bajnokság mérkőzéseinek szervezése kapcsán

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Simon Miklós (Fidesz), a bizottság alelnöke
Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
Ágh Péter (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság munkatársa

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter
Dr. Kontrát Károly államtitkár (Belügyminisztérium)
Papp Károly országos rendőrfőkapitány
Samu István biztonsági igazgató (Magyar Labdarúgó Szövetség)
Kubatov Gábor (Fidesz) országgyűlési képviselő, az FTC elnöke
Baranyai Imre biztonsági igazgató (FTC)
Képiró János biztonsági igazgató (DVSC)
Szabadkai Ákos biztonsági igazgató (Videoton FC)
Kónya Péter (független) országgyűlési képviselő
Dr. Varga László (MSZP) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Benkő Tibor vezérkari főnök (Honvéd Vezérkar)
Béres János vezérőrnagy, főigazgató-helyettes (Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat)
Dr. Dankó István közigazgatási államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Kun Szabó István helyettes államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Boros Bánk Levente kabinetfőnök (Honvédelmi Minisztérium)
Magyar Balázs (Szurkolói Iroda)
Dr. Turgyán Tamás örmény nemzetiségi szószóló

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 1 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Miniszter Úr! Kedves Vendégeink! Államtitkár Úr! Tisztelt Bizottság! Megkezdjük a munkánkat.

A határozatképességet kell ellenőrizni. Megállapítom, hogy 9 fő személyesen, a bizottság tehát teljes létszámban van jelen.

Köszöntöm vendégeinket; köszöntöm Kónya Péter urat, parlamenti képviselőt, valamint nemzetiségi szószóló urat külön is.

Mielőtt megkezdjük a beszámoló megtárgyalását, a napirendet kell elfogadnunk. Kérdezem a tisztelt bizottságot, elfogadja-e a napirendet. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

További eldöntendő kérdés, hogy megadjuk-e arra a lehetőséget Kónya Péter úrnak, hogy tanácskozási joggal részt vegyen a bizottság ülésén. Én azt indítványozom, adjuk meg, azzal, hogy valamikor el kell majd engednünk a honvédelmi miniszter urat, mert a Nemzetbiztonsági bizottság előtt is lesz beszámolója. Tehát azt kérem a tisztelt képviselőtársaktól, tegyék lehetővé, hogy Kónya Péter úr is beleférjen az időbe, mert körülbelül 12 órakor, negyed 1-kor a miniszter urat el kell engednünk. Tájékoztatásul mondom, hogy először a bizottsági tagoknak adom majd meg a szót, és csak utána Kónya Péter úrnak; ezt legutóbb is így tettük. Tehát ezekkel a megkötésekkel kérdezem a bizottságot, megadja-e a lehetőséget Kónya Péter úrnak a hozzászólásra. *(Szavazás.)* Igen, a bizottság egyhangúlag így döntött.

S még egyvalami, tekintettel arra, hogy itt nagyon meleg lesz, és légkondicionálás nincs - ez a környezettudatos életmód egyik jelentős állomása, az ökológiai lábnyomot kisebbre vesszük ezzel -, ezért azt szeretném indítványozni, hogy nyugodtan, akinek melege van, vegye le a zakóját, mert teljesen felesleges, hogy megpárolódjunk itt a rekkenő hőségben. A hölgyek természetesen ne vegyék le a zakójukat. *(Derültség.)*

Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)

Megkezdjük az 1. napirendi pontunk tárgyalását. Megadom a szót Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak, akitől utána lehet kérdezni, hozzászólni a vitához. Miniszter úré a szó.

Dr. Hende Csaba tájékoztatója

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Megint eltelt egy év; egy igen mozgalmas és igen komoly kihívásokkal teli, munkás, és mondhatom, meglehetősen sikeres év van mögöttünk. Mielőtt megtisztelő kérdéseikre válaszolnék, engedjék meg, hogy röviden szóljak mindarról, amit a harmadik Orbán-kormány első esztendejében elvégeztünk.

A legfontosabb kérdés talán a honvédelmi életpálya és illetményemelés ügye. Már az előző kormányzati ciklus alatt megterveztük az új, kiszámítható és a katonák megbecsülését tükröző életpályát. A tárca széles körű, többkörös ágazati konzultációt követően, minden érintett szereplő támogatásával kompromisszumos javaslatot tett a kormány, majd a kormány által az Országgyűlés elé, amely több mint kétharmados többséggel fogadta el 2015. április 15-én a honvédek jogállásáról szóló törvény módosítását.

A katonai életpálya egyszerre szolgálja a szolgálati érdeket és teszi tervezhetővé a katonák számára a jövőt. Ösztönöz a szakmai tapasztalat és a katonai tudás megszerzésére, a ranglétrán történő előrehaladásra, illetve a honvédségben minél tovább történő szolgálatteljesítésre.

A rendszeres megmérettetés a katonai pálya alapeleme. Alapelv, hogy a nem megfelelő szintű teljesítmény, így például az oldalirányú karrierhez - ez egy új fogalom - kötött vizsgák nem teljesítése a jogviszony megszűnését eredményezi. Emellett folyamatosan meg kell felelni a katonai szolgálattal járó sajátos, fizikai, pszichikai és egészségügyi követelményeknek is.

Az új illetményrendszerrel és az illetményemelésről röviden. A tárca egy, a korábbinál igazságosabb, a Magyar Honvédség érdekeit a lehető legmegfelelőbbben szolgáló, differenciált illetményrendszert és illetményemelést vezet be. A 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékos, majd 2019-ig évente további 5-5 százalékos illetményemelés 2002 óta, tehát a legelső Orbán-kormány által végrehajtott illetményemelés óta a legjelentősebb növekedést biztosítja a honvédségi állomány keresetében. Az új illetményrendszer a szükséges mértékben rugalmas, mind a katonai pálya szakmai csúcsát jelentő területeken, például a különleges műveleteknél, mind a hiányszakmák, például a repülőműszakiak tekintetében biztosítja a feladat jelentőségéhez mért, kiemelt anyagi elismerést. Összességében elmondhatjuk, hogy a honvédelmi életpálya újraépíti és megerősíti a Magyar Honvédség 2002 óta folyamatosan devalválódott, csökkent megtartóerejét.

Engedjék meg, hogy ezek után a védelempolitikai tevékenységünkről és szövetségi szerepvállalásunkról szóljak, először a NATO-csúcsról és az ott tett vállalások végrehajtásáról.

A NATO-ban az elmúlt másfél év az ukrán válságra adott válaszok jegyében telt el. A szövetség reakciója egyaránt magában foglalta a keleti tagállamok biztonságának megerősítését, illetve a megváltozott biztonsági helyzethez való hosszabb távú alkalmazkodást. Ezeket a lépéseket a tavaly szeptemberi walesi csúcstalálkozón az úgynevezett készenléti akcióterv keretében fogadták el az állam- és kormányfők. Hazánk legfontosabb vállalásai a csúcson: a védelmi költségvetés emelése, aktív részvétel nemzetközi gyakorlatokon, hozzájárulás a NATO kollektív képességeihez, védelmi beruházások és fejlesztések felgyorsítása, valamint Ukrajna támogatása voltak.

A nemzetközi gyakorlatok tekintetében szeretném tájékoztatni önöket az Iron Sword 2014 nevű gyakorlat kapcsán, ahol Litvániában egy komplett lövész század vett részt, illetve balti és amerikai katonákkal közös kiképzésen is részt vett, hogy ezzel hazánk lett az első olyan európai ország, amely tartósan csapatokat állomásoztatott a Baltikumban. Az első olyan európai ország voltunk, amelyik ezt megtette. Nagyon lényegesnek tartom azt is, hogy részt vettünk Lengyelországban az Anakonda nevű gyakorlaton. 2015-ben is több nemzetközi gyakorlaton - például Saber Junction, Trident, Javelin - vesz részt a Magyar Honvédség, illetve hazai gyakorlataink egy részére meghívtuk külföldi partnereinket is.

Kiemelt jelentőségű a NATO idei évi nagyláthatóságú gyakorlatán való magyar szerepvállalás - ezt angolul Trident Juncture-nek hívják -, amelyhez kapcsolva kerül majd megrendezésre a Visegrádi Négyek harccsoportjában felajánlott magyar erők megmérettetése is.

A Pápa Bázisrepülőtér fejlesztéséről. Walesben vállaltuk, hogy Magyarország fejleszti a Pápa Bázisrepülőtér mintegy 20 milliárd forint nemzeti ráfordítással, képessé téve a bázist nagyobb NATO-erők fogadására és telepítésére. Hozzá kell tenni, hogy a teljes beruházási összeg mintegy 50 milliárd forint, a nemzeti rész ebből 20 milliárd.

A Honvédelmi Minisztérium az elmúlt évben kidolgozta a fejlesztési tervet, jelenleg pedig a projekttel kapcsolatos kormányhatározat tárcaközi előkészítése folyik.

A NATO gyorsreagálású kötelékéhez, az úgynevezett DJTF-hez való hozzájárulásról szólva fontos, hogy a NATO-csúcson bejelentettük azt, hogy Magyarország megfelelő erőkkel fog részt venni az újonnan létrehozandó NATO gyorsreagálású kötelékben. Ez terveim szerint egy századszintű erő lesz.

Szeretném tájékoztatni önöket arról, hogy az elmúlt évben a Honvédelmi Minisztérium és a Honvéd Vezérkar részt vett a NATO által hazánk számára kidolgozott, úgynevezett stratégiai szintű veszélyhelyzeti terv elkészítésében. Ezzel összefüggésben 2015-ben 13 fő tervezőt telepítünk a brunssumi NATO-parancsnokságra a terv további pontosítása érdekében.

Szintén a walesi csúcson jelent meg a NATO előretolt vezetés-irányítási törzselem koncepciója - angol nevén NATO Forces Integration Unit, rövidítve NFIU. A 2015. februári védelmi miniszteri értekezleten indítványoztam ilyen törzselem Magyarországra telepítését. A NATO várhatóan ez év őszén fog döntést hozni, mégpedig támogató döntést a magyar előterjesztés vonatkozásában. A HM-ben zajlik az előkészítő munka, a telepítés tervezett helyszíne Székesfehérvár. Megtörtént a szakértői szintű egyeztetés a brunssumi NATO-parancsnoksággal a követelmények - infrastruktúra, informatika, személyügy s a többi - meghatározása érdekében. A tervezéssel lényegében készen vagyunk, a projekt jelenleg indulásra kész.

A NATO északkeleti hadtestparancsnokságához is hozzájárulunk. Ez év nyarától három törzstiszttel veszünk részt a lengyelországi Szczecinben felállított északkeleti hadtestparancsnokság munkájában.

A védelmi költségvetés emelésével összefüggésben szeretnék emlékeztetni arra, hogy a walesi NATO-csúcson a tagállamok kötelezték magukat arra, hogy nem csökkentik a jövőben védelmi költségvetésüket, illetve ütemesen emelve azt, egy évtizeden belül megközelítik a GDP 2 százalékát, ezen belül is legalább 20 százalékot fejlesztésre fognak fordítani. Magyar részről már 2012-ben kormányhatározat született arról, hogy a HM támogatási főösszege a GDP arányában 2016-tól kezdve évente 0,1 százalékkal megemelésre kerül. A HM-fejezet eredeti 2015. évi kiadási előirányzata, amely 250,4 milliárd forint, mintegy 9 milliárd forinttal, vagyis 3,7 százalékkal haladta meg a 2014. évi költségvetési előirányzatot. Ez azért figyelemreméltó, mert a 2015. évre emelést nem irányzott elő egyébként eredetileg a kormányhatározat.

Ugyanakkor, ha mindent összeszámítunk, mindazokat az összegeket, amelyek a 2015. évben már eddig is és várhatóan a közeljövőben a honvédelmi tárca számára biztosításra kerülnek, akkor a kép még sokkal kedvezőbb, hiszen nyugodtan tényként kezelhetjük a július 1-jével hatályba lépő új illetményrendszer céltartalékként elkülönített fedezetét, amely jelenleg még a Miniszterelnökség-fejezetben tartózkodik, majd a kifizetés idején kerül át technikailag a HM-hez. Ez 10,3 milliárd forint. Ezzel már 8 százalékos növekedésnél tartunk. Ugyanakkor az év eddigi folyamán már az Országgyűlés és a kormány döntése alapján lényeges további pénzeszközökhöz, költségvetési forrásokhoz jutottunk. Ilyen a kurdisztáni szerepvállalás forrásaként meghatározott 16,8 milliárd forint; ilyen a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ, vagyis a Honvédkórház konszolidációjára kapott mintegy 4 milliárd forint; ilyen a bérkompenzáció, amely 2,2 milliárd forintot tett ki. Mindennek következtében a HM 2015. évi várható módosított kiadási főösszege meg fogja haladni a 290 milliárd forintot.

Amint a Ház előtt fekvő költségvetésből láthatják, a kormány teljesíti önmagának, az országnak és a szövetségnek tett ígéretét, hiszen a védelmi

költségvetés emelése 2016-ban tovább folytatódik. A 2016-os költségvetési törvényjavaslat szerint a minisztérium kiadási főösszege 298,6 milliárd forintra nő. Ez a 2015. évi eredeti főösszeghez képest 48,1 milliárd forintos többlet, ez mindösszesen 22 százalékos honvédelmi költségvetés-növekedést jelent. Ezzel együtt is a becült GDP-nek mindössze 0,85 százalékát fogja kitenni a 2016. évi kiadási főösszeg. Megjegyzem itt, hogy a tízéves fejlesztési tervünkben a Nemzetgazdasági Minisztérium által 2012-ben rendelkezésre bocsátott GDP-prognózisból indultunk ki; a vártnál jobban fejlődött a magyar gazdaság, nagyobb a GDP 2016-ban tervezési szinten, mint amivel 2012-ben számoltunk, és mint amely összeget a tízéves fejlesztési tervünkben a '16-os évre beállítottunk. Ehhez képest és ezzel együtt is nagyon örvendetes az, hogy a tényleges, magasabb GDP-összegeből számított 0,1 százalékos növekményt meg tudtuk kapni a költségvetésből, tehát többet kapunk 2016-ban, mint amit eredetileg reméltünk és terveztünk.

Ukrajna szövetségi támogatása a következő a tartalomjegyzék szerint a walesi csúcson megtett vállalásaink között. Itt meg kell említeni, hogy a honvédelmi tárca húsz ukrán sebesült katona kezelését és orvosi rehabilitációját vállalta a Honvédkórházban. Mindeddig öt ukrán katona hagyta el gyógyultan Magyarországot. Vállaltuk továbbá húsz ukrán katonatiszt angolnyelv-képzését, valamint aknamentesítési és improvizált robbanóeszközök elleni kiképzést is, mely utóbbit az ukrán fél még nem hívott le. 2015 márciusában hazánk egy tisztet a kijevi NATO összekötő irodába telepített. Emellett Magyarország 100 ezer euróval járult hozzá az Ukrajna megsegítésére létrehozott kibervédelmi pénzügyi NATO-alaphoz.

Az Iszlám Állam elleni nemzetközi fellépésről és a Magyar Honvédség kurdisztáni szerepvállalásáról szeretnék röviden szólni. Az Iszlám Állam nevű terrorszervezet 2014. júniusi megalakulását és területszerzését követően az ENSZ Biztonsági Tanács által meghozott 2170. és 2178. számú határozatai, továbbá az Iraki Köztársaság kormánya által 2014. június 25-én az ENSZ tagállamaihoz intézett felkérése nyomán, az Amerikai Egyesült Államok vezetésével a nemzetközi közösség több mint hatvan országa a terrorszervezet elleni fellépésre határozta el magát. Hazánk - amerikai közvetítéssel - 2014 augusztusában jelentős, összesen 248 tonna - amely mindösszesen 6 millió lőszert, lövedéket jelentett - lőszerszállítmányt ajánlott fel a kurd pesmerga erőknél, amelyet az amerikai légierő októberben és februárban szállított Irakba. Emellett hazánk humanitárius gyorssegélyt is - 70 ezer euró összegben - küldött az országba.

Amint az ismert, az Országgyűlés döntött a Magyar Honvédségnek az Iszlám Állam elleni nemzetközi fellépésben való részvételéről. A 17/2015-ös országgyűlési határozat értelmében a Magyar Honvédség 2017. december 31-éig legfeljebb 150, váltási időszakban 300 fős állománnyal kiképzéstámogató feladatokat lát el az észak-iraki Erbilben. Az iraki magyar szerepvállalás helyszínbejárására 2015. március 31-étől került sor. Az egyeztetések jelenleg is folyamatosak a kitelepülés még nyitott kérdéseit illetően; ilyenek a szállás, elhelyezés, ellátáskiszállítás, fegyverhasználat, felkészítés, útlevelek, s a többi kérdései.

A Honvédelmi Minisztérium az elmúlt hónapokban megtervezte a kurdisztáni szerepvállalás teljes eszköz- és humánigényét, elvégezte az állomány kiválasztását, megkezdte annak felkészítését, valamint elindította a szükséges beszerzéseket. A kormány és az Országgyűlés pedig a HM 2015-ös költségvetésén felül - amint erről már szoltam - biztosította mindezek fedezetét, mindösszesen 16,8 milliárd forint összegben.

Engedjék meg, hogy szóljak a Visegrádi Négyekkel való együttműködés kérdéséről, Magyarország szerepéről a Visegrádi Négyek által létrehozott EU-harccsoportban, Battle Groupban. A HM az elmúlt évben a tervek szerint folytatta a

felkészülést a magyar részvételre, a harccsoport felállítása a tervek szerint halad, és 2016 első felében az EU szárazföldi gyorsreagáló képességeként fog hat hónapig készenléti szolgálatot adni. A harccsoporthoz kapcsolódóan folyik egyébként egy állandó V4-es moduláris erő kialakításának vizsgálata is, amely a hosszú távú vízió és az akcióterv célkitűzései között is szerepel. Az április 23-ai védelmi miniszteri találkozón elfogadta a négy védelmi miniszter azt a hosszú távú víziót és ahhoz kapcsolódó akciótervet, amely a hosszabb távra szóló elképzeléseinket, együttműködési szándékunkat tükrözi.

Ebben a témában kell megemlítenem a Gripen közvetlen légi támogatási képességét, a CAS képességet; ez a close air support angol kifejezés rövidítése. A Gripen-program folytatásaként a V4-EU harccsoportban felajánlott képesség megteremtése érdekében a Honvédelmi Minisztérium megtervezte és megkezdte a képesség kialakítását. Erre a kormány még 2014 májusában a '14. évben folyósítandóan 1,16 milliárd forintot, '15-ben pedig további 1,7 milliárd forint forrást, összességében tehát 2,86 milliárd forintot biztosított.

A képességről röviden. Rendkívül fontos és korszerű, XXI. századi képességről van szó. Közvetlenül az első vonalban harcolókat tudják majd Gripenjeink precíziós eszközökkel végrehajtott légicsapásokkal támogatni. Itt most megint egy hosszú építkezési munka gyümölcsét arathatjuk le, az első lépéseket még 2012-ben tettük meg, amikor is a Magyar Honvédség akkreditálta a JTAC - Joint Terminal Attack Controller - képességet. A JTAC katona feladata, hogy a nála lévő eszközzel mintegy megvilágítsa, kijelölje, a bombázó számára azonosítsa a célt, és pontos adatokkal szolgáljon az úgynevezett ROVER képesség segítségével, a harci repülőgép fedélzeti számítógépének egy speciális adatkapcsolati segítségével. Az így nyert adatok feldolgozása után a harci repülőgép mintegy egyméteres pontossággal tud célba juttatni precíziós bombákat.

A közvetlen légi támogatási képesség kialakítása számos részfeladatot foglal magában, amelyeket elvégeztünk és folyamatosan végzünk. Ilyen a szükséges repülési, kiképzési idő biztosítása, földi támogató eszközök bővítése, a fegyverzet, maguknak a precíziós bombáknak és az úgynevezett ROVER képességnek a beszerzése és az éjjellátó képesség kialakítása annak érdekében, hogy nemcsak nappali, hanem éjszakai körülmények között is ez a harci tevékenység végrehajtható legyen. 2016. január 1-je a CAS képesség elérésének a határideje; ez megegyezik a V4-EU harccsoport szolgálatba lépésének idejével.

A következő téma, amellyről szólni szeretnék, ez a magyar szerepvállalás a balti légtérellenőrzésben. A balti államok légtérrendészeti feladatait a NATO légtér-szuverenitás biztosítása keretében 2004 óta folyamatosan a szövetséges államok látják el, mégpedig négy hónapos rotációban. 2012 májusában a chicagói NATO-csúcson jelentette be Orbán Viktor miniszterelnök úr, hogy Magyarország részt vesz a balti Air Policy feladatban, amelynek végrehajtására a 2015. szeptember-december közötti időszakban kerül sor. 2014 februárjában újabb felajánlást tettünk, amely szerint az ötvenes blokkban, amely 2019 májusa-augusztusa között esedékes, hazánk ismételtén vállalni fogja ezt a szolgálatot. Tehát idén ősszel először, 2019 májusa-augusztusa között pedig másodszor is részt fogunk venni ebben az igen érdekes és hasznos tapasztalatokkal kecsegtető feladatban. Természetesen a feladat vállalása óta eltelt időben jelentősen megváltozott a hadműveleti környezet, megnőtt az orosz légierő demonstratív repüléseinek száma, az eddigi tapasztalatok szerint akár négy riasztással is számolni kell egy nap alatt. Ugyanakkor más NATO-erők is jelen vannak a térségben, és a feszült helyzetben fokozott médiafigyelem irányul a feladatot ellátó állományra minden bizonnyal.

2014-ben megkezdjük a felkészülést a vállalt feladatra. A Magyar Honvédség a tervek szerint két géppárral, tehát összesen négy géppel és nyolc pilótával, földi kiszolgáló személyzettel, összesen maximum 89 fővel látja majd el a feladatot. Minden szükséges felkészülési munkát elvégeztünk. Svédországi attaséinkat átkreditaljuk erre az időszakra a balti államokba. Szemrevételezések és gyakorlások megtörténtek.

A következő nagyobb téma, amiről szólni kívánok, Magyarország részvétele Szlovénia légtérvédelmében. A Magyar Honvédség Gripen harcirepülőgépképességének nemzetközi elismertségét és megbecsülését bizonyítja, hogy Magyarország felkérést kapott arra, hogy NATO-keretben, Olaszországgal közösen vegyen részt a harci repülőgépekkel nem bíró Szlovénia légterének biztosításában. A NATO műveleti alárendeltségű légvédelmi készenléti szolgálatot, amelyet a kecskeméti bázis biztosít, 2014. október 4-én kezdték meg repülőink, és azóta végrehajtották már első elfogásukat is a szlovén légtérben, sikeresen.

Engedjék meg, hogy a Magyar Honvédség missziós szerepvállalásának átalakításáról szóljak. A jelenleg misszióban lévő magyar honvédek mintegy 10 százaléka ENSZ, körülbelül 30 százaléka EU, míg 60 százaléka NATO vezetésű békeműveletekben vesz részt; több mint 700 katona, három földrészen, 12 országban - gyorsan felsorolom a jegyzőkönyv kedvéért is -: Afganisztán, Koszovó, Bosznia-Hercegovina, Szomália, Mali, Kongói Demokratikus Köztársaság, Közép-afrikai Köztársaság, Nyugat-Szahara, Ciprus, Libanon és Grúzia - ezek a szolgálatteljesítési helyek. Ehhez fog hozzáadódni az iraki misszió mintegy 150 fős létszáma, amely várhatóan nyár végétől fog a helyszínen folyamatos kitelepüléssel szolgálatot teljesíteni.

A 2014-15-ös, tehát a beszámolási időszakban átalakítottuk a missziós szerepvállalást. Ennek leglényegesebb elemei a kurdisztáni szerepvállalás, Magyarország balkáni jelenlétének erősítése, az afganisztáni szerepvállalás csökkentése és átalakítása, amely párhuzamosan halad a NATO-misszió átalakításával, továbbá a Sínai-félszigeten a Camp David-i békeszerződéssel fölállított MFO-misszióban húsz éven keresztül, 1995-től 2015-ig sikeresen folytatott nemzetközi misszióknak a befejezése.

Afganisztáni misszióknak átalakításáról. Ismert, hogy 2015. január 1-jével egy kisebb létszámú és támogató jellegű missziót, az Eltökélt Támogatás nevű műveletet indította meg a NATO. Ennek fő feladata az Afgán Nemzeti Biztonsági Erők - ANSF - kiképzése és tanácsadása. A Magyar Honvédség különleges műveleti kontingense két csoportot és törzselemet is magában foglaló formában 2014 áprilisáig működött, amit egy egycsoportos szerepvállalás váltott fel. Jelenleg különleges műveleti katonáink Mazar-e-Sharifba települve, a német vezetésű északi régióban dolgoznak. 2014 folyamán hazánk egy biztosító szakaszt küldött az afgán rendőri erők tanácsadását Észak-Afganisztánban végző két, már meglévő csoport zavartalan tevékenységének biztosítása érdekében. Az úgynevezett nemzeti támogató elem létszáma a kisebb összlétszámú magyar szerepvállaláshoz igazítva csökkent.

Említésre érdemes, hogy a katonai szerepvállalás mellett - a chicagói csúcson tett vállalásunknak megfelelően - Magyarország összesen 1,5 millió, évi 500 ezer dollárral járul hozzá az ANSF, vagyis az afgán fegyveres erők működési költségeihez a 2015-17 közötti három esztendőben.

A tavaly őszi walesi csúcstalálkozón a szövetség úgy döntött, hogy az ANSF-művelet 2014. év végi befejezését követően még legalább két évig továbbra is szerepet vállal Afganisztán stabilizálásában. A jövőbeni magyar szerepvállalást mintegy 80-100 főben tervezzük.

Tekintettel arra, hogy hazánk érdekelt a nyugat-balkáni térség stabilitásában számos okból, ezért a Magyar Honvédség Afganisztánban felszabaduló erőit a Nyugat-Balkánra, mégpedig elsősorban Koszovóba csoportosítottuk át. Az átcsoportosítás végrehajtása után a KFOR-ban szolgálatot teljesítő magyar katonák létszáma 361 fő. Így ez jelenleg a legnagyobb magyar nemzetközi szerepvállalásunk.

Engedjék meg, hogy az elmúlt egy év munkájáról szólva a honvédelem rendszerében elért eredményeket is megemlítsen. Először a vezetési rendszerek megújításáról.

A HM a szigorúan vett katonai feladatok mellett folyamatosan fejleszti, gyakoroltatja és teszteli a minősített időszakban szükséges vezetési, irányítási és döntés-előkészítési rendszereit. Mindez különösen fontos egyebek mellett a katasztrófavédelmi feladatok ellátásához. Leszűrve az elmúlt esztendő katasztrófavédelmi feladatok ellátásához. Leszűrve az elmúlt esztendő hatalmas ipari és természeti katasztrófáinak kivédése során megszerzett tapasztalatokat, tovább tökéletesítettük ezt a rendszert. 2014-ben kialakítottuk a honvédelmi ágazati döntési rendszer jogszabályi háttérét. Az új döntési rendszer normál és minősített időszakban egyaránt szavatolja az ágazat valamennyi szegmensében jelentkező vezetési, irányítási, döntési, döntés-előkészítési, végrehajtási feladatait. Folytatódott az e rendszer részét képező Magyar Honvédség műveletvezetési rendszer - rövidítve MVR -, valamint a közigazgatási döntés-előkészítési rendszer - rövidítve KDR - szabályozói háttérének kialakítása és begyakorlása az Alapos Bázis 2014 elnevezésű gyakorlatunkon.

A 2014. év egyik fontos feladata volt a honvédelmi katasztrófavédelmi rendszer - rövidítve HKR - irányítás-vezetési rendszerének átalakítása és megújítása. Engedjék meg, hogy az elmúlt év katasztrófavédelmi tevékenységéről szóljak. A honvédség erői a 2014. decemberi rendkívüli időjárás kapcsán két alkalommal vettek részt katasztrófavédelmi tevékenységben, ahol speciális terepjáró képességű járművekkel támogatták a Pilis és a Gerecse hegység teljes útjainak járhatóvá tételét.

Néhány szó az önkéntes tartalékos rendszerről. Folytatódott az ÖTR fejlesztése is, feladatrendszere is kibővült missziós és más, békében jelentkező feladatokkal. Elmondhatjuk, hogy már külföldi misszióban is részt vesz önkéntes tartalékos katona. Előkészítettük a stabilizációs és újjáépítési feladatokra tervezett civil szakértők bevonását az önkéntes tartalékos rendszerbe. A védelmi igazgatás szerveinél, a védelmi bizottságoknál is megjelentek az önkéntes tartalékosok. A Nemzeti Közszolgálati Egyetem oktatási feladataiba is bevontuk őket, és el kell mondanom, hogy most már állami vezető is tagja az önkéntes tartalékos rendszernek; sajátos kiképzési programja, amelyet a specialitásokhoz kell igazítani, éppen szakmai egyeztetés, jóváhagyás alatt van. Az önkéntes tartalékosok immár a hagyományőrzési, hadisír-gondozási feladatokban is közreműködnek.

Engedjék meg, hogy a rendelkezésemre álló rövid időben még szóljak a katonai képességek fejlesztéséről, amely bekövetkezett az elmúlt egy évben. Először a pápai repülőtér fejlesztéséről. 2014-ben megkezdődött a SAC program kiemelt infrastrukturális projektje, a SAC Hangár Komplexum építése, mintegy 45 millió USA-dollár összegben, teljes egészében nemzetközi finanszírozásban. Új kiegészítő repülésirányító torony is épül Pápan, melynek befejezése 2016-ban várható.

A Gripen közvetlen légi támogatási képességéről már szóltam. Ehhez kapcsolódóan megkezdődött az emelt szintű éjszakai azonosítási képesség kialakítása, valamint a légi támogatáshoz szükséges precíziós levegő-föld műveleti feladatok végrehajtását biztosító bombafegyverzet beszerzése is.

A Mistral légvédelmi rakétarendszerrel kapcsolatban szeretném tájékoztatni önöket, hogy a rakétarendszer fenntartása és fejlesztése érdekében szerződést kötöttünk a francia MBDA vállalattal. A szerződés korszerű Mistral 3 rakéták,

Mistral 2 rakétafelújító készletek, hőkamerák, illetve a kapcsolódó logisztikai készletek, műszaki dokumentációk és kiképzések megvásárlásáról szól. A beszerzést úgy ütemeztük, hogy az a honvédelmi költségvetésből 2014 és '18 között finanszírozható legyen.

Az úgynevezett Foreign Military Fund, az Egyesült Államok katonai segélyprogramja keretében finanszírozott programokról röviden. Ezen hadfelszerelés-fejlesztési és védelmi együttműködési programok során az amerikai fél által finanszírozott programok keretében közel 5 millió USA-dollár értékű felszerelést rendeltünk meg, amit nagyrészt már le is szállítottak. Ilyen a MILES lézeres harcászati kiképző rendszer korszerűsítése, a tüzérségi megfigyelő képesség, modern kézfegyverek és fegyverirányzók, s a többi.

Nemzeti forrásból az úgynevezett Foreign Military Sales rendszer keretében további 1,5 millió USA-dollár értékben elsősorban a V4-EU harccsoporthoz kapcsolható képzési programokat valósítottuk meg. Ilyen a légi támogatási képesség, az úgynevezett látótávolságon túli légi harcképesség, valamint a légiirányítók képzése.

Engedjék meg, hogy tájékoztassam önöket arról, hogy hadfelszerelési vonalon tovább erősödött a Honvédelmi Minisztérium két- és többoldalú együttműködése más országokkal. A tárca számos olyan országgal vette fel a kapcsolatot, amelyekkel hazánknak korábban hadiipari együttműködése nem vagy csak szerény mértékben volt. Együttműködési tárgyalások indultak meg többek között Törökországgal, Izraellel, Bangladesselel, Indiával és Egyiptommal is.

A tábori C2 vezetés-irányítási rendszer fejlesztése során tovább folytatódott a különböző híradó- és informatikai eszközök beszerzése, illetőleg a különböző szintű mobil vezetési pontok kialakítása, megint csak alapvetően a V4-EU harccsoport érdekében. 2015-ben a tábori vezetési rendszer fejlesztésére 882 millió forintot költöttünk.

Röviden szólnék a gépjármű-beszerzési programról. 2014-ben és '15-ben a Rába Jármű Kft. mint beszállító által kiszolgált gépjármű-beszerzési program keretében mindösszesen 6,68 milliárd forint értékben történtek beszerzések.

Engedjék meg, hogy a Honvédelmi Minisztérium társadalmi kapcsolatairól szóljak - most már tényleg csak röviden - a beszámoló végén. Rendkívül fontosnak tartjuk ezt a területet, ennek is betudható, hogy a 2014-es új kormány megalakulása után Kun Szabó István vezérőrnagy úr személyében a területet külön helyettes államtitkárságra bíztuk. A tárca azóta is tisztában van azzal, hogy rendkívül fontos, hogy az emberek értsék és tiszteljék az elvégzett munkát, szeressék és segítsék honvédeinket, mert csak így válhat a honvédelem nemzeti üggyé, és csak így lehetünk sikeresek a feladataink végzésében. Sok területen erősítettük társadalmi kapcsolatainkat, így a honvédelmi nevelés, a sport, katonai hagyományörzés, az esélyegyenlőség, a hadisírgondozás és a civil szervezetekkel való együttműködés terén egyaránt.

Három területet említenék meg külön. A Honvédelmi Minisztérium az új kormányzati ciklusban átvette a nemzeti rendezvények megvalósításának feladatát, amelynek végrehajtására létrehoztam a HM Nemzeti Rendezvényszervező Hivatalt - rövidítve NRH-t -, amely a társadalmi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár irányítása alatt működik. Az elmúlt év tapasztalatai rendkívül pozitívak, a tucatnál is több állami és nemzeti ünnephez kapcsolódó rendezvényt kifogástalanul és elismerésre méltóan szervezte meg ez a hivatal, és megjegyzem, hogy igen költségtakarékosan is.

A kegyeleti tevékenységről, a hadisírgondozásról. Nagyon fontos szimbolikus értéke és ennek nyomán nagyon nagy katonadiplomáciai jelentősége van ennek a tevékenységnek, hiszen minden állam nagy fontosságot tulajdonít a szolgálatában

elesett katonák végtisztessége megadásának, és ezt elvárja a partnereitől is. Belföldön és külföldön 2014 májusa óta a HM hadisírgondozásért felelős főosztálya több mint 1500 hadisír felújításában vett részt tevőlegesen vagy támogatta pályázati úton a sírok rekonstrukcióját.

A harmadik terület, amelyről szólni szeretnék, az a Kratochvíl Károly Honvéd Középiskola és Kollégium rendkívüli sikere. Ez a Debrecenben működő, országos hatókörű iskola, ahova közel nyolcvan településről érkeznek a diákok, speciális honvédelmi nevelési programot kínál nekik. A 2013-14-es tanévben 54, míg a folyó tanévben 59 diák kezdte meg tanulmányait. A hatalmas, mintegy tízszeres túljelentkezés mellett nem is olyan nagy csoda, hogy mind szakmai, mind sportversenyeken országos szintű sikereket értek el ennek az újonnan alapított, az előző ciklus egyik legjelentősebb újonnan létrehozott intézményének minősíthető iskolának a tanulói.

Kedves Képviselőtársaim! Végezetül szeretném megköszönni önöknek mindazt a segítséget, támogatást, amelyet az elmúlt egy évben e fontos nemzeti ügy, a honvédelem érdekében tettek és amit nekünk nyújtottak. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket.

Hozzászólások, válaszok, reflexiók

ELNÖK: Miniszter úr, nagyon szépen köszönöm. Most akkor a bizottsági tagoké a kérdés, hozzászólás lehetősége. Egy kormánypárti, egy ellenzéki, így fogunk haladni.

Én két rövid kérdést szeretnék föltenni. Az egyik, hogy egy új katonai akciót szervez az Európai Unió a Földközi-tenger térségében a menekültekkel kapcsolatban. Ehhez egyébként kérte az Európai Unió az ENSZ BT hozzájárulását is. Azt szeretném megkérdezni, hogy ezzel kapcsolatban a Magyar Honvédséghez érkezett-e bármifajta kérés vagy annak az igénye, hogy egyébként ugyan nem tengeri oldalról, de rendkívül kiszolgáltatott és kitett ország menekültáradatban, együttműködjön-e ezzel az akcióval, vagy sem.

A másik kérdésem pedig azzal kapcsolatos, hogy a közelmúltban történt Gripen-baleset rendkívül élénken foglalkoztatja a közvéleményt. Az ezzel kapcsolatos tényeket, amelyeket lehet tudni és közölhetőek, megosztaná-e a miniszter úr a bizottsággal?

Köszönöm szépen. Parancsoljon, miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tisztelt Bizottság! Az új akció, amelyről az elmúlt hetekben döntött az Európai Unió külügy- és védelmi minisztereinek tanácsa Brüsszelben, valójában előkészítési szakaszban van. Mindaddig, amíg az ENSZ BT felhatalmazása nincs meg, a római parancsnokság hírszerzési, felderítési és szervezési tevékenységet végez. Magyarország a tervezési folyamatban öt törzstisztet ajánlott fel ebben az akcióban való részvételre, amelyből két főt már le is hívtak. Tehát valamikor ki fognak ezek a tisztek települni Rómába a jelenlegi információk szerint.

A Gripen-balesetről engedjék meg, hogy kicsit hosszabban szóljak, mert ez valóban érdekli a közvéleményt, és fontos ügy.

A 42-es oldalszámú JAS-39D típusú kétülékes repülőgép 2015. május 19-én 13 óra 29 perckor szenvedett balesetet a Cseh Köztársaság časlavi katonai repülőterén. A leszállást követően a repülőgép nagy sebességgel túlfutott a fel- és leszállópályán. A pálya elhagyását követően a repülőgép-vezetők sikeres vészelhagyást, vagyis katapultálást hajtottak végre. A repülési feladatot a NATO TACEVAL csoport felkérése alapján hajtotta végre a Magyar Honvédség a csehországi NATO készenléti

erők ellenőrzése érdekében. Ez a kétülékes repülőgép kecskeméti felszállással, a NATO által előírt útvonalon végigrepülve, Szlovákia és Csehország légterében navigációs meghibásodást szimulált, majd a készenléti repülőgépek parancsait követve kezdte meg a leszállást a časlavi repülőtéren. A tervek szerint a repülőgépnek hajtómű-leállítás nélküli üzemanyag-feltöltést követően kellett volna visszarepülnie Kecskemétre.

Az események kivizsgálásával összefüggésben két, egymással párhuzamos vizsgálat került megindításra. Egy szakmai vizsgálat a repülésbiztonság növelése érdekében, az eseményt kiváltó okok megállapítására és a hasonló események bekövetkezésének megelőzése érdekében szakmai ajánlások megfogalmazására. Ez a szakmai vizsgálat nem irányul a személyi felelősség meghatározására, és a vizsgálatban tett megállapítások nem használhatók fel és nem is hivatkozhatók meg más eljárások során. A szakmai vizsgálat átfutási idejére azt kell mondanunk, hogy azok a szabályzók, amelyeket rögtön megemlítek, azt mondják, törekedni kell arra, hogy a vizsgálat időtartama ne haladja meg az egy évet.

Emellett közigazgatási eljárás keretében most már a felelősség és a légi közlekedés veszélyeztetettségének s annak fokának megállapítására folyik egy másik vizsgálat. Ezt a Magyar Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatal szakemberei hajtják végre. A hatósági eljárást 90 napon belül határozattal kell lezárni.

A szakmai vizsgálatról először részletesen. Három alapvető dokumentum szabályozza a nemzetközi relációban bekövetkezett légiközlekedési baleset szakmai vizsgálatának alapjait. Ez a 2005. évi törvény a légi-, vasúti és víziközlekedési balesetek szakmai vizsgálatáról, továbbá a 3531. azonosítószámú NATO-szabvány, továbbá az 1944. évi chicagói egyezmény 13. melléklete, amelynek rendelkezései értelmében a kivizsgálás vezetése annak a nemzetnek a felelőssége, amelynek a területén az esemény bekövetkezik. A vizsgálat illetékessége és helyénvalósága tekintetében hivatkoznom kell a Magyar Köztársaság kormánya és a Svéd Királyság kormánya között a Gripen típusú repülőgépek bérletével kapcsolatban született egyetértési nyilatkozat rendelkezéseire is, valamint a Gripen-bérleti megállapodásban rögzítettekre, amelyek egyaránt az 1944. évi chicagói egyezmény 13. mellékletét rendelik alkalmazni. A nemzetközi előírások értelmében biztosított az a lehetőség, hogy a vizsgálati eljárás bizonyos részeit vagy teljes egészét közös megállapodás alapján a bekövetkezés helye szerint illetékes vezető nemzettől átvehesse az üzemben tartó nemzet, ugyanakkor mind a cseh fél, mind pedig a svéd fél az illetékes cseh légügyi hatóságot tekinti a kivizsgálás vezetőjének, figyelembe véve azt is, hogy a szakmai kivizsgálás lezárultát követően kereskedelmi tárgyalásokra kell sor kerüljön Magyarország és Svédország között. Ezért a kivizsgálást lefolytató nemzet, illetve szervezet függetlensége - ez a cseh légügyi hatóság adott esetben - hazánk számára is fontos lehet később a svéd kereskedelmi partnerrel folytatott tárgyalásokon. Ezért nem kezdeményeztük a vizsgálat vezetésének az átvételét, hanem az általános szabály szerint tehát ezt a cseh fél folytatja. Ugyanakkor teljesen természetes módon a magyar fél szakértőket, résztvevőket delegál ebbe a csoportba, ugyanúgy, mint ahogy ezt megteszi a svéd fél is.

A balesetet követően a cseh fél a későbbi kivizsgálás érdekében azonnal megkezdte az adatgyűjtést és a feladatok végzését. Az első volt a repülőgép oltása és a roncsok hűtése, a helyszín lezárása, biztosítása, a katapultálást végrehajtó repülőgép-vezetők kórházba szállítása, vizsgálata. Helyszíni szemle végrehajtására került sor, fényképeket és videofelvételeket készítettek a helyszínről, begyűjtötték a térfigyelő kamerák felvételeit, tanúkat kutattak fel, a rádiólevelezés és a meteorológiai adatok rögzítése is megtörtént, valamint folyadékmintákat vettek le a repülőgépből. A szakmai vizsgálat során, amelyben az Összhaderőnemi Parancsnokságunk, a

kecskeméti légibázis, a közlekedésbiztonsági szervezet magyar részről, valamint a Saab cég képviselői svéd részről részt vettek, további vizsgálati cselekmények kerültek végrehajtásra, megint a baleseti helyszín bejárása. Ezt követően a magyar hatóság elfogadta a cseh fél által végrehajtott helyszínelést.

A repülőgép egyébként alapvetően két fő, valamint számos kisebb darabra tört szét. A magyar repülőműszaki szakemberek kiépítették a fedélzeti adatrögzítőket; úgynevezett DTU-GC, MMC és CSMU berendezésről, összesen három, mondjuk egyszerűen, feketedobozról van szó, amelyek nem azonos adattartalommal rendelkeznek. Megtörtént az adatrögzítő előzetes kiértékelése. Az adatrögzítő berendezések sértetlenek, a tárolt adatok teljes mértékben kiértékelhetők. Az előzetes adatkiértékelés folyamán nem találtak semmilyen műszaki meghibásodást a repülőgép egyik rendszerében sem, azonban az adatok további elemzése szükséges a baleset során rendelkezésre álló fékerő meghatározása, mint az egyik döntő, a baleset bekövetkezéséhez vezető kérdés tekintetében.

A bizottságok külön-külön tanúként meghallgatták az eseményben részt vevő repülőgép-vezetőket. Az előzetes repülésiadat-kiértékelést és tanúmeghallgatást követően a bizottságok egyöntetűen kizárták a baleset bekövetkezésében közrejátszó szándékos cselekményt.

2015. május 21-én a Saab cég vizsgálóbizottsága is végrehajtotta a helyszíni szemlét. Ezt követően a magyar műszaki szakemberek a repülőgépből a fedélzeti számítógépeket, a rádiókat, a minősített berendezéseket kiépítették és lefejtették az üzemanyagot. A területen a repülőgép összes szerkezeti elemét begyűjtötték, majd a cseh fél által biztosított zárt, fedett tárolóhelyre szállították. A DTU-GC és MMC kiértékelte adatait CD-n átadtuk a cseh bizottsági tagoknak és a Saab szakmai vizsgálóbizottságának is. A repülőgép baleseti adatrögzítője, amely nem a teljes repülési feladatról, hanem csak az utolsó öt percről tartalmaz adatokat, szintén hivatalosan átadásra került a Saab vizsgálóbizottságnak, ugyanis ezeket a tárolt adatokat csak gyári körülmények között lehetséges teljeskörűen kiolvasni. Megkaptuk a cseh féltől CD-n a fényképeket, a videókat és minden, a helyszíneléssel kapcsolatos adatot.

A magyar fél képviselői május 21-én, 14 órakor fejezték be a helyszíni vizsgálatot, és hazautaztak Magyarországra.

Szeretnék még tájékoztatást adni arról, hogy a Gripen-bérleti megállapodással összefüggésben a felelősség vonatkozásában három alapeset került rögzítésre. A magyar fél felelőssége kapcsán le kell szögezni, hogy a megállapodás alapján a leszállítási időponttól a repülőgépeket ért károsodásért, a repülőgépek elvesztéséért a magyar felet terheli minden felelősség. Amennyiben a magyar fél a repülőgépet háborúban és egyéb harci helyzetekben alkalmazza, a repülőgépeket ért károsodásért minden esetben a magyar fél felel, függetlenül minden más körülménytől.

Ugyanakkor nem a magyar fél felelőssége, ha a magyar fél bizonyítani tudja, hogy az esemény nem a magyar fél személyi állománya hanyagságára vezethető vissza, hanem akár a svéd szakemberek mulasztása, akár pedig valamilyen műszaki hiba játszott szerepet. A svéd fél felelőssége tehát akkor áll fenn, amennyiben a repülőgép olyan technológiai és/vagy műszaki meghibásodás miatt szenvedett balesetet, amely a svéd fél személyi állománya vagy képviselői szándékos magatartása vagy nagyfokú hanyagsága miatt következett be. Ebben az esetben a szerződő feleknek tárgyalásokat kell kezdeniük a repülőgép pótlásának lehetőségéről és annak a bérleti szerződésre gyakorolt kihatásáról.

Egyik szerződő fél sem felel, amennyiben a baleset kiváltó oka vis maiornak minősülő esemény, ami a fedélzeti rendszerek véletlenszerű meghibásodását vagy valamely szerkezeti elem súlyos károkat kiváltó meghibásodását jelenti.

Szükségszerű a Gripen-bérleti megállapodásban rögzítetteken felül a szerződésnek értelemszerűen nem részeseként, az ügyben mégis szereplő cseh fél szerepét is vizsgálni. Amennyiben a cseh fél felelőssége a repülőtéren infrastruktúra vagy a repülésirányítás által biztosított információk esetleges hiányosságára bizonyíthatóan visszavezethető, akkor abban az esetben a NATO-SOFA rendelkezései az irányadók.

A repülőgéproncsról. Az előzetes vizsgálat alapján a repülőgép nem javítható. Az egyes szerkezeti elemek hasznosításának megítéléséhez a gyártó későbbi állásfoglalása szükséges. A svéd védelmi biztonsági exportügynökség várhatóan a cseh és a magyar felet a jövő hét folyamán megkeresi az ügyben, hogy a roncsok a gyártóhoz, Svédországba visszaszállításra kerülhessenek további vizsgálatok céljából. Mindaddig a cseh fél zárt objektumában kerül tárolásra a roncs.

Röviden tehát ennyit lehet most mondani. A baleset bekövetkezésének pontos okát meghatározni a vizsgálat lezárulta előtt nem áll módunkban. Szerepet játszhat, ahogy említettem tehát, a légi irányítás tevékenysége, szerepet játszhat a pilóták mulasztása, külső környezeti hatás, műszaki hiba, valamint mindezek bármilyen kombinációja is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Harangozó alelnök úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót. Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Vendégek. Amit miniszter úr az illetményemelésről és az új szolgálati törvényről mondott, az nyilvánvalóan az állomány szempontjából kedvező és elismerésre méltó. Mindemellett rávilágít arra, hogy két nappal ezelőtt milyen mellébeszélés zajlott itt a Belügyminisztérium részéről ugyanebben a témakörben.

Ma miniszter úr azt mondta, hogy az illetményrendszer, illetve az új életpályarendszer a törvény értelmében - egyébként a parlament majdnem egészének támogatásával, így a mi támogatásunkkal is elfogadott törvény értelmében - hatályba lép, és biztosítja nemcsak az ideit, hanem a jövő évi és az az utáni évi 5-5 százalékos béremelést. Kedden azt hallgattuk meg itt, engem próbált cáfolni belügyminiszter úr, hogy azért nem lehet a rendvédelem területén hatályba léptetni az illetményrendszert, mert akkor nem tudnák biztosítani az illetményemelést az ott dolgozóknak. Valami nem stimmel. Egyet el kell ismerni: itt, ezen a területen stimmel. Benne van a pénz a költségvetésben, a törvény hatályba fog lépni, tehát ez úgy tűnik, hogy rendben van.

Ha viszont miniszter úr is az elmúlt évekről is beszélt, akkor azt ki kell mondani, hogy az elmúlt négy év vitathatatlanul legnagyobb vesztese a Magyar Honvédség volt, 2010 és '12 között drámai mértékben csökkentették az amúgy sem magas védelmi költségvetést. Mondom a számokat: 2010-ben 279 milliárd forint, 2012-ben már csak 233 milliárd forint volt a főösszeg; még akkor is, ha a kettő között a szolgálati nyugdíjrendszer eltörlése miatt a nyugdíjasokra szánt pénz is kiesett a rendszerből, ez még akkor is drámai visszaesés. Az elmúlt öt évben nem történt érdemi fejlesztés, ez igaz a tavalyi évre is. A zárszámadási törvényekből világosan látható, hogy az elmúlt években rohamosan felgyorsult a Magyar Honvédség eszközállományának amortizációja, a kiöregedett eszközök fenntartása pedig évről évre nagyobb költséget igényel. Miközben egészen mostanáig 2010 óta csak csökkenés volt ezen a területen is.

A legnagyobb problémát azonban nem is az eszközállomány elöregedése jelenti talán, hanem az az óriási mértékű létszámhiány, amiről nem hallottunk ma itt. A

katonaállomány tényleges létszáma nemhogy nőtt volna az elmúlt években, hanem 2010 és '13 között 1600 fővel csökkent. Ebben javulás 2014-ben, tavaly sem volt.

Az Országgyűlés határozata szerint a Magyar Honvédség engedélyezett létszáma 29 700 fő, ehhez képest nemhogy a Magyar Honvédség, hanem a Honvédelmi Minisztérium és minden alárendelt szerve együtt alig éri el a 25 ezer főt. Szeretném fölhívni a figyelmet, hogy ebben már a közel 3 ezres létszámban megjelenő Állami Egészségügyi Központ, a Honvédkórház állománya is, orvosai és ápolói is benne vannak, miután hadrendbe lett állítva. Tehát még ezzel együtt is legalább 5 ezer főt meghaladó létszámhiánnyal küzd a honvédség.

Ami a fejlesztéseket illeti, 2013 májusában a parlamenti pártokkal folytatott egyeztetés után, nagy médiafelhajtás közepette bejelentette miniszter úr, hogy a kormány új helikoptereket és szállító repülőket fog beszerezni. Akkor azt mondta, hogy a helikopter-beszerezésre a pályázatot úgy írják ki, hogy a választások után hivatalba lépő kormány 2014 közepe táján - idézem szó szerint - egy gombnyomással dönteni tudjon arról, hogy melyik ajánlatot fogadja el. Ezzel szemben, a nagy bejelentések dacára, semmi nem történt a tavalyi évben és az ideiben sem, ahogy miniszter úr ígérte. A kiírt repülőgéptendert még 2013 nyarán lefűjták, a helikoptertendert pedig nem írták ki. És ami még ijesztőbb, hogy a benyújtott jövő évi költségvetési törvényjavaslatban egy fillért nem is látni, hogy ebből a célból akár a jövő évben is bármi megvalósulna.

A kérdéseim a következők miniszter úrhoz.

A Gripen-vizsgálat tekintetében, illetve ehhez kapcsolódóan azt szeretném megkérdezni, hogy Ugrik Csaba dandártábornok és Gróf Gergely őrnagy idén, tavaly, illetve tavalyelőtt kirepülte-e az egyébként ehhez a géphez törvény szerint, illetve a szabályzatok szerint kötelező repülési időt. Tehát volt-e annyi üzemanyag, volt-e annyi repülés, személy szerint ők - pedig ők vezetők - ki tudták repülni a repülés engedélyezéséhez szükséges, a szabályokban szereplő repülési időt?

Arról lehet-e valamit tudni, hogy ha lezárul a vizsgálat, és meg lesz állapítva végül, hogy műszaki hiba vagy emberi mulasztás okozta, de ez a gép romokban van, ennek a pótlása meg fog-e történni, és ha igen, akkor milyen módon fog megtörténni?

Mikor történik végre valami helikoptertender-ügyben? Tehát mikor lesz az a gombnyomás, amikor megtörténik az úgynevezett nemzeti helikopter-beszerezés, amit, azt gondolom, magát a tényét és az irányát a mai napig minden párt támogat, hiszen nemcsak a honvédségnek, hanem a rendészetnek, a légimentésnek, a katasztrófavédelemnek és nagyon sok mindenkinek másnak nagyon kellene az, hogy Magyarországon egységes és hatékony, illetve költséghatékony rendszer álljon föl, amivel az emberek életét, testi épségét gyorsan lehet Magyarországon menteni. Ezzel akkor mi lesz?

Milyen rendezvények azok, amikre miniszter úr nagyon büszke volt, de a betervezett 760 millió forint nem volt elég, hanem újabb 1,1 milliárd forintot kapott vagy kért az idejű költségvetésből is a Honvédelmi Minisztérium rendezvényszervezésre? Csak összehasonlításképpen: ez tízszer akkora összeg, mint amit a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat kap jövőre az Iszlám Állam elleni művelet biztosítására. Tehát mik azok a nagyon fontos rendezvények, amelyek a Magyar Honvédség tekintetében tízszer olyan fontosak, mint katonáink biztonsága ott kint?

A honvédség közalkalmazottai kimaradtak a bérfejlesztésből. Lehet-e tudni róluk valamit, hogy ők, akik szintén nélkülözhetetlen munkát végeznek a Magyar Honvédség működtetése tekintetében, mikor kerülnek sorra, és hogyan rendezik az ő fizetésüket? Hiszen a Hjt. módosításával a hivatásos állomány sorsa lett elrendezve, az életpályájuk és az illetményük, számos közalkalmazotté nem, és általában a kormánynak a közalkalmazottakkal, akár mondhatom, szembeni politikája pedig

biztosan nem garantálja, hogy ők előrelépjenek. Tájékoztatásul mondom, hogy a jövő évi költségvetés mellékletében szereplő közalkalmazotti bértábla A1 kategóriájú 1. fizetési pontja 75 ezer forintot ér a mai napig, tisztelt képviselőtársaim és miniszter úr, ami a minimálbér töredékét jelenti. Számos tárca, amit ön is mondott, hogy bérkompenzációra mennyi pénzt kapnak, ez szerintem nem érdem, hanem szégyene a mai napig a magyar államnak és a magyar kormánynek, hogy bérkompenzációval kell biztosítani, hogy egyáltalán a minimálbért megkapják azok az emberek, akik a köz szolgálatában állnak.

Szállító repülőkről lesz-e valamilyen híre a miniszter úrnak? Utolsó kérdésként pedig, inkább elvi kérdés, ezzel az óriási létszámhiánnyal mikor próbálja meg felvenni a harcot miniszter úr és a minisztérium vezetése, hogy legalább, ha nem is az Országgyűlés által engedélyezett létszámot elérik, de legalább elkezdjék megközelíteni azt. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Hét kérdést kaptam.

Az első kérdés a pilóták repült idejére vonatkozik. Engedje meg, hogy elővegyek ezzel kapcsolatban egy táblázatot, amely ha nem is az egyes pilóták személyes repült órájára vonatkozik - mert erre nem készültem -, de szeretném elmondani a tisztelt bizottságnak, hogy a Gripen-pilóták kiképzettsége szempontjából a felszállások számának, a tényleges repült időnek, továbbá a szimulátoron végrehajtott felszállások számának és a szimulátoron töltött időnek van rendkívül nagy jelentősége. Engedje meg, hogy az utolsó évet vegyem, amely még teljes egészében az előző kormány időszakában történt: ez a 2009. év. 2009-ben 1363 felszállást hajtottak végre a Gripenek. A repült idő 1189 óra és 45 perc. A szimulátorban végrehajtott felszállások száma 306 darab. A szimulátorban eltöltött idő 301 óra és 12 perc. Ehhez képest 2014-ben, tehát a beszámoló tárgyát képező esztendőben 1743 darab felszállást hajtottak végre, szemben az 1363-mal, tehát mintegy 400 felszállással többet. A magyar Gripen-pilóták repült ideje '14-ben 1806 óra és 53 perc, ez áll szemben a 2009-es 1189-cel. A szimulátorfelszállások száma 2009-ben 306, 2014-ben 858. A szimulátorban töltött idő 2009-ben 301 óra volt, 2014-ben 819 óra. Ennyit a kiképzettségről és a...

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Miniszter úr, ne haragudjon, ez mellébeszélés! Akkor mondja el a '13-as évet, meg a '12-est, és válaszoljon a kérdésre!

ELNÖK: Alelnök úr, kérem, fékezze magát!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Elmondom, hogyne, elmondom! A '13-as évben a felszállások száma 1736, a repült idő 1809 óra; a szimulátorfelszállás 716 darab, a szimulátorban töltött idő pedig 748 óra. Kíváncsi a 2012-es számokra? *(Dr. Harangozó Tamás: Természetesen!)* Elmondom azt is a jegyzőkönyv számára. 1492 felszállás, 1701 óra 35 perc repült idő, 729 szimulátorfelszállás, és összesen 729 óra 34 perc szimulátorban töltött idő. Elmondom a 2011-es számokat is, kívánságára. 1367 felszállás, 1591 óra és 54 perc repült idő, 980 - tehát az eddigi legtöbb - szimulátoros felszállás volt 2011-ben, és összesen 824 óra 50 percet gyakoroltak a pilótáink a szimulátoron. Köszönöm szépen.

A következő kérdésre rátérve: pótoljuk-e a Gripent? Hát, ez egy olyan kérdés, amely egyrészt katona szakmai ügy, másrészt pedig nyilvánvalóan anyagi lehetőség függvénye is, de leginkább mindezt befolyásolja a vizsgálat eredménye - végül is ki fizeti itt a révést? Ez lesz a kérdés, mindezt egyben kell majd nézni. Természetesen figyelembe véve a megnövekedett feladataink mennyiségét, a balti légtér- és a szlovén légtérrendészeti feladatot, azt gondolom, törekedni kell arra, hogy pótoljuk ezt a gépet, és ezért mindent meg is fogunk tenni.

Hosszasan szólt a helikoptertenderről. Ez a kérdés 2013-ban volt aktuális, az az egyeztetés, amelyről szóltak is; a 2014-es éves meghallgatásomon alaposan ki is veséztük ezt a dolgot, hogy miért nem úgy történt az 2013-ban és 2014-ben, mint ahogy azt 2013 közepén szándékoltam. Szívesen elismétlem önnek, hogy mind a helikopterek, mind pedig a szállító repülőgépek beszerzése tekintetében rendkívül fontosnak tartom azt a politikai és szakmai konszenzust, amely létrejött a parlamenti pártok között ebben az ügyben. Szeretném tájékoztatni arról, hogy folyamatosan dolgozunk ezen az ügyön, minden szükséges előkészítő lépést megtettünk. Valóban, egy gombnyomással elindítható ez a tender. Az, hogy ön fölveti most itt ezt a kérdést, ez csak segíti az ügyet előrevinni, úgy gondolom, úgyhogy én hálásan köszönöm az e körben tett megjegyzéseit.

És az is teljes mértékben igaz, hogy a HM jövő évi költségvetésében, bár 22 százalékkal haladja meg az ideit, valóban nincs tervezve pénz erre a feladatra. Ennek nagyon egyszerű oka van. Soha egy percig nem gondoltuk, és a tízéves fejlesztési tervünket sem úgy állítottuk össze, hogy a nemzeti helikopter-képesség megteremtését abból finanszíroznánk. Miután ez eleve egy több tárcát érintő és össznemzeti ügy, kezdettől az volt a mi álláspontunk is, de az egész kormány álláspontja is, hogy ezt kormányzati döntéssel, külön forrásból kell és lehet megoldani. Ennek az előkészítésén dolgozunk. Én remélem, hogy hamarosan jó hírekről számolhatok be e tekintetben, de hát némi híja még van a rendelkezésre álló pénznek.

Nos, milyen rendezvényekre vagyok büszke? Valamennyi olyan nemzeti ünnepre, amelyet az elmúlt időszakban, augusztus 20-át, október 23-át, március 15-ét a Honvédelmi Minisztérium Nemzeti Rendezvényszervező Hivatala hajtott végre. A helyzet az, hogy az előző időszakban az éves rendezvényszervezési költségre biztosított és a tárcánk által átvett 760 millió forint nem is került teljesen felhasználásra. *(Dr. Harangozó Tamás: Akkor miért kellett megemelni?)* Ezért mondtam a bevezetőmben is, hogy költségtakarékosan oldottuk meg ezt a feladatot, amiért dicséret illeti helyettes államtitkár urat és valamennyi kollégát, hogy több mint százmillió forint megtakarítást sikerült itt végrehajtani. További megtakarítás akkor lehetséges, és abból tudjuk mintegy évekig - rögtön elmagyarázom, világos lesz az 1,1 milliárd forint kérdése is -, akkor tudunk végrehajtani további megtakarításokat, ha azokat az eszközöket, elsősorban színpadtechnikai, világítási, hangosítási és szállítóeszközöket, amelyeket a nemzeti rendezvények kapcsán az elmúlt években mindig bérelt az állam külső beszállítóktól, megvásároljuk, és ezzel saját képességre teszünk szert, és így akár hosszú évekig vagy évtizedig használjuk az ily módon beszerzett eszközöket. Erre a beszerzésre kapott most a Honvédelmi Minisztérium az ön által is említett 1,1 milliárdos összegben forrást. De ezt azért, hogy jövőre, amikor már meglesznek ezek az új eszközök, akár az 500 millió forint alá is le tudjunk menni az éves működési költség tekintetében. Tehát az adófizetők pénzével való takarékoskodás az oka ennek a kormányzati döntésnek.

Képviselő úr kérdezte, hogy mi lesz a közalkalmazottainkkal. A kormány foglalkozik ezzel a kérdéssel, mind a Belügyminisztérium, mind pedig a Honvédelmi Minisztérium közalkalmazotti állománya tekintetében, és én úgy gondolom,

hamarosan az erre vonatkozó döntést nyilvánosságra tudjuk hozni. Ez még nem jelent meg kormányhatározati formában, ezért ha megengedi, erről most még részleteiben nem szólnék, de úgy gondolom, jó hírek lesznek majd azok, amelyek hamarosan napvilágot látnak ebben a témakörben.

Egyébként az elismerő szavakat az életpályamodell, az illetményemelés és a költségvetés átláthatósága tekintetében köszönöm. Valóban jól látható az, hogy az idei, átlagosan 30 százalékos illetményemelést - mert hát valójában nem mindenki 30 százalékot kap; a legtöbbet az altisztek fogják kapni, és ahogy megyünk fölfelé, úgy egyre kevesebb lesz a százalék, ami persze bruttó összegben, tényleges forintban nem kevesebb, mert a soknak a kisebb százaléka is adott esetben több pénzt jelent -, ezt most beállítjuk, július 1-jével hatályba lép ez a rendszer, augusztus elején megkapják az első emelt fizetést a katonák. És a következő négy évben az így beállt rendszerre kapják meg, most már egységesen az 5 százalékos emelést. Tehát egyszer beállítottuk, és innentől együtt mozog az egész rendszer, és ez az 5 százalékos emelés, amelyik január 1-jétől esedékes, valóban, ön helyesen mondta, benne van a jövő évi költségvetésünkben. Ez világosan követhető.

Utolsó kérdés, amelyre reagálnom kell, ez a létszámhiány ügye. Mikor vesszük fel vele a harcot? Folyamatosan küzdünk ezzel a kérdéssel. Nyilvánvalóan a 2002-ben végrehajtott utolsó nagyobb, az Orbán-kormány által végrehajtott utolsó nagyobb illetményemelés hatása erodálódott, az infláció, amely 2002-től azért egészen a közelmúltig érvényesült - most már nem, mert ugye defláció van, a pénzromlás negatív tartományba került, és a pénzünk többet ér, és nőnek a reálkeresetek is, általában... *(Dr. Vadai Ágnes: Hol?! Hol ér többet? - Elnök: Mindenütt. - Dr. Vadai Ágnes: Tényleg?)* Igen...?

ELNÖK: Folytassa csak nyugodtan, miniszter úr, ez nem érdekes...

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Értem. Gondolom, a Statisztikai Hivatal adataival most nem kell itt kardoynom.

A lényeg tehát, hogy a katonáink részesülni fognak ebben az illetményemelésben, és ennek minden feltétele megvan. Ez az illetményemelés fogja, úgy gondolom, megadni azt a lökést, azt a motivációt nagyon sok fiatalnak, aki eddig a bizony nagyon szerény javadalmazás miatt nem orientálódott a katonai pálya felé, és nem azért, mintha ne lennének nagy számban alkalmas és elkötelezett fiatalok, úgy gondolom, ez meg fogja teremteni a meritési lehetőséget. Nyilvánvalóan a minőségre is figyelni kell, tehát egyszerűen a darabszám vagy a létszám növelése önmagában nem lehet cél, ennek párosulnia kell azzal, hogy a legkiválóbbakat tudjuk majd kiválogatni. Azon vagyunk, hogy az egyébként sok területen égető létszámhiányt mielőbb orvosolni tudjuk. Számos erőfeszítést tesz a szakma arra, hogy a toborzási tevékenység hatékonyságát egyébként megnövelje. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás távozik az ülésről.)*

ELNÖK: Firtl Mátyás alelnök úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Én köszönöm azt a választ, amelyet alelnöktársamnak adott, mert ugye már a Belügyminisztériumnál is felmerült a bérfejlesztés vagy nem bérfejlesztés kérdése, hogy megvalósul vagy nem valósul nem. Köszönöm azt a megnyugtató választ, amely azt bizonyítja, hogy a honvédség és a rendészet területén a bérfejlesztések valóban megvalósulnak. És az írásos anyagot is köszönöm, a részletes anyagot, a tájékoztatást, amelyet adott az elmúlt évekről és a megvalósulásokról.

Ennek kapcsán kérdezem azt - Pápa nagyon közel van Győr-Moson-Sopron megyéhez, és mégiscsak ottani képviselő vagyok -, hogy ön egy 50 milliárdos fejlesztésről beszélt és egy 20 milliárdos magyar fejlesztésről. Arra szeretnék választ kapni kicsit részletesebben, hogy mi lesz az ütemterv, mikorra, hogyan valósul meg ez a fejlesztés, és természetesen rendelkezésre áll-e az a 20 milliárd megfelelő ütemezéssel. Ez az egyik kérdésem.

A másik kérdésem azzal kapcsolatos, hogy szó volt arról, hogy az Afganisztánból visszatérők esetleg nyugat-balkáni szerepvállalásra mennek. Én is nagyon fontosnak tartom a Nyugat-Balkán békéjének, biztonságának fenntartását. Ennek kapcsán is tett miniszter úr megjegyzéseket, hogy esetleg Bosznia-Hercegovinában új szerepvállalásra is sor kerülhet. Kérdezem, mire gondolt itt. Teszem ezt azért is, mert a jövő héten egy bosnyák parlamenti küldöttséget fogok fogadni itt a magyar Parlamentben, és esetlegesen egy olyan érvet, gondolatot is kapjak, amelyet ha kell, természetesen nem mondja az ember, de ha kell és szóba kerül, akkor nyugodt szívvel tudjam mondani, hogy Magyarország képes erre, és a honvédség képes arra, hogy az ottani biztonságérzet növelése, illetve a békefenntartás érdekében milyen szerepvállalást tud végrehajtani.

Azzal együtt itt a bizottságban is köszönetet kell mondani a Magyar Honvédségnek a nemzetközi szerepvállalásban végzett kimagasló tevékenységéért, mert ezért mindenhol csak elismerő szavakat kapunk, annak ellenére, hogy abban a bizonyos NATO-szerepvállalásban a 2 százalék elérésében lassan haladunk, de ezen a területen mégiscsak állandó elismerésben részesül a Magyar Honvédség. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. A Pápa Bázisrepülőtér fejlesztésével kapcsolatban a részletes kormány-előterjesztést tartom a kezemben, amelynek egyeztetése most folyik. A jövő héten a Nemzeti Fejlesztési Minisztériummal lesz egy jelentős megbeszélés, ahol a kapcsolódó kérdéseket is, például a 83-as útnak a fejlesztését képviselni fogjuk, és reménykedünk abban, hogy az a tétel is valósággá válik a terveknek.

Az 50 milliárd forintban benne van a 20 milliárd forint, tehát 30 milliárd az, amit a NATO tesz hozzá ehhez a fejlesztéshez. 2015 és '19 között ütemezetten fogjuk ezt a pénzt elkölteni. A dolog szakmai jelentőségébe most nem mennék bele; ez az egész jelentősen összefügg az 5. cikkelyen alapuló, úgynevezett vészhelyzeti terv valós végrehajtásának a fizikai lehetőségével. Tehát egy olyan repülőtérrel kell kialakítanunk, amely adott esetben rövid időn belül nagy létszámú NATO-erők fogadására, kiszolgálására alkalmas, amely eset akkor fordulhat elő, abban a nem várt esetben, ha hazánkat külső fegyveres támadás érné, és az Észak-atlanti Tanács döntése alapján a szövetségesek a segítségünkre sietnének.

Bosznia-Hercegovinában az Európai Unió EUFOR ALTHEA elnevezésű művelete zajlik, amely egy végrehajtói mandátummal rendelkező békefenntartó misszió. Magyarország, Ausztria és Törökország mellett harmadikként, a legnagyobb hozzájárulója ennek az EU-s műveletnek. Az érdekesség, hogy ugye Törökország nem is tagja az Európai Uniónak, de mégis részt vesz ebben különféle, bosnyák, muzulmán és történelmi hagyományai alapján. Érdekes, hogy a XIX. században Ausztria, Magyarország és Törökország érdekeltségi területének és zónájának minősült ugyanígy ez a Szarajevó központú terület.

Nem tervezünk új szerepvállalást; azt hiszem, nem mondtam ilyet a felvezetőmben - ha félreérthető lettem volna, akkor elnézést kérek. Tervezzük viszont

fenntartani ezt a nemzetközi szinten is kiemelkedően magas, mint mondtam, a nemzetek sorában a harmadik legnagyobb hozzájárulásunkat. Jelentős parancsnoki pozíciókat is betöltünk egyébként ebben a misszióban, és én úgy gondolom, valóban elég az év elején a térségből hazánkra zúdult menekültáradatra gondolni, hogy világossá váljon, miért fontos a stabilitás fenntartása ott a helyszínen, miért magyar érdek az, hogy ott lehetőség szerint béke és nyugalom legyen. Emlékszünk még a boszniai háború időszakára, amikor menekültek ezrei zúdultak Magyarországra, akiknek a befogadása jelentős kihívás volt. Létérdekünk, nagyon fontos, vitális nemzeti érdekünk tehát a Nyugat-Balkán békéje, stabilitása. Ennek legfőbb eszközeként az euroatlanti integrációt tekintjük, az ehhez való közeledést minden eszközzel, minden erőnkkel támogatjuk. Nyilván nem szűkíthető le Koszovóra és Bosznia-Hercegovinára ez a kérdés; nagyon fontos Montenegró ügye, amely kérdésben végig támogató állásponton voltunk, és a közelmúltban lezajlott NATO parlamenti közgyűlés budapesti ülésén megfogalmazást nyert Montenegró meghívása, felkérése a NATO-hoz való csatlakozásra. Ez mindenben megfelel a magyar érdekeknek, törekvéseknek. Macedónia kérdése az elmúlt időszakban sajnálatos módon fókuszba került; úgy gondolom, ők egy kicsit távolabb vannak még ettől. Köszönöm szépen. *(Firtl Mátyás: Köszönöm szépen.)*

ELNÖK: Vadai képviselő asszony!

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. A létszámhiányról már esett szó. Szeretném megkérdezni, hogy százalékosan pontosan mekkora ez a létszámhiány, és melyik az az alakulat, ahol a legrosszabb a helyzet e tekintetben.

Szeretném megtudni, hogy jelen pillanatban hány fő szolgál külföldön. Ha ez pontosan nem mondható meg, akkor nagyjából-egészében milyen messze van ez az ezerfős ambíciószinttől, amiben korábban megállapodtunk.

A Honvédkórház, amely a legnagyobb hadrendi elem ma a Magyar Honvédségben, ez nem csupán a fegyveres rendvédelmi szervek és az egyenruhások ellátásáról gondoskodik, hanem nagyjából olyan 1,2 millió ember ellátási... *(Dr. Dankó István jelzésére:)*, bocsánat, ha tévedtem, tehát 1,3 millió embert lát el. Mekkora beszállítói tartozása van a kórháznak jelen pillanatban?

Miniszter úr hosszan beszélt a Visegrádi Négyekről. Érdeklődni szeretnék, hogy a légtérvédelmi megállapodást mikor írják alá, vagy terveznek-e... *(Dr. Hende Csaba jelzésére:)* Ja, bocsánat, gyors. Tehát létszámhiány, százalékosan mekkora, melyik alakulat... *(Dr. Hende Csaba: Eddig ment, csak most...)* Jó. Tehát a Visegrádi Négyek légtérvédelmi megállapodását tervezik-e aláírni és mikor? *(Dr. Hende Csaba: Ez a Cross-Border Operations?)* Igen, igen. És igaz-e az a ma reggel megjelent hír, hogy hamarosan amerikai vadászgépek kapcsolódhatnak be a visegrádi országok, így Magyarország légterének a védelmébe is? Elfogáskor, különösen ha terroristagyanús elemről van szó. Igaz-e ez a hír, vagy ez valami kacsa?

Jól hallottam-e, hogy nyár végén indul a kurdisztáni misszió? Ez hangzott el? *(Dr. Hende Csaba: Nem.)* Mert ez hangzott el. Ezt azért szeretném tudni, mert itt a bizottságban is több fordulóban... *(Jelzésre, lassan:)* Tehát jól hallottam-e, hogy nyár végén indul a kurdisztáni misszió? *(Dr. Hende Csaba: Még az amerikai gépeket írtam, ne haragudjon.)* Igaz-e, hogy amerikai vadászgépek bekapcsolódnak a visegrádi országok, így Magyarország légterének a védelmébe is? Különösen terroristagyanús repülőgépek elfogása esetében. Ez egy ma megjelent hír. Mehet? *(Dr. Hende Csaba: Mehet, rendben. Igen, tessék parancsolni!)*

Tehát hogy az hangzott el a beszámolóban, hogy nyár végén indul a kurdisztáni misszió. De amikor itt erről tárgyaltunk, és a Demokratikus Koalíció és jómagam is

támogattam ezt a missziós részvételt, mert fontosnak tartom, akkor ott más dátumokról és más időpontról volt szó; arról volt szó, hogy már május végén elindul maga a misszió. Akkor mi az oka ennek a késlekedésnek?

Elhangzott az, hogy a juttatások emelkednek, ugyanakkor a pótlékok egységesítése megtörténik. Ennek következtében a hírek szerint lehet olyan állománykategória, lehetnek olyan személyek a Magyar Honvédségen belül, akiknek csökken emiatt a fizetésük. Ez igaz-e, és ha igaz, akkor ezt kompenzálják-e, és hogyan kívánják megoldani?

S végül - majd ebben a vezérkari főnök vagy megerősít, vagy cáfol -, ön 2009-es repülési adatot említett a Gripenre vonatkozóan. De ha én jól emlékszem, akkor a Gripen a légtérvédelmet 2010 óta látja csak el egyedül. Ezt jól tudom? *(Benkő Tibor bólint.)* Tehát 2009-ben más típusú repülőgép is ellátta a légtérvédelmet. Tehát akkor az lényeges, hogy a 2009-es, ön által beolvasott statisztikához hozzá kell tenni, hogy akkor volt még más típus is, amely légtérvédelemmel foglalkoztatott, és csak 2010-től van kizárólagosan Gripen-légtérvédelem. Ezt azért szerintem igen fontos rögzíteni abból a szempontból, hogy a pilótáknak nyilván van más gépre is kiképzettségük.

S ha már a Gripenről beszélünk, ön azt mondja - és nyilván még várni kell a vizsgálatok eredményére, de nagyjából az volt látható a gépből, és feltételezem, hogy az elsődleges vizsgálatokon már keresztülment -, hogy ez a Gripen már használhatatlan. Ezt tehát mindenképpen valamilyen módon pótolni kell. Szerintem ez a kérdés nem megúszható. Ezzel akkor is kell foglalkozni, ha a vizsgálat csak később, bármilyen vizsgálat fél év múlva zárul le, mert ez a kétüléses gép, tehát ez a gyakorlógép, vagyis muszáj ezt a gépet valamilyen módon pótolni. Van-e arra esély, hogy akár az idei évi, akár a jövő évi költségvetésben - mert valamennyi összeggel egészen biztosan be kell szállni a magyar félnek ennek a pótlásába - ezt meg lehessen oldani?

S ha már a költségvetésről beszélünk, ön beszélt a helikopter-beszerezésről. Nemcsak a Honvédelmi Minisztérium jövő évi költségvetésében, a nagy költségvetésben sem látszik ennek a forrása, a háttéranyagokban sem lehet erről olvasni. Azt készséggel elfogadom, és én egyetértek azzal, hogy ez a teljes összeg nem jelenhet meg a Magyar Honvédség, illetve a honvédelmi tárca költségvetésében, de más tárcák költségvetésében sem jelenik meg. Viszont ez a kérdés nem úszható meg, mert bár tudom, hogy nemzeti minősített adat, és nyilván nem mondhatja meg, hogy hány darab működőképes helikopterünk van, de maradjunk annyiban, feltételezhető, hogy inkább sokkal kevesebb van, mint ami kívánatos és ami minimális lenne. Ha van össznemzeti ügy, ha van kérdés, amelyben akár költségvetési átcsoportosítást is én személyesen meg tudnék szavazni, azt gondolom, az éppen ez a helikoptertender. Nemcsak azért, mert a Magyar Honvédségnek szüksége van rá; ez egy multifunkcionális beszerzés lenne, amely szolgálná mind a Magyar Honvédséget, mind a rendőrséget, mind a mentőszolgálatot, mind a katasztrófavédelmet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. A feltöltöttségi adatokról kérdez. Itt azt tudom mondani, hogy 2014. december 31-én a rendszeresített beosztásaink száma 28 624 volt, a feltöltöttség ennek tükrében 81,3 százalékos. Azzal sajnos nem tudok most szolgálni, hogy melyik alakulatnál részletesen milyen a helyzet, nem hoztam magammal ilyen statisztikát. Nem jó a helyzet, és mindent meg kell tennünk azért, hogy javuljon.

Hány fő van most külföldön? Hétszázhoz közeli katonánk szolgál ezen a napon, hatszáz- valamennyi; a reggeli jelentést olvastam, de nem maradt meg a fejemben a pontos szám. Ehhez fog hozzájönni a Kurdisztánba kiutazó állomány.

Rosszul tetszett érteni, nem azt mondtam, hogy nyár végén mennek ki a katonák, hanem a nyár végéig, folyamatosan zajlik a telepítésük. Tehát a teljes létszám a jelen tudásunk szerint valóban a nyár végén fog majd a helyszínen állomásozni. Említettem a beszámolómban, hogy több egyeztetés folyik még a katonáink elszállásolásával, ellátásával összefüggésben. *(Az elnök elhagyja az üléstermet.)* Nem egyszerű a helyzet Kurdisztánban, különböző helyi igények is vannak, amelyek igen sajátosak. Úgyhogy az egyeztetések intenzívek, meg fogjuk oldani természetesen ezt a kérdést. Semmilyen aggodalomra nincs ok. Semmilyen késedelem nincs a misszió megindítása kapcsán, ha ennyiben reflektálhatok az ön szavaira.

A Honvédkórház beszállítói tartozása jelen pillanatban... - van valami számunk? *(Rövid egyeztetést követően:)* - 4,3 milliárd forint. Ebből mintegy 4 milliárd forintot..., igen, egy pillanat... *(Az előtte lévő papírokba pillantva:)* Tehát egészen pontosan, a lejárt szállítói tartozásállomány konszolidációjára a kormány a 2015. március 31-ei állapothoz képest, annak megfelelően 3 milliárd 966,4 millió forintot biztosított, amely összeg május 29-ével érkezett meg a számlánkra. Ebből az összegből június 3-áig 1 milliárd 505,3 millió forint került a szállítók irányában kiegyenlítésre. A fennmaradó összegből a kifizetés folyamatos, június hónapban megtörténik a számlák kiegyenlítése.

A hiány, a kintlévőség folyamatosan jelen van, hiszen sosincs egy olyan pillanat, amikor egyáltalán nincs tartozás. Most lényegében egy teljes konszolidációban részesült a Honvédkórház. És meg kell említeni, hogy a kórház vezetése és dolgozói rendkívül nagy erőfeszítéseket tettek azért, hogy a kintlévőség összegét a 2010. év végéhez képest majdnem a felére szorították le az elmúlt esztendő végére.

A V4-es légtérvédelmi megállapodás, ez az úgynevezett Cross-Border Operations, vagyis az a tevékenység, amikor az air policing műveletekben vagy bármilyen más katonai műveletben az egyébként egységes NATO-légteret képező, ám ugyanakkor a nemzeti szuverenitás szempontjából az adott ország területéhez tartozó légtérbe szabadon beléphetnek egy egyezmény alapján kölcsönösen a felek, nos, e tekintetben a V4-ekkel folyamatban van az egyeztetés, és a közeljövőben várható ennek a megállapodásnak az aláírása. Romániával kötöttünk ilyen szerződést, természetesen Szlovéniával is van megállapodásunk a szomszédos országok közül.

A következő kérdés, hogy igaz-e, hogy amerikai gépek terroristagyanús gépek elfogása végett bekapcsolódnak a V4-es országok légtérvédelmébe. Én nem olvastam ezt a cikket; ez így elég elnagyoltnak tűnik. Kétségtelenül van szakmai elképzelés arra, hogy a walesi csúcson elhatározott megerősítő intézkedések keretében valami hasonlóra a jövőben, külön döntésünk alapján esetleg sor kerül.

A pótlékok egységesítése megtörténik; lesz-e, akinek csökken a fizetése? E tekintetben az a helyzet, hogy egy fő szakaszvezető illetménye fog csökkenni az egész Magyar Honvédségben, mégpedig 16 ezer forintra, annak következtében, hogy az ejtőernyős-ugrási pótléka a korábbi 93 763 forintról 44 061 forintra fog csökkenni. Ennek elég bonyolult szakmai összefüggései vannak, az ejtőernyős-ugrási pótlék eddig igen célszerűtlen, ésszerűtlen és igazságtalan módon volt megállapítva, hiszen az egyszerű és a bonyolult ejtőernyős ugrások között nem tett különbséget. Szakmai javaslatra ez most megtörténik, és ez ennél az egyetlenegy főnél okoz 16 ezer forintos jövedelemcsökkenést. *(Az elnök visszatér a terembe.)*

Mindössze egy olyan fő van, akinél a fizetésemelkedés, az illetményemelkedés 10 és 20 ezer forint közé esik. 20-30 ezer forint közötti emelést 60 fő fog kapni. Lesz két olyan katonánk, aki több mint 100 ezer, 110 ezer forintot el nem érő fizetésemelést kap. Most elmondtam az alacsony és a magas extremitást, és a kettő között van a zöm. Lesz 6 fő, aki 90-100 ezer forint közötti illetményemelést kap; 21 fő 80-90 ezer forint között; és így tovább, és így tovább.

Az altisztek között illetménycsökkenésben értelemszerűen egy fő sem részesül, hiszen egy szakaszvezetőnél esik le az ejtőernyős-pótléka. Az altisztek zöménél 50-150 ezer forint közötti illetményemelkedés fog bekövetkezni az altiszti állománykategóriában. De nem mondom tovább ezeket a számokat, végül is nem vonatkozott rá a kérdése. *(Dr. Vadai Ágnes: Jó, jó.)* Egy fő van tehát, akinek a korábbi igazságtalan, a szakma által nem támogatott és közakarattal megváltoztatni javasolt ejtőernyősugrási-pótlékrendszer változása miatt kicsit kevesebb lesz a jövedelme. Majd elgondolkozunk azon, hogy hogyan kompenzáljuk a szakaszvezető urat. Vagy hogy kell-e kompenzálnunk.

Természetesen más gép is repült, még hozzá MiG-29-esek 2009-ben. A kérdés azonban adott alelnöki felvetés kapcsán arra vonatkozott, hogy a Gripen-pilóták mennyit repültek, és erre mondtam el, hogy annyit repültek egykor, és ennyit repülnek ma; annyit gyakoroltak szimulátorban, és ennyit gyakorolnak ma. A szimulátorban eltöltött idő nagyon értékes, sokba is kerül, mégis sokkal kevesebbe, mint a tényleges repült idő. A légtérvédelmi tevékenység ellátásától függetlenül, hogy tudniillik abban vettek részt MiG-29-esek is, semmi akadály nem lett volna, hogy az akkori honvédelmi vezetés, mondjuk, a mait akár megközelítő mennyiségű szimulátoridőt vásároljon a pilótáinknak. Ennyit arról, hogy ki mennyit tesz a pilóták gyakorlatának a megteremtéséért. Mert egy ilyen oldala is van az éremnek, ha már ezt így firtatjuk. *(Dr. Vadai Ágnes: Miniszter úr mindig ideges és agresszív.)* Nem vagyok ideges, dehogyan vagyok ideges! *(Dr. Vadai Ágnes: De igen.)*

ELNÖK: Kérem szépen, ne reagáljunk egymásra, mert a mi parlamenti rutinunkban egymás provokálásának nem szabad felülni. Hát már ismerjük egymást, mindig ugyanaz a cirkusz van! Nagyvonalúan mosolyogni kell, és engedjük folyni... *(Dr. Vadai Ágnes: Én nagyvonalú vagyok.)*

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm az intést, elnök úr...

ELNÖK: Nem, nem, ezt pont nem önnek mondtam *(Derültség.)*, de most már mindegy.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Magamra vettem *(Dr. Vadai Ágnes: Köszönöm szépen, ebből látszik, hogy kire vonatkozott!)*, mert nyilván a kakaskodásban nekem is van rutinom.

ELNÖK: Nézze, miniszter úr, biztosan ismeri a példát, hogy ha..., de nem, nem akarok elnökként provokálni senkit. Tehát folyjon nyugodtan a bizottsági ülés! Parancsoljon! És ne vegye tekintetbe a bizottsági tagok okvetetlenkedését!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Való igaz, hogy ez a gép javíthatatlan, ezt mondtam is a fellevezetőmben. Foglalkozunk a pótlásával, e tekintetben egyeztetéseket kezdeményezünk a svéd féllel, függetlenül attól, hogy végül kinek hogyan kell viselnie a felmerült kárt. Itt azért jelentős kérdés az is, hogy maga a roncs is maradványértéket, mégpedig nem jelentéktelen maradványértéket

képvisel, több milliárd forint a roncs értéke jelen állapotában is, és mintegy 12-13 milliárd forint az értéke egyébként ennek a megsemmisült repülőgépnél a szerződésünk alapján.

Természetesen a költségvetésünkbe nem tervezhettük be ezt az összeget, vagy semmilyen összeget sem, hiszen egyrészt nem tudhattuk, hogy a baleset be fog következni, no pláne nem tudhattuk, hogy azért ki lesz a felelős, és ki fogja viselni a kárt. Meglátjuk. Először is, az első kérdés, hogy a svéd fél képes-e pótolni ezt a gépet, van-e neki, rendelkezésére áll-e raktáron vagy a svéd hadsereg használatában, azt ki tudják-e abból a hadrendből vonni, át tudják-e adni nekünk. Ez nem ilyen egyszerű kérdés, ez nem úgy van, hogy legyártják raktárra, ott áll, és arra vár, hogy mikor adhatják oda az összetört magyar Gripen helyett a cseregépet!

Való igaz, helyesen állapította meg képviselő asszony, hogy a jövő évi állami költségvetésben külön nevesített forrás a nemzeti helikoptertenderre nem kerül biztosításra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Simon Miklós úr!

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Az életpályamoddellel kapcsolatos béremelésnél, ugye, jól értjük, tisztelt miniszter úr, hogy az átlagos 30 százalékos meglesz, és ehhez viszonyítva lesz négyszer 5 százalékos. *(Dr. Hende Csaba bólint.)* Ez a végén azt fogja jelenteni, hogy egy 200 ezer forintos fizetés 316 ezret fog érni, tehát nem 300 ezret, hanem 16 ezerrel többet. Tehát ilyen értelemben a jelenlegi fizetési szinthez képest még plusz 8 százalékos, plusz 16 ezer forintot jelent majd ez az összeg. *(Dr. Hende Csaba nemet int.)* Nem jól értem? *(Dr. Hende Csaba: Nem.)* Jó.

A második kérdésem, hogy tetszett mondani, hogy az orosz gépek miatt riadóztatták a Gripeneket. Ez a Baltikumra vonatkozott? Magyarországra? És akkor ez mit jelent, magyarra lefordítva? Megközelítették az orosz gépek a magyar légteret, vagy...? Erre kérek választ. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr?

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Röviden, az illetményemelés összesen és átlagosan 50 százalékos lesz, ez azt jelenti, hogy 50 százalékkal megnő a bértömeg, amit valóban nem egyenletesen osztunk el az egyes állománycsoportok között, és főleg nem mondható meg így, hogy X.-nek, Y.-nak mennyi lesz a fizetése, hiszen olyan bonyolult a honvédségi bérrendszer ma, harmincvalahány pótlékot fizetünk; ezt öt fő csoportba vonjuk össze, teljesen átalakítjuk a rendszert. Az átalakítás eredménye az, hogy a szerződéses légénységi állomány illetménye most átlagosan 25 százalékkal nő meg, az altiszti állomány illetménye átlagosan 38 százalékkal nő meg, és a tisztii állományé átlagosan 15 százalékkal. Ez a pénz, ha összeadjuk, összesen 30 százalékos ad ki a jelenlegi bértömeghez képest.

A következő évek 5-5 százalékos emelése viszont nem az így megemelt fizetésre rájövő összeg, hanem a mostanihoz képest 5 százalékos. *(Dr. Simon Miklós: A mostanihoz, értem.)* Ezért a 200 ezer forint helyett - a példája szerint - 2019-ben nem 316 ezer, hanem 300 ezer forint lesz az adott fizetés, átlagosan. Tehát altisztnél nyilván jelentősen nagyobb, tisztinél kisebb a növekedés nominális összege, és így tovább, és így tovább.

Talán félreérthető voltam - természetesen nem a Gripeneket riadóztatták orosz gépek miatt, hanem a Baltikumban az ukrán válság kitörése óta rotációs alapon,

négy-négy hónapra szolgálatot adó, más NATO-tagországoknak a gépeit a korábbinál sokkal többször, akár napi négyszer is, ahogy említettem. Hiszen az orosz légierő folyamatosan teszteli a NATO harckészültségét, folyamatosan próbál információkat nyerni azokról az elektronikai berendezésekről, kisugárzási vagy besugárzási jelenségekről, amelyeket ezek a NATO-gépek produkálnak. Azzal kell számolnunk, hogy hasonlóan nagy igénybevételnek lesznek kitéve a mi Gripenjeink is idén ősszel abban a négy hónapban, amikor történelmünk során először, a helyszínre kitelepülve ellátjuk ezt a szolgálatot. *(Dr. Simon Miklós: Köszönöm.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mirkóczki Ádám képviselőtársamé a szó.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, csak nagyon röviden, hiszen már minden fontos kérdés föl lett téve.

Kezdenék egy nagyon rövid kritikával és egy kérdéssel. A kritika inkább szól a kormánynak, mintsem önmagában a Honvédelmi Minisztériumnak: ez pedig az Ukrajnával kapcsolatos, hogy is mondjam, tevékenységünk vagy támogatásunk. Tekintettel arra, hogy akár anyagi, akár szellemi, szakmai vagy éppen egészségügyi támogatást nyújtunk Ukrajnának, és cserébe nem látunk semmilyen garanciát a kárpátaljai magyarság biztonságára vonatkozóan, itt azért újra kellene gondolni sok mindent vagy a jövőben változtatni kellene sok mindenben.

Mi azt nagyon aggasztónak tartjuk, hogy támogatjuk, illetve a magyar kormány támogatja azt az Ukrajnát és azt az ukrán kormányt és azt az ukrán hadsereget, amely szorosban együttműködik nyíltan, ténylegesen szélsőséges - akár az Azov, akár a Karpatszka Szics, akár az Ajdar nevű - önkéntes zászlóaljakkal, amelyek kifejezetten magyarok likvidálásáról, etnikai tisztogatásokról beszél; értem ez alatt a lengyeleket, ruszinokat, s a többi. És a legmagasabb ukrán kormányzati szinten történő együttműködés van közöttük, hol titkoltan, hol csak elnézik a tevékenységüket, de hát azt azért lehet látni a különböző beszámolók alapján, hogy mit művelnek akár a hátszágban, akár a fronton. Tehát ezt mi aggasztónak tartjuk, főleg úgy, hogy az ukrán kormány nemhogy nem tesz semmifajta gesztust a magyar lakosság irányában, hanem kifejezetten minden kisebbséget sújtó intézkedéseket hoz sorozatban. De még egyszer mondom, ez nem kifejezetten honvédelmi minisztériumi kompetencia, sokkal inkább kormánykritika, de fontosnak tartottam elmondani.

Ami konkrét kérdést szeretnék föltenni, többen érintették itt a létszámhiányt. Ezzel kapcsolatban az a kérdésem, hogy nem gondolkodott-e a minisztérium azon, hogy ezt hosszú távon nyilván többféleképpen lehet orvosolni, nem kifejezetten csak béremeléssel és pluszforrások bevonásával, bár kétségtelen, hogy forrást érint, hanem például a katonai középiskolák vagy katonai kollégiumok fejlesztésével. Most Debrecenben van egy ilyen, és ez nagyon örömteli, de az esetleg közép- vagy hosszú távú tervekben szerepel-e, hogy országszerte még több ponton létrejön akár csak katonai kollégium vagy akár csak katonai középiskola? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Miniszter úr!

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Tavaly februárban a NATO védelmi miniszteri ülésén először vett részt az akkori ukrán védelmi miniszterhelyettes, akitől én ott a helyszínen egy rövid megbeszélést kértem, és ezen a megbeszélésen egyetlen kérdést vettem fel, ez az akkor, előtte néhány nappal elfogadott ukrán nyelvtörvény ügye volt, és igen határozottan kértem azt, hogy a magyar nyelvet, ezen keresztül a magyarságot diszkrimináló törvényt vonják vissza. A magyar kormány képviselőjében kértem erre a miniszterhelyettest, aki elmondta,

hogy Turcsinov parlamenti elnökkel másnap találkozik, és el fog járni ez ügyben. Ez meg is történt, és ennek a törvénynek az alkalmazása felfüggesztésre került. Nyilván nem én voltam az egyetlen magyar hivatalos személy, aki egyeztetett módon, a kormány által meghatározott módon ezt fölvettem, de azt szerettem volna érzékeltetni, hogy a magyarság érdekeinek képviselőjében egy pillanatnyi mulasztásra, késlekedésre, habozásra sincs mód.

Az egy taktikai kérdés lehet, hogy az érdekérvényesítésnek melyik a helyes módja, hogy vajon a segítség fejében elvárt jóindulat vezet-e célra, vagy pedig a határon túli keménykedés, különös tekintettel arra, hogy tagja vagyunk egy szövetségi rendszernek; nos, ez vitakérdés lehet kettőnk között. Egy dolog nem, ez pedig az, hogy a kárpátaljai magyarság biztonsága, jóléte, nemzeti jogainak a gyakorlása, az iskoláihoz, az anyanyelvéhez, az ezer éve birtokolt szülőhelyéhez való joga nem tehető kérdésessé, egy pillanatra sem. Ez egy olyan vörös vonal, amely a magyar kormány számára átléphetetlen.

A létszámihiány tekintetében nyilván fontosak a katonai oktatási intézmények. Jelen pillanatban nem tervezzük újabb ilyen középiskola fölállítását, mert az ehhez szükséges tárgyi és személyi feltételek nem állnak rendelkezésre. Mind a kettő egyaránt fontos. Debrecenben egy olyan iskolát vettünk át és indítottunk újra - elnök úr mint akkori debreceni polgármester igen hathatós támogatásával -, amely korábban katonai középiskolaként működött, és fizikailag a Bocskai dandár laktanyáján belül található, a kerítésen belül. Ez nagyon fontos, hiszen a sportpályák, az étkezdé, minden rendelkezésre állt, és a honvédség ellátórendszerére ezt az új objektumot rá tudtuk fűzni. Ezért csak - „csak” - néhány százmillióba került ennek az iskolának az újraindítása, ami várakozáson felüli eredményt mutat. Őszintén, mindenki, aki ott látogatást tesz, el van ragadtatva és le van nyűgözve, egyrészt a tanári kar, az igazgató úr elkötelezettsége láttán, másfelől pedig a gyerekek teljesítményét megtapasztalva.

Jó lenne, én pártolnám, hiszen azért is hoztam létre, és nagy megnyugvás nekem, hogy a katona szakmai vélemények is ebbe az irányba mutatnak. A döntés még az előző ciklus eleje táján született, éppen Debrecenben, amikor katonai vezetők egy csoportjával beszélgettünk erről. Több tábournok is jelen volt és számos főtitst, és akkor én megkérdeztem, hogy akkor most azt kérem, tartsa föl a kezét, aki katonai középiskolába vagy katonai kollégiumba járt, és a jelenlévők többsége előlépett. A többsége előlépett. Tehát láthatóan ez a nevelési-oktatási forma igen hatékony pályaaorientációs lehetőség, és a katonai karrier szempontjából olyan rakétaszerű indító sebességet ad a gyerekeknek, ami láthatóan a tábournoki rendfokozatig is jóval nagyobb arányban juttatta el őket korábban, mint az ilyen előélettel nem rendelkezőket. *(Dr. Vadaí Ágnes távozik az ülésről.)*

Én kész vagyok vizsgálni ennek a lehetőségét, szívem szerint való lenne még több, még sok ilyen iskolának a létrehozása, és bizony ez a létszámihiányunk orvoslásában a minőségi pótlással is erősen összefügg. Köszönöm szépen a véleményét. *(Mirkóczki Adám: Köszönöm.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most kérdezem miniszter urat, mert úgy beszéltek meg, hogy 12 óráig tart a meghallgatás, de mondta, hogy esetleg negyed órát tudunk csúsztatni *(Dr. Hende Csaba: Természetesen.)*, mert akkor most megadom a szót képviselőtársunknak. Parancsoljon!

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Engedje meg, hogy egy dicsérettel kezdjem, bár ez tőlem szokatlan, de azt gondolom, hogy valóban, a katonák életében az idejének bérfejtés és az azt követő további

bérfelzárkóztatás az egyik legfontosabb dolog. Magam is szem- és fültanúja voltam annak a magyar–amerikai hadgyakorlatnak, ahol mind a tárca vezetése, mind pedig a katonák lobbiztak Orbán Viktor miniszterelnök úrnál, hogy ez a bérfelzárkóztatás létrejöjjön, és azt gondolom, ezért dicséret illeti meg mind a katonai vezetést, mind a tárca vezetését, hogy ezt sikerült keresztülvinni a kormányon.

Ugyanakkor a bérfelzárkóztatás mellett jelentős változások következnek be a szolgálati törvényben, és ezzel kapcsolatban szeretném megkérdezni azt, hogy végzett-e már a tárca vezetése felmérést az állomány tekintetében. És itt elsősorban most a főtiszti és tábornoiki karra gondolok, hiszen jelentős változás következik be az ő jogállásuk tekintetében, még hozzá az, hogy ezt követően az ezredek és tábornokok indoklás nélkül felmenthetők. Hogyan fogadta ezt a vezetői állomány a katonák részéről? Mennyire elfogadható ez számukra?

Ehhez kapcsolódik egy további kérdésem, bár lehet, hogy úgy tűnik, nem feltétlenül ide kapcsolódik, mégis szeretném ezt összekötni. Ebben az évben Erdélyi Lajos, a humáncsoport főnöke váratlanul távozott posztjáról. Összefüggésben van-e ez azzal, hogy a tábornok úr nem tudta elfogadni az új életpályamodell, vagy esetleg más oka volt, és akkor mi volt az oka az ő távozásának?

Szintén szeretném öntől megkérdezni az új életpályamoddellel kapcsolatban, hogy eltérően a belügyminiszter úrtól, ön a tárcája által beterjesztett törvénymódosításban olyan felhatalmazást kért, amely teljesen megdöbbsentette még itt a bizottság tagjait is, mégis végül ez került elfogadásra a parlamentben, nyilván a kormánypárti többséggel. Még hozzá az, hogy mindenféle határ nélkül ön eltérítheti a katonai vezetők, illetve a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat vezetőinek illetményét, miközben, mondjuk, a belügyminiszter esetében ez meghatározott felső határral történik. Miért kért ön ilyen felhatalmazást, illetve a tárca miért kért ilyen felhatalmazást, és meddig kívánja eltéríteni ezen vezetők illetményét?

Az illetményekkel, bérekkel kapcsolatban örömmel hallottam, hogy a közalkalmazottak kapcsán valamilyen pozitív változás lesz. Azonban célszerű lett volna, ha még a költségvetési törvényjavaslat beterjesztése előtt ezekről döntések születnek, mert így azért elég bizonytalanoknak tűnik ez a dolog.

A közelmúltban önnek egy megállapodást sikerült aláírnia az érdek-képviselői vezetőkkel a káféria elemeiről. Mit lehet tudni erről, mit tartalmaznak ezek a káfériaelemek?

Más témára áttérve - de nyilván érinti az ön tárcáját -, a Buda-Cash bedőlése kapcsán a Honvéd Egészségpénztár és az ott lévő tagok 1,8 milliárd forintos veszteséget könyvelhetnek el a jelen állapotok szerint. Ennek az 1,8 milliárd forintnak a nagy része a 28 ezer pénztártag közül durván 22 ezer fő katonát érint, aki vagy jelenleg aktív katona, vagy már nyugállományú vagy járandóságos. Mit kíván tenni a tárca vezetése, illetve a kormány az ellen, hogy azok az emberek, akik nem voltak részesei semmiféle korrupciós botránynak, semmiféle mutyinak, teljesen önhibájukon kívül, úgy tűnik, elvesztik ezt a vagyont? Illetve ezzel kapcsolatban tudok róla, hogy van most már a bizottság részéről is egy bizottság által támogatott költségvetési módosítási tervezet; illetve a részemről is van egyébként beadva egy törvénymódosítás. Ha valamelyiket támogatni tudnák, ez megoldást jelenthetne. Egyáltalán a tárca készül-e bármiféle lépésre ebben az ügyben a katonák érdekében?

Ön az egyik élharcosa volt 2010-ben a visszaélések és a korrupció, a Magyar Honvédségben és a Honvédelmi Minisztériumban korábban fellelhető korrupció visszaszorításának. Bár úgy tűnik, ez a harc, amelyet ön készült megvívni, túl sok eredményre nem vezetett, hiszen az eljárások még a mai napig is folynak és nem zárultak le.

Ugyanakkor információim szerint az ön tárcavezetése alatt is történnek visszaélések. Mondanék egy konkrét példát. Azt az információt kaptam, hogy a szabályzatszerkesztők a különböző rendeletek és a kiadott parancsok szövegezését és írásba foglalását szellemi terméként kezelték, és ezért szerzői jogdíjakat, több tízmillió forintos szerzői jogdíjakat vettek föl, miközben ez volt a munkájuk. Ebben tudomásom szerint vizsgálat is indult. Mi ennek a vizsgálatnak az eredménye, illetve kik kerültek emiatt bármilyen módon felelősségre vonásra?

Számos kérdésem lenne még, de azt gondolom, idő hiányában ezeket most nem teszem föl. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt miniszter úr válaszol, Kónya képviselőtársunk itt egy ügyet említett, és engedje meg, hogy erről akkor tájékoztassam, mielőtt a miniszter úr a válaszát megadja.

A költségvetési törvényhez Mirkóczki Ádám és képviselőtársa beadott egy módosító javaslatot, ami arról szól, hogy a költségvetés kiadási oldalán növekedjen egy 1,8 milliárd forintos összeggel, amit arra szántak, hogy a Buda-Cash brókerbotrányba beszorult honvéd egészségpénztári károsultakat, tehát az egészségpénztári tagokat kárpótoljuk, illetve a veszteségeiket térítse meg a tárca a költségvetési előirányzatból, és ezért kiadást növeltek az egyik oldalon, másrészt pedig kiadást csökkentettek szintén a tárcán belül. Ez volt előttünk költségvetési módosításként.

A bizottság ezt nem fogadta el, és egy másik módosítással élt, a következők miatt. Azt mondtuk, az a minimum, ha legalább a költségvetés pénzt fordít arra, hogy az egészségpénztári tagokat ért kárt valamilyen módon - tekintettel arra, hogy ezek zömmel valóban hivatásos állományúak, és egy részüknek nem is volt más lehetősége, másik egészségpénztárba belépni, hiszen bizonyos állományban lévők csak ebbe léphettek be; ez mondjuk, egy kisebbség, de a többségüknek is ez erősen ajánlott volt, tehát mondjuk, erősen irányított volt az, hogy ha be akar lépni valaki, akkor ebbe léphet be. És mi azt mondtuk, hogy ha már költségvetési pénzt fordítunk erre, akkor az a minimum, hogy a Buda-Cash brókerbotrány hitelezői kollégiumába lép az állam az 1,8 milliárd forinttal, viszont ennek csak az lehet a megoldása, hogy valamilyen költségvetési előirányzatból - az NFM-nél vannak ilyen pénzek - ezt a követelést megvásárolja a Honvéd Egészségpénztártól. Oda befolyik az 1,8 milliárd forint, akkor a Honvéd Egészségpénztár a tagokkal tudja rendezni az ügyeit, és egyébként az állam pedig belép a hitelezői kollégiumba, hogy amennyiben a Buda-Cash felszámolása kapcsán a hitelezői kollégium követelése kiegyenlítésre kerül, vagy valami része, akkor a költségvetésbe az a pénz befolyjon.

Tehát Mirkóczki Ádám módosítója eleve nem volt jó, mert ezt a lehetőséget az nem teremtette meg. Ellenben a helyzet az, hogy a mi módosításunkat is csak azért tettük be, hogy a Költségvetési bizottságra bízunk azt, hogy egyáltalán érdemben tud-e ezzel a kérdéssel foglalkozni; tehát megpróbáltuk fenntartani ezt az ügyet.

Kónya Péter képviselőtársunk pedig egy másik megoldást javasolt, egy másik jogtechnikával. Én azt megnéztem, az is erősen vitatható.

Itt tehát igazából két kérdés van. Az egyik az, hogy meg akarjuk-e ezt valamilyen módon oldani; a másik pedig az, hogy a követelésvásárlás osztja-e egyébként a többi brókerbotrány-károsult sorsát - mert ugye ezt a BEVA-ból lehet kifizetni, semmi másból, hiszen jogviszonyban a Buda-Cash-sal nem az egészségpénztári tagok vannak, hanem az egészségpénztár. Erre kell majd valamilyen döntést hozni, nem feltétlenül költségvetés-módosítással. Tehát én azt gondolom, hogy ha most a költségvetésnél ez a módosítás nem megy át, és a Költségvetési bizottság a mi bizottsági módosításunkat is leszavazza - mert nem voltunk benne

biztosak egyébként, hogy vajon jó címre tesszük-e a követelésvásárlást, vagy hogy követelésvásárlással ezt valóban meg lehet-e oldani -, csak jelezni akartuk, és azt gondoltuk, hogy amennyiben ez nem sikerül, akkor érdemes arról beszélni, hogy megpróbáljuk-e valamilyen módon, legalább azokban az esetekben a kártalanítást megtenni, ahol abban az értelemben maximálisan jogos, hogy nem volt más lehetősége az állománynak belépni, csak ide. De ez egy olyan kérdés, amiben nincs döntésünk. A bizottság azért támogatta, hogy fenntartsa ezt az ügyet, és majd szeretnénk konzultálni a minisztériummal, hogy ott mi az álláspontjuk, utána pedig a Nemzetgazdasági Minisztériummal, hogy igazából mi a jó megoldás, ha egyáltalán van. Ezt ezért fűztem hozzá kiegészítésként, mert Kónya Péter utalt erre, és adott esetben, ha csak az a mondat marad, hogy a bizottság támogatott egy módosító indítványt, így félreérthető lehet. Mert újat csináltunk, és magunk is csak azért, hogy fenntartsuk ezt a dolgot.

De azért szívesen várjuk abban az értelemben a miniszter úr válaszát, hogy gondolja-e azt a minisztérium, hogy ezt meg kell oldani, és a bizottság tud-e abban segíteni, hogy valamilyen kezdeményezéssel élhet, mert egyébként adott esetben más brókerbotrány-kártalanításnál is ez az ügy már felmerült. Köszönöm szépen.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a tájékoztatást, elnök úr. Röviden válaszolnék Kónya képviselő úr kérdéseire.

Nem készült felmérés arról, hogy a törvénymódosítást hogyan fogadták a főtisztek és a tábormokok.

Erdélyi Lajos dandártábornok úr távozása nem volt összefüggésben azzal, hogy netán ne tudta volna elfogadni az életpályamodellt, hiszen az egyik fő kidolgozója volt. Személyes oka volt az ő távozásának, tehát nem függött össze ezzel a szakmai munkával.

Az illetményeltérítés lehetősége miért szerepel? Mert indokolt lehet adott esetben a miniszter számára ilyen differenciálási lehetőséget biztosítani. Nincs konkrét javaslatom még a tekintetben, hogy milyen döntést fogok hozni erről.

Bizonytalan a közalkalmazottak béremelése. Én nem beszéltem béremelésről; én arról beszéltem, hogy jó hírek várhatók a közeljövőben.

Az utolsó kérdésre válaszolnék először. Én nem tudok arról, hogy a szabályzatszerkesztők több tízmillió forintos szerzői jogdíjat vettek volna fel, és hogy ez ügyben bármifajta vizsgálat folyt volna, és az itt ülő vezetőtársaim sem tudnak erről. Tehát valószínűleg ez egy jól hízott hírlapi kacsa. Jól hangzik, szerintem biztosan lennének, akik szívesen fölvennének több tízmillió forintot a fizetésük mellé azért, hogy elvégzik a munkájukat. Szerencsére ilyesmi a legjobb tudomásom szerint nem történt a Honvédelmi Minisztériumban. De köszönöm a jelzését, utána fogok nézni, és ha mégis, akkor el fogunk járni.

A Honvéd Egészségpénztár ügye. Mióta a Buda-Cash bedőlt és a hozzákapcsolódó Duna Regionális Bank, a DRB is bedőlt, azóta rengeteget foglalkozunk ezzel a kérdéssel, a kormányúléseken is többször felvetettük. Szögezzünk le néhány dolgot kiindulásképpen, jó? A károsultak, a 28 ezer tag egészen biztosan nem vétkes azért, ami történt. Egészen biztosan vétlen a kormány és a kormány részeként a Honvédelmi Minisztérium is, hiszen semmilyen ráhatásunk nincs a Honvéd Egészségpénztár működésére. És ezt a szó igen szoros értelmében kell érteni: annyira nincs, hogy nagyon. Még a beszélő viszony is meglehetősen döcögős. Az egészségpénztár vezetése az elmúlt években nem tartotta fontosnak, hogy a Honvédelmi Minisztérium képviselőit bevonja a munkájába vagy netán megfelelő módon tájékoztassa.

A következő kérdés az, hogy a pénz hogyan került a Duna Regionális Bankhoz. Első pillantásra érthetetlen a dolog, hiszen abban a pillanatban, amikor ezt az 1,8 milliárd forintot a pénztár vezetése, a tagság vagy a Honvédelmi Minisztérium vagy bárki más megkérdezése nélkül elhelyezte ebben a kis bankban, akkor tudván tudta, hogy ez a befektetés semmiféle garanciával nem bír. Hiszen a BEVA nem áll helyt az egészségpénztár befektetése miatt, igaz? Ugyanebben az időpillanatban vásárolhatott volna állampapírt is az egészségpénztár vezetése, amire viszont százszázalékos állami garancia van. Ha állampapírt vásároltak volna, akkor egyetlen tagot sem ért volna egyetlen forintnyi kár sem.

Most felteszem önnek a költői kérdést, képviselő úr: tudja-e ön, hogy mennyi volt a kamat a Duna Regionális Banknál, és ugyanebben a pillanatban mennyi volt a Diszkont kincstárjegy kamata? *(Kónya Péter: Alacsonyabb volt a kamat. 10 százalékponttal.)* Tisztában van vele, hogy 2,5 százalékos kamatra tették be a pénzt, mindenfajta biztosíték nélkül, miközben 3,5 százalékos kamatra betehették volna állampapírba, százszázalékos garancia mellett? Nos, ez egy olyan ellentmondás, ami mindenképpen magyarázatot igényel. És bár nincsenek itt az érintettek, de én szívesen feltenném nekik ezt a kérdést, bár tudván tudom, a törvény nekik ezt megengedte, hiszen a törvény elég sok mindent megenged. Tudván tudom, hogy a Magyar Nemzeti Bank mint felügyeleti hatóság 2014-ben levizsgálta a pénztárt, és rendben találta a befektetési politikáját, hiszen mód volt erre. Na de mégis, miért helyezek el kevesebb kamatot, mindenfajta garancia nélkül ekkora pénzt egy kis bankban, ahelyett, hogy betenném állampapírba? Erre valahogy magyarázatot kellene adni! Ez a legfontosabb kérdés ebben az ügyben, szerintem, ha a felelősséget és az erkölcsi oldalát nézzük.

Tehát itt a pénztár vezetésének kell elszámolnia a tagok felé, és nem a honvédelmi miniszternek kell bárki felé számot adnia. A Honvédelmi Minisztérium annak a kafetériamegállapodásnak a keretében, amelyről ön kérdezett, és amelyben valóban valamennyi érdekképvisellel ismételt az idén is meg tudtunk állapodni, egy részösszeget, egy 3000 forintos havi összeget bocsát az ezt választó, ezt igénybe vevő katonák és közalkalmazottak rendelkezésére, akik ehhez a saját pénzükből hozzátesznek másik 3000 forintot, ezt beteszik az egészségpénztárba, ezért adókedvezményben részesülnek; ez nekik mindenféle szempontból előnyös, hiszen a 3000 forintjukból így 6000 forintért vásárolhatnak havonta gyógyszert vagy lúdtalpbetétet vagy gyógyamatracot vagy mehetnek el gyógyfürdőbe vagy válhatnak szemüveget. Nekünk ennyi közünk van hozzá, hogy mi odaadtuk a most elvesztett összegnek gyakorlatilag a felét a saját alkalmazottainknak. Aki nem tagja a Honvéd Egészségpénztárnak, az a 200 ezer forintos kereten belül másra használja fel ezt a 3000 forintot.

Elnök úr kérdésére azt tudom mondani, hogy rendkívül indokoltnak tartom, hogy mind a kormány, mind az Országgyűlés keressen megoldást erre a problémára, hiszen itt végtelen emberek vannak, akik jóhiszeműen bízták a pénzüket egy egészségpénztárra, amely látható módon veszélybe sodorta, pénzügyileg is ésszerűtlen módon az ő befektetésüket. Egy más kérdés, hogy ha ez a pénz megtérítésre kerül az egészségpénztárnak, akkor gyakorlatilag olyan helyzet keletkezik, hogy lám csak, mindent meg lehetett következmény nélkül csinálni. És a következő kérdés az, hogy vajon a Bankszövetséggel hogyan lehet a BEVA helytállási kötelezettsége felől megállapodni, hiszen ez egy visszamenőleges kiterjesztése lenne a helytállási kötelezettségnek.

Mindez messze túlmutat az én kompetenciámon, de természetesen üdvözlöm és támogatom azt, hogy a károsultak - lehetőleg a károsultak, és ne más;

semmiképpen sem a károkozó vagy abban vétkesen közreható személyek - visszakaphassák a pénzüket. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úr, amikor mi ezzel a kérdéssel foglalkoztunk, kizárólag a Honvéd Egészségpénztár tagsága aspektusából néztük a dolgot. Kizárólag. Itt tehát tényleg az a helyzet, hogy a nem különösebben túlfizetett, honvédséghez tartozó állomány személyes biztosításáról és megtakarításáról volt szó. Tudomásunk van arról, hogy egyes esetekben tényleg személyes tragédiák fűződnek a dologhoz. Tehát mi ebből az aspektusból néztük. Egyáltalán nem vizsgáltuk azt, mert azt gondoljuk, erre talán majd valahogy sor kerül - mert erre vannak felhatalmazott állami szervezetek, hogy azt a kérdést meg kell vizsgálni, minimum, amit a miniszter úr mondott -, hogy a Honvéd Egészségpénztár vezetése milyen tényállást követett el, egyszerűen csak hanyag kezelést, vagy hűtlen kezelést, mert személyes érdekük is fűződött ahhoz, hogy egyébként rossz befektetést eszközöljenek. Tehát itt büntetőjogi kategóriákról van szó. Mert azt nem bonyolult kiolvasni a számokból, hogy vagy a teljes inkompetencia áll fenn, akkor egyszerűen hanyag kezeléstről van szó, vagy személyes érdekük is fűződött ahhoz egyébként, hogy alacsonyabb kamatra tegyék be kockázatos befektetésekre, mint magasabb hozamra állampapírba, ami kockázatmentes; akkor hűtlen kezelés vagy mi egyéb tényállás áll fent.

Tehát mi a Honvéd Egészségpénztár vezetését kimosni egyáltalán nem akarjuk, sőt, sőt! Csak azt gondoltuk, hogy az nem járható út, hogy fogja magát a kormány, a minisztérium, és kártéríti a vele egyébként ilyen értelemben jogviszonyban nem lévő tagokat. Ráadásul úgy, hogy a hitelezői kollégiumba nem tud belépni. Mert ugye nem tudjuk, hogy a Buda-Cash felszámolása kapcsán az a vagyon, amely a Buda-Cashnél van, a hitelezőket milyen mértékben fogja tudni kielégíteni. Ugyanis elég nagy a sor, és általában nem mindig szokott bejönni az a pénz, amit jogosan várnak el a hitelezők. Ezért próbáltunk abból az aspektusból közelíteni, hogy valamilyen módon legalább az állam a pénzéhez jusson, ha a Buda-Cashnél van valami pénz. Illetőleg azt meg még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ebben az esetben teljes mértékben azonos a Honvéd Egészségpénztár sorsa a Quaestornál meg a „Bróker” Marcsinál, meg a többi ilyenféle befektetők sorsával, ugyanis a helyzet az, hogy amennyiben a Quaestor-befektetők a Quaestorról szóló törvény alapján a BEVA kártérítéséhez jutnak, akkor egyébként ezt fogja osztani a jóval kisebb összegű Buda-Cash-ügy is. Amennyiben pedig az Alkotmánybíróság elmeszeli ezt a megoldást, mert helyt ad a Bankszövetség, illetve egyes bankok keresetének - mert ott is van jogos argumentum arra vonatkozóan, hogy ez a fajta kockázat-szétterítés miért nem jogos -, akkor itt az a megoldás, amelyet mi javasolunk, megint csak nem jó. Tehát azért mondom, hogy ezt a kérdést inkább csak jelezni szeretnénk volna, és kizárólag az egyszerű tagok aspektusából.

Azt pedig csak remélem, és az meg végképp nem a mi dolgunk, hogy valaki azt a kérdést csak felteszi, mégpedig megfelelő felhatalmazással, hogy miért tetszettek 1 százalékkal alacsonyabb kamaton betenni az önökre bízott pénzt, magasabb kockázattal. Mert egyébként ezt a kérdést egyszerű cégvezetők ellen is fel lehet tenni, ha a tulajdonos a rendőrséghez fordul, igaz? Sőt, még ennél egyszerűbb esetekben is minimum a hanyag kezelés meg szokott állni. Még ha csak egyszerű hülyeségről is van szó, és azért elnézve a Honvéd Egészségpénztár vezetését, ennél nagyobb dörzsöltséget feltételez az ember róluk. Úgyhogy az nagyon tündérmesébe illő magyarázat, hogy egyszerűen csak nem tudták, hogy az állampapír jobban kamatozik, mint az a hitelszövetkezet vagy kis bank. (*Kónya Péter: Elnök úr, egy mondatot megenged?*) Igen, tessék!

KÓNYA PÉTER (független): Csak annyit tájékoztatásul, hogy két héttel ezelőtt volt a Honvéd Egészségpénztár közgyűlése, ahol a közgyűlés tagsága nem fogadta el a vezetés beszámolóját, pontosan emiatt. Úgyhogy egy megismételt közgyűlésre fog sor kerülni az egészségpénztár ügyében.

ELNÖK: Az helyes, csak akkor én megkérdezem, mert ezt én is olvastam, de arról nem olvastam, hogy a közgyűlés felhatalmazott-e valakit arra, hogy tegyen feljelentést a pénztár vezetése ellen. Mert azért...

KÓNYA PÉTER (független): Mondom, egy megismételt közgyűlés lesz, tehát nyilván azt követően fog dönteni a tagság.

ELNÖK: Ezt csak azért mondom, mert mi a tagokon segíteni akarunk, de az egyébként elvárható adott esetben, hogy a tagok, amikor ilyen gazemberség történik velük, a sok ezer emberből csak akad valaki - ráadásul jogvégezettek is vannak közöttük -, aki feláll, és azt mondja, hogy gyerekek, nem kellene egy ismeretlen tettes elleni keresetet intézni valahová? Mert egyébként az ő pénzükről van szó. Ha egy sima kft. tulajdonosa azt látja, hogy az ügyvezető egy Trabantot 25 millió forintért vásárolt meg, akkor elmegy a rendőrséghez, és azt mondja, hogy ismeretlen tettes ellen feljelentést tesz, mert szerinte a Trabant 40 ezer forint, nem 25 millió. Ilyen egyszerű az élet.

Ezért mondom, hogy mi segíteni próbálunk, de az elvárható, hogy azok a tagok, az a huszonvalahány ezer ember is segítsen egyébként abban, hogy legalább eljárás induljon. Mert megint az a helyzet, hogy a honvédelmi miniszter ebben az ügyben obligón kívül van... *(Dr. Vas Imre: Nem sértett.)*, nem sértett, ilyen értelemben nem tud eljárni. *(Dr. Hende Csaba: Nem tehetek feljelentést.)* Nem. De ha mi akarunk segíteni és foglalkozunk ezzel, azt tényleg meg lehet kérdezni, hogy gyerekek, aztán...? *(Kónya Péter: Szó van róla, elnök úr.)* Nagyon remélem, mert ezt nem lehet szó nélkül hagyni. Csak nem foglalkoztunk ezzel az aspektussal.

De miniszter úrnak igaza van. A kormány nem tehet erről, a minisztérium végképp nem tehet erről. De ez egy olyan ügy, aminek érdemes lesz majd a végére járni. Nagyon szépen köszönöm.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Vendégeink! Megállapítom, hogy a beszámoló megtörtént. Nagyon szépen köszönöm, hogy részt vettek a bizottsági ülésen.

Öt perc szünetet tartunk, és fél egykor folytatjuk a bizottsági ülést a 2. napirendi ponttal. Köszönöm szépen.

(Szünet: 12.25 – 12.33)

Egyes biztonsági kockázatokkal összefüggő szabályozások áttekintése az első osztályú labdarúgó-bajnokság mérkőzéseinek szervezése kapcsán

Az elnök bevezetője

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság előtt megjelenteket, külön köszöntöm államtitkár urat, főkapitány urat, kedves munkatársaikat, parlamenti képviselőtársaimat.

Néhány adminisztratív feladatot kell elintéznünk. Először is megállapítom, hogy a bizottság 6 fővel határozatképes.

Azt indítványozom, hogy a bizottsági ülésen megjelent parlamenti képviselők természetesen tanácskozási joggal részt vehessenek az ülésen és hozzászólhassanak a vitához. Ki támogatja ezt? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen, a bizottság egyhangúlag támogatta.

Másrészt értelemszerűen az általam meghívottak a házszabály szerint tanácskozási joggal részt vesznek a megbeszélésen. De Mirkóczki képviselőtársam azt kezdeményezte, hogy a Szurkolók Személyiségi Jogok Nélkül Mozgalom és a Szurkolói Iroda álláspontját képviselő Magyar Balázst is hallgassuk meg, illetve tegyük lehetővé, hogy hozzászóljon. Én viszont azt javaslom, hogy ezt ne tegyünk, megmondom, miért. Mert az eredeti, általunk elképzelt menetrend a következő. Első körben megkértük a bajnokság végeztével az NB I.-ben részt vevő csapatokat, hogy alakítsanak ki egy álláspontot azzal kapcsolatban, hogy a sportrendezvények és különös tekintettel egyébként a labdarúgó-események rendezésével, szervezésével kapcsolatos szabályozási anyagban milyen változtatásokat javasolnak ők. A második körben ugyanezt meg fogjuk tenni a szurkolókkal. Most a csapatoknak van egy egységes álláspontjuk, mert az egyeztetés megtörtént, és el is küldték nekünk; azt ki is kiküldtük a BM-nek, főkapitány úrnak, hogy milyen változtatásokat javasolnak ők. Ugyanezt meg fogjuk tenni a szurkolókkal, őket is, azután, amikor valamilyen közös álláspontot kialakítottak, idehívjuk, hogy egyébként az egész valamilyen módon kanalizálva legyen. És utána fog a bizottság azzal foglalkozni, hogy mint bizottság milyen módosításokat indítványozzon a törvényhozás előtt. Mi tehát bizottsági módosítást szeretnénk kezdeményezni az egész ügy kapcsán.

A szándék nyilvánvaló, kettős, ami nem egyszerű; az új és szigorú szabályozási környezet joganyagát figyelembe véve két célt szeretnénk elérni a módosítással. Az egyik, hogy a labdarúgó-események, sportesemények biztonsága ne csökkenjen; másrészt viszont sokkal inkább nézőbarát legyen a szabályozási környezet és ebből következően a meccslátogatás, mint jelenleg. Mert ma, ki merem jelteni, azt nem tudom, hogy a biztonság terén jelentősen előreléptünk-e, de hogy kifejezetten kényelmetlen labdarúgómeccsre járni, az egészen biztos. Élő példák vannak rá. Ahhoz azért komoly elszántság kell, hogy az úgynevezett utaztatás mint működő intézmény, amelyet részben a joganyagból következtetnek ki egyébként az illetékes hatóságok, működik, de az biztos, hogy nagyon nagy elszántság kell ahhoz ma, kifejezett elszántság, hogy valaki labdarúgómeccsre járjon, mert az a megoldás, hogy egy debreceni szurkolónak egy fővárosba szervezett Fradi-meccs esetén, amely meccs 5-kor kezdődik, 3 órakor kötelező megjelenni a Lurdy Ház parkolójában vasárnap délután, és egy rendkívül hangulatos két órát eltölteni a közismerten fantasztikus élményekkel gazdag Lurdy Ház parkolójában, ahhoz, hogy 5 órakor elmehessen meccsre, azért ez abszurd. Ilyet normális ember nem csinál; akkor azt mondja, hogy gyerekek, oké, ennyi volt a magam részéről. És még tudnék egy csomó példát felsorolni annak kapcsán, hogy ez olyan mértékben „nézőbarát”, hogy abszurdá teszi az összes olyan erőfeszítést, ami a futballmeccsek látogatottságának a növelésére irányul, miközben ellenkező irányban mindenkit elpofozunk. És akkor még lehetne beszélni arról, hogy a helyszínen a meccs napján nem lehet jegyet venni - ez tisztára abszurd! Kíváncsi vagyok, ki az a mozijáró, aki egy héttel előtte vesz jegyet, mert különben nem tud, és három órát tölt a pláza parkolójában, hogy bemehessen a moziba. Nincs az a film!

Summa summarum, szeretnénk egy kezdeményezést tenni, és a mostani konzultáció azt a célt szolgálja - köszönöm szépen mindenkinek, aki elfogadta a meghívást -, hogy a bizottság ezt az előkészítő munkát, amelyet felvállalt, el tudja végezni. *(Mirkóczki Ádám szót kér.)* Mondom még egyszer, több kör lesz, és a szurkolókat természetesen elhívjuk. A következő körben szeretnénk írni az általunk

elérhető szurkolói köröknek, kluboknak, szervezeteknek, hogy ők is fogalmazzák meg a véleményüket. Őket is el fogjuk tehát hívni konzultációra, amikor valamilyen egységes álláspontot alakítottak ki. Ezért javaslom most a bizottságnak azt, hogy nagy tisztelettel Magyar Balázst köszöntöm, csak nem adnánk ebben a körben szót neki. Mirkóczki úr?

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Részben egyetértek, de egy dolgot szeretnék a pontosítás végett kérdezni. Azt én nagyon örvendetesnek tartom, hogyha a szurkolókat külön körben meghallgatjuk, és abban az esetben az elnök úr javaslatát tudom is támogatni. Viszont pontosan ez ügyben én azt szeretném kérdezni nagy tisztelettel, hogy a szurkolók meghívása, a következő kör hogyan fog történni. Ide azok a szurkolók fognak jönni, akiket a klubok vagy a klubvezetés fog delegálni, vagy azok a szurkolók fognak eljönni, akik egyébként most nem látogatják a labdarúgómeccseket, vagy azok képviselőiben valaki? Mert nagyon nem mindegy! Mert én azt gondolom, hogy ha korrekt és tiszta képet szeretnénk kapni pró és kontra érvekkel, akkor pontosan azon szurkolói csoportok és azon szurkolói tömörülések delegáltjait kellene meghallgatni, akik most különböző indokok és érvek miatt távol maradnak a meccsekről.

Ez nagyon fontos kérdés, mert ha ez utóbbiakat is szeretettel látja a bizottság, akkor el tudom fogadni azt, amit elnök úr mondott. Ha azonban az történik, hogy a következő körben csak azok a szurkolók jönnek, akiket akár az Újpest, Fradi, Debrecen, teljesen mindegy, hivatalosan a klubvezetés fog küldeni, annak én semmi értelmét nem látom, mert ők pontosan azt fogják mondani, amit a jelenlegi klubvezetők úgy gondolnak, hogy helyes. Tehát ez egy fontos eldöntendő kérdés.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem az az álláspontom, hogy mind a kettőt. Ugyanis az a probléma, hogy a szurkolói klubok álláspontja ellentétes egymással. Ezek létező egyesületek, és én magam is tudom, nem véletlen az, hogy létezik olyan NB I-es csapat, amelynek négy, egymástól elkülönült szurkolói klubja van, és bár hiába mindnyájan élnek-halnak az általuk támogatott csapatért, de azért egymással nem tudnak szót érteni. Ezért vannak négy különböző szervezetbe szervezve. Az a sajátosság, hogy egyiket sem lehet kihagyni - egy csomó ilyen problémát én magam is tapasztaltam -, mert a közös érdek az, hogy a labdarúgó-mérkőzések, illetve egyéb sportesemények látogatottságát növeljük. Mert ha már egyébként az állam a sportlétesítmények ingatlanfejlesztésére irdatlan milliárdokat költ, akkor csináljuk úgy, hogy barátságosabbá is tegyük ezeknek a látogatását. Ehhez mind a kettő kell. Tehát én azt tervezem, hogy mind a kettőt meghívjuk. Az egy külön mutató lesz, hogy az milyen lesz, amikor azt kérjük a szurkolói kluboktól - ahogy a labdarúgókluboktól ezt kértük, és ők megcsinálták -, hogy jöjjenek össze egy helyiségbe, és valamilyen konszenzusos javaslattal álljanak elő. Ez nem lesz egyszerű produkció. De ezért is mondom azt, hogy ezt nem külön-külön kell csinálni; meglátjuk, fog-e sikerülni. Szívesen várom Mirkóczki urat támogatóként ennek az összeszervezésében, mert ez tényleg olyan mutató lesz, ha ép bórral megússzuk egyáltalán (*Derűtség.*), mert itt azért vannak olyan ellentétek bizonyos szurkolói körök között, amelyek nem biztos, hogy lehetővé teszik, hogy alkotó módon egy közös álláspontot tudjanak kialakítani. De ettől függetlenül olyan módosítást nem szeretnék, amiben legalább nem kérdezzük meg mindenkit. (*Mirkóczki Ádám egyetértően bólogat.*)

A válasz tehát magyarul az, hogy igen, mindenkit el fogunk hívni. Ha kell, akkor két körben. Először meghallgatjuk azokat a B-közepet, akik nem járnak meccsre, és el fogják mondani, miért nem, és hogy milyen megállapodást lehet velük

kötni. Meg el fogjuk hívni azokat, akik máshogy vannak szervezve, és ők is elmondják, hogy mi az, amit szeretnének. Az biztos, hogy szerte Európában a magyar bajnokság szervezéséhez képest drámaian különböző megoldásokat alkalmaznak, és szemmel láthatóan az ott működik, tehát érdemes nekünk tanulmányozni ezeket az eseteket. Ezért is kértük fel a szakértőket is, hogy legyenek velünk ebben a közös munkában.

Ettől függetlenül kéri Mirkóczki úr, hogy szavazzunk erről? (*Mirkóczki Ádám: Persze, szavazzunk róla!*) Jó. Akkor ki támogatja azt, hogy Magyar Balázs úr tanácskozási joggal vegyen részt a bizottság ülésén? (*Szavazás. - Mirkóczki Ádám: Ettől függetlenül támogatom.*) Egy igen. Ki tartózkodott? (*Szavazás. - Nincs ilyen.*) Ki tartózkodott? (*Szavazás.*) Megállapítom, hogy 5 tartózkodás mellett, ellenszavazat nélkül a bizottság úgy döntött, hogy Magyar Balázs természetesen részt vehet a bizottsági ülésen, de majd egy következő körben szeretnénk őt meghallgatni.

Elkezdve a munkát, kérem, mindenki jelentkezzen majd, ha szólni kíván. Készült egy anyag, amelyet én ki is küldtem az érdekelteknek, a rendőrségnek, BM-nek, illetőleg a csapatok maguk is ismerik. E javaslatok kapcsán szeretnék végigmenni az anyagon, és értelmezni azt, hogy ebből milyen módosítások következnek.

Azt kérem, hogy a jogtechnikai részeknél ne akadjunk le. Azt például mindenki tudhatja, aki törvényhozással foglalkozik, hogy a parlament kormányrendeletet így ebben a direkt formában nem tud módosítani - nem is akarunk, tehát nem kormány munkát akarunk átvenni -, de azt a bizottság megteheti, hogy a kormánynak egy egységes javaslatot elküld a tekintetben, hogy fontolja meg ezt vagy azt a kormányrendelet-módosítást, vagy ebbe az irányba mozduljon el. Amit mi tudunk javasolni, az a törvénymódosítás, a kettőt viszont együtt kell kezelni. Tehát én most azt javaslom technikaként, hogy ne akadjunk azon fenn, hogy ez most kormányrendeletben van vagy törvényben, mert amikor a tényleges módosításokat előkészítjük, akkor majd erre ki fogunk térni, és megtaláljuk a módját. Azért is hívtam el a kormány képviselőjét is, hogy ő majd jelezze, hogy márpedig itt szó sem lehet erről, vagy pedig hogy hogyan legyen a dolog.

Ennek az anyagnak az alapján mennénk tehát végig. Nem tudom, mindenkinél megvan-e, mert elvileg az érintettek ismerik. (*Jelzésre:*) Kérem, Varga képviselő úrnak adjunk egyet. Köszönöm. A bizottsági tagoknak kiküldtük a szokásos módon.

Először a hatály kérdése, hogy mire is terjed ki ez a bizonyos kormányrendelet, amely a sportrendezvények biztonságáról szól. Mert itt vannak olyan problémák, amelyek nem teszik lehetővé, pontosabban mindenki máshogyan értelmezi a kormányrendelet hatályát. Azt, amit mi kiküldtünk, a kormány képviselője tudja akceptálni, vagy egy ilyen irányú elgondolást?

Hozzászólások, reflexiók

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök Úr! Tisztelt Honvédelmi és Rendészeti Bizottság! Kedves Meghívottak! Hölgyeim és Uraim! Mindenkit szeretettel köszöntök. Egy nagyon fontos kérdésnek a megtárgyalásán veszünk részt. A Belügyminisztérium képviseletében annyit szeretnék elmondani, hogy nyitottak vagyunk minden olyan megoldásra, amelynek tekintetében konszenzus alakul ki a többfordulós egyeztetést követően, illetve amelyek elősegítik azt a törekvésünket, hogy a rend és a biztonság a stadionok területén is, illetve a környezetükben is meglegyen.

Elnök úr is utalt arra, hogy az elmúlt években jelentős erőfeszítéseket tettünk annak érdekében, hogy a nézők kiszolgálása területén minőségi előrelépés történjen, ez a folyamat jelenleg is tart, és még a továbbiakban is tartani fog.

Azt szeretnénk tehát kifejezni, hogy nyitottak vagyunk arra, hogy azokat a szükséges módosításokat, amelyeket ez a grémium kialakít és azok a biztonságot szolgálják, megtárgyaljuk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Akkor ha konkrétan kérdezem: a csapatok arra tesznek javaslatot, hogy a kormányrendelet, amely egyébként a sportrendezvények megrendezéséről, biztonságáról szól, annak a hatálya alól vegyük ki az edzőmérkőzéseket, a nem versenyrendszerben lebonyolított mérkőzéseket és a felkészülési mérkőzéseket.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök úr, mindenről lehet egyeztetni. Tehát amit én elmondtam, talán diplomatikusan fogalmaztam, de világosabbá teszem: mi mindenre nyitottak vagyunk, ami elősegíti a nézőszám emelkedését, de a biztonságot fönntartja. És arra is szeretnék utalni, elnök úr említette, hogy többfordulós egyeztetés lesz, én most nem reagálnék pontról pontra, ugyan megkaptuk, föl is készültünk, van is véleményünk erről, de úgy gondolom, idő előtti lenne, ha már előre leszögeznénk az álláspontot. Én csak a nyitottságot szeretném hangsúlyozni, illetve azt, hogy én nem látom akadályát egyébként, hogy ezeket a konkrét módosításokat, amelyeket most elnök úr elmondott, figyelembe vegyük.

ELNÖK: Értem. Ezt akkor majd megkérdezem a bizottsági tagoktól, de most akkor a vendégektől is kérdezem, hogy szükségesnek látják-e a kormányrendelet hatályának az ilyen értelmű szűkítését. Ebből volt konkrét probléma, azért kérdezem. Ha jól tudom, a Debrecen–Steaua meccs kapcsán kapott a klub olyan pénzbüntetést, ami azért következett be, mert a kormányrendelet hatályát úgy értelmezték, hogy a Steaua elleni edzőmeccsre is kiterjed, és arra például azonnal az MLSZ-nek a rendkívül szigorú szabályozását, például a meccsnapon történő jegyvétel kapcsán figyelembe vették; a másik értelmezés pedig az, hogy ezt nem kell figyelembe venni.

Kérem, mindenki mondja majd be a jegyzőkönyv kedvéért a nevét; államtitkár úrnak nyilván nem kell, mert ő gyakran szerepel.

KÉPÍRÓ JÁNOS biztonsági igazgató (DVSC): Képíró János vagyok, a DVSC biztonsági igazgatója.

Elsőként azt szeretném mondani, hogy a legfontosabb egy labdarúgó-mérkőzésen a rend és a biztonság, a szurkolók komfortérzete, illetve hogy mindenki jól érezze magát. De úgy gondoljuk, vannak olyan javaslatok, mint például - mondok konkrét példát - van egy DVSC–Balmazújváros felkészülési labdarúgó-mérkőzés, Európa egyik legmodernebb edzőcentrumában, Pallagon, ahol nem tudunk fogadni 2 ezer nézőt, de tudjuk, hogy várhatóan fog 50, 70 vagy 100 néző érkezni, úgy gondoljuk, hogy ez nem tartozik ennek a hatálya alá. Vagy amit említett az elnök úr is, van egy barátságos mérkőzés, tudjuk, hogy egyetlenegy vendégszurkoló nem fog érkezni Romániából, kölcsönösen megbeszéljük mindenkivel, hogyan zajlanak az értékesítések, megpróbáljuk a modern stadionokba becsalogatni azokat a nézőket, akikkel esetleg megpróbáljuk megszerettetni a labdarúgást, mert ez viszont arról szól, hogy a szurkolók érezzék jól magukat. Úgy gondoljuk tehát, hogy amikor nem indokolt, akkor ne tartozzanak a törvény hatálya alá ezek a mérkőzések. Tehát az 1. pontból ezt mindenképpen ki kellene venni, ahogy az elnök úr is javasolta.

A továbbiakban ismételten szeretnék majd hozzászólni, ha így pontonként megyünk végig.

ELNÖK: Muszáj pontonként végigmenni, mert valamilyen tematikát szeretnénk követni.

A rendőrséget szeretném itt megkérdezni. Ugye, a rendőrség mai értelmezése az ilyen meccsek kapcsán az, hogy a mérkőzés napján történő jegyértékesítésre csak rendőrségi engedély birtokában kerülhet sor. Ezt a rendőrség ma - ez egyébként a többi meccsre is igaz - olyan szükséges dolognak tartja, hogy amennyiben ettől eltérnénk, az a biztonságot drámai módon vagy jelentős mértékben csökkentené. Országos rendőrfőkapitány úré a szó.

PAPP KÁROLY országos rendőrfőkapitány: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Én úgy ítélem meg, hogy az elmúlt években a Magyar Labdarúgó Szövetség, a klubok, a szurkolók és a rendőrség közös erőfeszítésének következtében a családok visszatértek a stadionokba. Tehát aki kilátogat a mérkőzésekre, nézi a televízióban, láthatja, hogy komoly változások történtek, és ha csak megnézzük a most lezárult, 2014-15-ös bajnoki évadot, olyan súlyos rendbontás, mint más európai országokban - gondolok Lengyelországra vagy Bulgáriára -, nem volt a magyar stadionokban.

Természetesen a labdarúgással kapcsolatos külső és belső környezet rengeteget változott. A jogszabály az élethez kell hogy igazodjon, megérett arra, hogy a finomhangolása megtörténjen, és a jogszabály-előkészítés keretében a rendőrség ezzel kapcsolatos álláspontját a minisztérium irányába ki fogja fejteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Az MLSZ képviselőjéé a szó.

SAMU ISTVÁN biztonsági igazgató (Magyar Labdarúgó Szövetség): Samu István vagyok, az MLSZ biztonsági igazgatója. Köszönöm szépen, elnök úr.

Tisztelt Bizottság! Konkrétan szeretnék hozzászólni ehhez a kérdéshez, hogy ebben a problémakörben kell-e módosítani a kormányrendelet hatályára vonatkozó részt, az 1. §-t. Az MLSZ-nél úgy gondoljuk, hogy eléggé bonyolultan van jelen pillanatban megfogalmazva ez a paragrafus, jogász kell hozzá, hogy jól tudjuk ezt a dolgot értelmezni. Ahol felkészült jogászok vannak, mint a rendőrség, könnyebben értelmezik ezeket a dolgokat, máshol nehezebben. Tehát mindenképpen célszerű ezt a dolgot górcső alá venni, hogy egyértelműbb legyen mindenki számára, hogy a hatálya alá mik tartoznak.

Az edző- és a felkészülési mérkőzésekkel kapcsolatban mi nem ellenezzük azt, hogy ezt megvitassuk és közös álláspontra helyezkedjünk ebben a kérdésben. Viszont arra is ki kell térni, hogy milyen problémák merülhetnek fel, ha ezek kikerülnek a szabályozás keretéből. Csak példát mondom: felkészülési mérkőzés, Magyarország–Izrael mérkőzés problémája. A Magyarország–Izrael egy felkészülési mérkőzés volt, válogatott mérkőzés, ez tehát a felkészülési mérkőzés problémája. Tehát ha az teljesen kikerül, akkor nincs rendőrségi bejelentés, nincs minősítése annak megfelelően. Tehát nem lehet egyértelműen azt mondani, hogy minden kerüljön ki ez alól, akkor sem például, hogy ha nézők részvételével történik meg, például szerb csapatokkal, román csapatokkal, felvidéki csapatokkal való mérkőzések, ha ezek edzőmérkőzések vagy akár felkészülési mérkőzések is.

Ha nem számítunk biztonsági problémára, viszont nagy tömegek megjelenésére igen - legyen így, és volt is már a magyar labdarúgás történetében ilyen felkészülési mérkőzés, Magyarország–Brazília vagy Magyarország–Németország -, mindenképpen olyan biztonsági kockázatot jelentenek ezek a nem versenyrendszerben rendezett mérkőzések is, ami külön odafigyelést igényel. Hogy ezt hogyan érdemes megcsinálni, ez lehet a megbeszélések témája és a közös

kompromisszumok tárgya. De nyilvánvaló, hogy egyértelműen eltörölni ezeknek a rendelet hatálya alá tartozását, ez biztonsági kockázatot hordoz magában.

Elnök úr említett egy másik ide tartozó problémát, ez pedig a helyszíni jegyértékesítés.

ELNÖK: A mérkőzés napján.

SAMU ISTVÁN biztonsági igazgató (Magyar Labdarúgó Szövetség): Igen, a mérkőzés napján és a stadionnál. A helyszíni jegyértékesítés problémakörét valóban, az MLSZ biztonsági szabályzata nagyon szigorúan szabályozza, az én véleményem szerint is, amikor azt mondja, hogy a rendőrség írásos engedélye mellett lehet csak ezt megcsinálni. Ez a szabályozás akkor született, amikor bevezetésre került a névre szóló jegyértékesítési rendszer, nem volt kártyarendszer, nem volt országos jegyértékesítési hálózat és online rendszer, és a szurkolók fel voltak háborodva azon, hogy milyen hosszú időbe telik jegyet vásárolni a helyszíni jegyértékesítési helyeken, mennyi ideig tart a nevek, személyi adatok begépelése, és elkésnek a mérkőzésről. Akkor született ez a megoldás erre a szurkolói felháborodásra, hogy ha a helyszínen aznap a feltételeket nem lehet biztosítani, akkor a rendőrség döntse el, hogy lehet-e a feltételeket biztosítani arra, hogy mindenki be tud jutni abba a stadionba vagy nem. Ezért az MLSZ ezt így szabályozta.

Mi készek vagyunk ezt a szabályozást áttekinteni, annak a javaslatnak a figyelembevételével, amit ez az anyag tartalmaz, amiben azt mondja, hogy a fogadó csapat, a vendégcsapat és a rendőrség képviselői konkrétan a mérkőzéssel kapcsolatban megállapítja, hogy itt a feltételek fennállnak ahhoz, hogy a közterületen különösebb biztonsági probléma nélkül ezek a jegyértékesítések lezajlanak. Ebben tehát az MLSZ kész arra, hogy a saját szabályozását ebben az irányban módosítsa, a javaslat figyelembevételével.

ELNÖK: Itt még a helyszíni jegyértékesítéssel kapcsolatban egy másik probléma is felvetődött. Nincs benne az anyagban, de hozzánk, miután elindult ez a folyamat, az a jelzés érkezett, többen azt is kifogásolják, hogy ha odamegy a stadionba és a meccs napján akar jegyet venni, egyébként nem tud bárhova venni jegyet. Most nem arról beszélek, hogy a B-középnek fenntartott, tehát a vendégcsapat szurkolói táborának a szektorába nem, ami egyébként kijelölt helyen van, nem vehet jegyet, mert az talán még érthető, de ma az a rendszer működik, hogy megmondják, melyik szektorba, hova vehet jegyet, máshova meg nem vehet. Ez olyan, mint ha bemegyek a moziba, és azt mondják, hogy uram, első sor, első szék; de van még üres hely; de ön csak oda vehet. Tehát ebben is szeretnénk elmozdulni, mert ki kellene szolgálni a közönséget, hogy hadd vegyen jegyet a szerencsétlen oda, ahova akar. Igen?

SAMU ISTVÁN biztonsági igazgató (Magyar Labdarúgó Szövetség): Nem akarok a türelmükkel visszaélni. Bizonyára volt ilyen, mert hiszen elnök úrhoz eljutott ez a probléma. Mihozzánk úgy jutott el ez a probléma, hogy kevés nézőre számítottak az adott mérkőzésen, ezért szektorok voltak lezárva a mérkőzés napján, és ez azért történt, hogy kevesebb létszámmal tudják a mérkőzést biztosítani, mert oda eleve nem engedtek be nézőket. Akik pedig a mérkőzés napján jegyvásárlásra jelentek, azoknak ez tiltott szektorként jelent meg, mert már a biztonsági létszám a mérkőzés napjára tisztázott, annál többet nagyon nehéz biztosítani; a rendőrségi biztosítás létszáma tisztázott. Ennyi nézőt vártak. Voltak még az üres szektorokban máshol is helyek, és így irányították a nézőket.

Mi elismerjük, hogy ez nem egy szerencsés dolog, de konkrétan ezt az ügyet kivizsgáltuk, és akkor ezt tapasztaltuk, hogy igen, megtagadták a jegyeladást, mert a már elzárt szektorok nem voltak nyitva.

ELNÖK: Értem. Amit a biztonsági főnök úr mondott, a hatály kapcsán - mert alapvetően ez a probléma -, én azt látom, hogy az ideirányuló javaslatok alapvetően tényleg jelentős könnyítést szeretnének a hatály kapcsán elérni. Én értem, hogy minden létező kategóriánál lehet olyan példát találni, ami jó lenne, ha a hatálya alá esne. De akkor itt viszont az a probléma, hogy a jogszabályok gyakorlati alkalmazásánál ma számos olyan anomália van, amit nem lehet másképp kezelni, csak akkor, ha a szabályozáson enyhítünk. Persze, én értem, hogy van izraeli-magyar felkészülési meccs, meg lehet éppen olyan edzőmeccset is szervezni, ahol mondjuk, lehet tudni, hogy a vendégcsapat szurkolótábora vérmes, hogyne. De adott esetben akkor is inkább ezt valamilyen egyedi módon kellene kezelni; akkor legyen lehetősége a rendőrségnek azt mondani, hogy ez valamilyen okból nagyobb odafigyelést igényel. Most azért nem mondok ilyet, hogy kiemelt biztonsági kockázat, s a többi, mert egyébként egy másik javaslat szeretne abba az irányba is lépni, hogy igazából a kategóriákat is csökkentjük. Mert a mostani szabályozásnak ebből a szempontból inkább nehézségei vannak, mint hogy az eligazodást könnyítené a szervezőknek.

Úgyhogy én inkább arra készülnék fel az MLSZ részéről, hogy itt egy jelentős hatálykönnyítés léphessen életbe. Igen?

SAMU ISTVÁN biztonsági igazgató (Magyar Labdarúgó Szövetség): Szeretném megvilágítani még egyszer ezzel a kérdéssel kapcsolatban, hogy egy másik problémára is megoldást kell találnunk. Mi az alapvető probléma az edzőmérkőzéseknél, például egy klubnál, amikor edzőmérkőzést tartanak? Az, hogy azt nem a centerpályán akarják megcsinálni, ami biztonságtechnikailag egy ellenőrzött pálya, hanem valamilyen pályán. Ezek a pályák sajnos nagy részben az éves biztonsági technikai ellenőrzésre nincsenek bejelentve. Tehát amikor eldöntik, hogy edzőmérkőzés lesz, egy rövid határidőn belül, öt napon belül ezzel a csapattal találkozunk ezen a pályán - a kérdés az: nézők fogadására alkalmas az a pálya? Tehát a hatósági ellenőrzése ezeknek a pályáknak nem történik meg. Ekkor a hatóságok - jó szándékkal természetesen - sürgősséggel megvizsgálják ezeket a pályákat. Hogy nézőket egyáltalán lehet-e rajta fogadni. Ha ezt előre meg lehetne csinálni, és bejelentenek a pályát, akkor az ezt nagyban gyorsítaná.

Tehát több problémát is fölvet ezeknek az eltörlése. Én kérem, ezt is vizsgáljuk meg, hogy mit tudunk tenni annak érdekében, hogy ezek olyan pályákon kerüljenek megrendezésre, ahol már tudjuk azt, hogy 500 néző biztonságosan befogadható. Ha ezt nem tudjuk, hogy az edzőpálya nézőt egyáltalán tud-e fogadni, akkor az egy biztonsági probléma. Tehát ezt is el kell dönteni.

ELNÖK: Varga László képviselő úr!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Én Varga László vagyok, Miskolc országgyűlési képviselője, és hogy a téma szempontjából is releváns legyek, Diósgyőr városrésze is. A labdarúgás gyerekkorom óta meghatározó az életemben, és azt látom, hogy komoly, a jogszabályi háttérrel is érintő problémák okozzák azt a helyzetet, hogy egyébként láthatóan a nézőszám drasztikus csökkent, mintegy 16 százalékkal; erről több újságcikk is szólt.

Először is tehát szeretném üdvözölni Kósa elnök úrnak azt a törekvését, hogy ebben a tekintetben módosuljon a kormányrendelet; ha ez kormányrendelet, akkor a

kormányrendelet, ha egyébként a törvényi háttérnek is módosulnia kell, akkor az is módosuljon. És megköszönöm, hogy ebben a munkában én is részt vehetek tanácskozási joggal, más bizottság tagjaként.

ELNÖK: Egyébként ha majd javaslatot nyújtunk be a Házhoz, akkor azt tehetjük úgy is, hogy nem bizottsági módosításként, hanem közös indítványként, és akkor ahhoz nyugodtan csatlakozhat bárki, nagyon szívesen veszem. Mert ha valami igazából nem pártpolitikai kérdés, akkor ez pont nem az, úgyhogy ebből nem is kell azt csinálni. És ezért külön hálás vagyok, hogy Varga képviselő úr eljött.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nyilván fogok még hosszabban is szólni, mert konkrét javaslataim is vannak, azon felvetném rögtön a tárgyalás elején, hogy nyilván sokakkal fogunk még beszélni, ne rejtjük azt itt most véka alá, hogy markánsabb és a jogszabályi háttér alapját is érintő problémák vannak ma ezen a fronton és a mérkőzések látogatottságának tekintetében.

Lefolytattuk azokat az általános vitákat, többen ott voltunk, amikor arról beszéltem, hogy én úgy tapasztalom, hogy 2009 ősze óta, amikor egy Ferencváros–DVTK mérkőzésen volt nagyon komoly rendbontás, azóta nem volt olyan volumenű rendbontás, amely egyáltalán a szabályozás módosítását indokoltá tette volna. Én pedig azt gondolom, hogy ezekben az ügyekben akkor kell lépni, ha ezt kifejezetten indokolja valamilyen társadalmi jelenség.

A másik az, hogy több százmilliárd forintnyi költségvetési pénz fordul létesítményfejlesztésre, ezért azt mondom mindannyiunknak - és ezt persze igyekszem röviden tenni -, hogy nagyon nagy a felelősségünk országgyűlési képviselőként abban a tekintetben, hogy találkozzon a társadalmi igényekkel ez az egész dolog. Tehát ha már ilyen hatalmas létesítményfejlesztések történnek - ezeknek egy részével egyet lehet érteni, egy részével nem, de ezt most nem nyitom ki -, akkor nem megengedhető szerintem, hogy kongjanak az ürességtől a stadionok, amelyek újonnan épültek, adófizetők pénzéből. Én azt gondolom - és ebben lefektetnék néhány sarokkövet, aztán természetesen később majd hosszabban folytatnám -, hogy végig kell gondolni azokat a nagy kérdéseket, amit Kósa elnök úr az elején elkezdett, aztán nem ebbe az irányba mentünk, mert hogy az edzőmérkőzésen mi van, az is fontos, csak szerintem egy felszín ebben a tekintetben. Az a nagy kérdés, hogy az utaztatás tekintetében mik tudnak történni, és mondjuk ki - én kimondom a magam álláspontját ebben, amit nyilván egyelőre még, bár tetten érhető volt az én álláspontom a korábbi vitákban meg a módosítóimban, de nyilván aktuálisan ezt egyeztetnem kell majd nekem is a saját frakciónban, és ott meg kell győzőm a többieket -, én úgy gondolom, hogy a szurkolói kártya kötelező bevezetése nem hozta azokat az eredményeket, amiket vártak az ezt bevezetni szándékozók ettől a történetől. Ezeket, tízezreket tart távol a mérkőzések látogatásától, és ráadásul méltatlan volt a kommunikáció is ennek kapcsán. Az, hogy a szurkolói csoportok egy jelentős részét bűnözőnek mutatta be a kommunikáció - és most nem a kormányra gondolok, bár arra is gondolhatnék természetesen, de mondjuk úgy, hogy azok, akik kommunikáltak erről, akár szakmai berkeken belül -, ez szerintem elfogadhatatlan. Nem véletlen, hogy ennek is szól ez a történet. Semmilyen más társadalmi eseményre való ellátogatás ilyen adminisztratív korlátokba nem ütközik az országban. És még egyszer mondom, 2009 ősze óta nem volt olyan biztonsági probléma mérkőzések kapcsán, ami indokolta volna ennek az ilyen mélységét.

Az életszerűtlenségek is igazak. Tehát hogy mondjak egy példát, nekem van olyan jó ismerősöm, aki egyébként Nyíregyháza mellől származik, van egy nyíregyházi identitása, egyébként fradista is, de amikor olyan hangulat van Diósgyőrben, akkor

szívesen eljön. Tehát az a történet, hogy egy ilyen helyzetben, mondjuk, a semleges szektorokban kell neki ülnie, és nem tekinthetjük meg együtt a mérkőzést, ezek furcsa dolgok, amelyek nyilván korrekcióra szorulnak. De a lényeg az alap, és ebben én azt mondom, hogy az a jogszabályi háttér, amely lehetőséget adott a szurkolói kártya kötelező bevezetésére, az nincs rendben; nincs arányban azzal a helyzettel, ami 2010 óta a szurkolói társadalomban és a mérkőzéseken tetten érhető volt. És azt gondolom, hogy ha százmilliárdok mennek a magyar labdarúgásra, ami komoly társadalmi vitát vált ki - oké, hogy most itt a többségünk labdarúgást szerető ember, de vonatkoztassunk el ettől -, ha már ez így van, a társadalmi támogatottságát ennek a dolognak meg kell szerezni, tömegek legyenek a futballmérkőzéseken, valóban, és ennek kapcsán az alapjához nyúlnék ennek a történetnek. És számomra ez a kérdés sem tabutéma, mert hogy mást ne mondjak, ahogyan Debrecenben, Diósgyőrben is csökkent a mérkőzések látogatottsága, és ennek ez az alapvető oka. Ha a felszínt kapargatjuk, ez még nem fogja megoldani azt a problémát, ami, gondolom, Kósa elnök urat is mint Debrecen egyik képviselőjét motiválta arra, hogy ezt a kezdeményezést tegye, helyesen. Én azt mondanám, sokkal alapvetőbb kérdésekhez nyúljunk hozzá. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kubatov Gábor képviselőtársam!

KUBATOV GÁBOR (Fidesz), az FTC elnöke: Kezüket csókolom, jó napot kívánok! Kubatov Gábor vagyok, kentaur vagyok, képviselő is és a Ferencváros elnöke is.

Varga képviselőtársunk azt mondta, hogy az alapjához érdemes nyúlni ennek a problémakörnek. Az alapja nem a kártya bevezetése. Annak megvolt az oka, hogy miért kellett bevezetni a kártyát. És ha őszintén akarunk beszélni erről az egész helyzetről, akkor a kártya bevezetésének oka a stadionokban levő erőszak volt.

Varga képviselő úr volt olyan kedves azt mondani, hogy 2009 óta nem volt szurkolói rendbontás. Én nem tudom, hogy Diósgyőrben mi történt, én csak azt szeretném elmondani, hogy a Ferencvárosonál mi történt. 2010. április 30-a, Ferencváros–Újpest meccs, Albert Stadion: könnygáz mellett vízágyúkat kellett bevetnie a rendőrségnek. 2010. szeptember 11-e, Újpest–Ferencváros, Szusza Ferenc Stadion: a mérkőzésen 36 különböző szurkolói rendbontás történt, 14 személyt állítottak elő garázdaság, szabálysértés, közbiztonságra különlegesen veszélyes eszköz birtoklása, tulajdon elleni szabálysértés, sportrendezvény rendjének megzavarása miatt. 2012. augusztus 15-én a magyar–izraeli meccset, mondjuk, talán érdemes ez alá venni. 2013. augusztus 17-én Fradi-meccsen a Csatáry-molinók behozatala és annak felelőseinek felkutatása. 2013. szeptember 6-án a Románia–Magyarország meccs, ahol szerintem hazánkra szégyent hoztak azok a szurkolók, akik abban a szektorban, ahol egyébként szurkolni kellett volna, verekedést provokáltak, összedöntötték a korlátokat, majd aztán - az ő mondásuk szerint - jól elverték Bukarestet, és összecsaptak a rendőrökkel.

Vizsgáljuk meg tehát az alapjánál, de a kiinduló alap ne a kártya legyen! A kártya egy válasz egy problémára. A probléma pedig az, hogy egyébként a meccseken nincs rend. Ezt a fajta rendcsinálást annak idején Angliában, ahol azért elmondható, hogy a meccseken rend van, Margaret Thatcher kezdte el, több mint két évtizeddel ezelőtt. Én arra szeretnék kérni itt mindenkit, akik itt az asztal körül ülnek, legyen elég türelmük ehhez az egész történethez. Mert ez a rendelkezéssorozat nagyon fontos dolog; de ez a rendelkezéssorozat nem fogja elhozni azonnal a kívánt sikert. Ebbe bele kell tenni évtizednyi munkát. De a helyzet is évtizedek alatt alakult ki. Huszonöt éve a magyar szurkolókkal nem beszélt senki, nem mondta el, hogy egyébként ott hogyan

kellene... (Dr. Varga László közbeszólására:) - majd a megjegyzésére is mondom néhány dolgot. Bár én megálltam, hogy az ön mondataiba beleszóljak. Nem beszélt velük senki, és én megpróbáltam a Ferencváros-szurkolókkal, az itt ülő Magyar Balázssal is megpróbáltam három és fél éven keresztül egyeztetni. Csak nem vezetett eredményre.

Nyilván érdemes górcső alá venni az intézkedéseket, és lehet, hogy vissza kell térni évről évre, hogy mi az, aminek van értelme, és mi az, aminek nincs. Én a szurkolói utaztatással teljesen egyetértek, hogy nincs értelme. De közben van egy problémánk. Mi itt előtte leültünk néhány mondatot beszélni arról, hogy egyébként a törvények is megfelelnek, csak a végrehajtásukkal vannak problémák. Mert mondják, önök akarják egyébként, hogy a meccsre járó szurkolók verekedjenek az utcán? Mert ha nem akarják, akkor tartsuk be a törvényeket! Mert azokat az embereket mind eljárás alá kellene vonni, és nem lenne az egész problémánk. Ha nem lenne verekedés az utcán, nem kellene utaztatást csinálni. És én ezeket a lépéseket nem látom a klubok, sok esetben nem látom a végrehajtás részéről, hogy ezeket a dolgokat betartanánk.

Mi a Ferencvárosnál kényelmes helyzetben vagyunk, mert nekünk is esett a nézőszámunk idén sajnos, de mindössze 5 százalékot. Aktív kártyánk az előző esztendőben 45 ezer szurkolói kártya volt - mi most már hatodik-hetedik éve szurkolóikártyázunk -, most már, azt hiszem, 65 ezer környékén vagyunk (*Jelzésre:*), 60 ezer környékén vagyunk. És mi tudtunk két teltházas meccset is rendezni. Tehát nekünk ilyen téren nincsenek problémáink. Én csak azt szeretném mondani, hogy a Fradinál, bár nem ez volt a szándékunk, még egyszer hangsúlyozom: nem ez volt a szándékunk, de a mi közönségünk lecserelődött. És az a vágy egyébként, hogy családok, édesanyák és gyerekek járjanak ki a meccsre, nagy jelentősége van a sport szempontjából, de megint az alapokig kell elmennünk akkor, hogy mi ennek az egésznek az értelme, az szerintem a Ferencvárosnál megtörtént. Azért fontos, hogy családok és gyerekek, édesanyák járjanak ki, mert egyébként ebből a magyar futballból nem lesz semmi, hogyha ők nem jönnek el. Mert ha egy kislány, amikor udvarolnak neki, és a barátja kiviszi meccsre, nem lesz fradista, nem lesz szurkolóbarát, akkor majd amikor összeházasodnak és gyerekek születnek, akkor nem fogja kihozni mérkőzésre. Meg is lesz az indoka; ha nem tartunk szigort, meg is lesz az indoka, hogy miért nem jönnek meccsre: azért nem jönnek, mert félnek a trágárságtól, az obszcenitástól, és félnek az erőszaktól, ami egyébként az utcán is megjelent - az előbbi felsorolásból érezhető volt, hogy az utcán is megjelent -, és a stadionokban, valljuk be, hogy megjelenik. És ennek a gyönyörű sportnak, amit itt az asztal körül szerintem mindannyian nagyon szeretünk, nem lesz utánpótlása az egésznek. Én látom - Budapesten élek, a külvárosban ráadásul -, hogy ahhoz, hogy egy szülő, mondjuk, a Ferencvárosba elhozza a gyereket, arra hetente körülbelül 20 órát kell szánni, hogy ott sportoljon egy gyerek, mert mire beér, mondjuk, Soroksárról a Ferencváros-központba, az háromnegyed óra, mire hazaviszi, háromnegyed óra, két órát tölt ott az edzésen, egy héten három edzés van, és mondjuk, egy hétvégi meccs: 20 órát szán rá egy héten arra, hogy a gyerek ott sportoljon. De ezt anélkül, hogy egyébként fradistává váljon, nem fogja megtenni, majd leviszi a Soroksárba. És ha mi felelősek vagyunk ezért a sportért, akkor szerintem érdemes ilyen szempontból is megvizsgálni.

Alapvetően tehát a rendszert és a stadionokban lévő szigorítást és szigort én nagyon komolyan venném az önök helyében, és nagyon támogatnám. Az kétségtelen tény, amit az elnök úr is mondott, hogy érdemes átvizsgálni az utaztatással és a szurkolói kiszolgálással kapcsolatos dolgokat, ami nem a szigort jelenti, hanem inkább a szurkolói kiszolgálást, hogy azon érdemes-e változtatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Köszönöm a hozzászólást. Amit elnök úr elmondott, az felvet még egy, egyébként nagyon súlyos kérdést, bár ő csak egy félmondattal utalt rá. Azokban az országokban, ahol korábban komoly probléma volt a labdarúgó-események biztonságával és erőszakmentességével kapcsolatban, ott általános gyakorlat volt az, hogy azonnal és drákói szigorral fékeztek meg ezt a jelenséget. Nálunk meg nem. Tehát az a problémánk - jelzem, nekem mint törvényalkotónak is problémám, nemcsak mint labdarúgást szerető embernek -, hogy most azon kell töprengenünk, vajon mi az oka annak egyébként, hogy a nyilvánvaló, a jelenlegi szabályozás hatálya alá eső erőszakos cselekmények esetében sem lép fel a jogalkalmazó, legyen az rendőr vagy bíró. Mert ez egyébként számomra tényleg érthetetlen. Mert nézzük a konkrét eseteket! És most azon is kell töprengenünk... Oké, volt egy jogalkotási szándék, igaz? Volt egy szándékunk, ahhoz megteremtettük a joganyagot. Szemmel láthatóan a jogalkalmazó valamiért nem csinálja. Akkor nekünk kell megint magunkba nézni, és azt mondani, hogy jó, akkor írjuk bele azt, hogy kötelező. Tehát érthető: hogy ne legyen az a lehetőség, ami most megvan, amelynek kapcsán a rendőrkapitány meg tudja mondani, hogy hány erőszakos cselekmény volt, a mai szabályozás alapján hány esetben lehetett volna eljárni - aztán eljártak a tized százalékában sem. És akkor az ember azt kérdezi, hogy de hát akkor mit csodálkozunk?! És ez itt akkor megint szabályozási kérdés. Ugye, most lehet tudni azt, hogy a mai szabályozás nagyon gyors és nagyon drasztikus fellépést tesz lehetővé a meccs helyszínén, tehát a labdarúgó-stadionban az erőszakos cselekmények esetén. Oké, hogy ott is csak töredékében lép fel a végrehajtó - ezt mindig megkérdezem magamtól, hogy miért. Mert egyébként a rendőrség pontosan tudja, darabra, névre, hogy kik azok az emberek, akik ezeket elkövetik. De egyébként ki lehet terjeszteni a jogszabályozást arra is, hogy mondjuk, hasonló, radikális eszközökkel azt is szankcionáljuk, hogyha valaki egyébként nem a stadionban követi el ezeket a cselekményeket, hanem meccsre menet. És azt mondjuk, hogy ha nyilvánvaló a meccsre menési szándéka, akkor hatálya alá esik a szabályozásnak.

Ezt nyilván pontosan meg kell majd fogalmazni, mi benne vagyunk ebben, csak azt szeretnénk elérni, hogy valamit annak kapcsán csináljunk, hogy létrehoztunk egy olyan szabályozást, amely lehetővé teszi a drákói szigorú fellépést, de valamiért ez nem következett be olyan mértékben, mint ahogy szerettük volna. Viszont jelentős mértékben a nézők szempontjából barátságatalanná tettük az eseményeket. Tehát öngólt lőttünk ezzel. Ez meg így nem jó.

Nyilvánvaló, hogy majd amikor a konkrét szabályozás kérdése kerül elének, „a szurkolói kártya – nem szurkolói kártya” kérdését számba lehet venni; hozzáteszem, mondjuk, nagyon sok rendezvényen szükséges a jegyvásárolók azonosítása, ahol az nem okoz problémát. Ha most én elmegyek egy Metallica-koncertre, akkor ott névre szóló jegyem van, és ha nem én vagyok az, aki be akar menni, akkor nem engednek be. És ezt elfogadja mindenki, és nem tüntetnek a Metallica-rajongók az együttes ellen. Ez itt egy fontos kérdés.

Egy viszont kétségtelen, ami a szurkolói kártyával kapcsolatos probléma, és ez is szabályozási kérdés, és erre is figyelniünk kell, hogy a szurkolói kártya kapcsán az MLSZ egy sajátos félreértést követett el. Az MLSZ a szurkolóikártya-adatok kapcsán úgy kezdett el viselkedni, mintha ő hatóság lenne. De nem az. Az MLSZ egy társadalmi szervezet, és társadalmi szervezet személyesadat-nyilvántartást csak rendkívül szűken végezhet. Egy csomó MLSZ-törekvés meg -előírás volt, amikor én is azt gondoltam, hogy hoppá, ha ezt, mondjuk, a lakcímnnyilvántartással foglalkozó kormányhivatal csinálja, akkor értem - de egy társadalmi szervezet? Egy társadalmi szervezet az én adataimat, ha nem járulok hozzá, ne tartsa nyilván! Akármit ír elő! És

ez a probléma, igazából itt ilyen problémák vannak. És akkor ezeknek az eseteknek az anomáliáit aztán el lehet mondani, hogy ez milyen sajátos helyzetekkel jár. Tehát ez is szabályozási kérdés, mert amikor nézzük a szabályozási anyagot, akkor bizony magának az MLSZ-nek a labdarúgó-eseményeket szervező szabályzatában is olyan előírások vannak, amelyek még egy állami hatóságtól is szokatlanok lennének, nemhogy egy civil szervezettől, egy nem állami hatóságtól! És talán itt lehetne megteremteni azt a kompromisszumot, amiről egyébként én azt gondolom, hogy a szurkolói kártya mint olyan dolog, hogy azonosítani lehessen azokat az embereket, akik bemennek a stadionba, nem ez a probléma önmagában, csak az adatnyilvántartást és ennek a szükséges rendszerét körbe kell járni.

Egy biztos: az utaztatás ma visszatartja a szurkolókat, a labdarúgást szeretőket, ez ezer százalék, az erőszak szintén visszatarthatja. Ha ebben valamit előrelépünk, és figyeljük, hogy mi történik, biztosan beljebb leszünk. Itt azért sajátos a helyzet, mert teljesen érthető módon a kormány leginkább arra figyel, hogy a közterületek biztonsága meg az állampolgárok biztonsága milyen, és egyébként azoktól a kérdésektől - teljesen joggal - kicsit ódzkodik, ami itt terítéken van, mert nagyon sok indulatot érint. Azért gondoltam azt, hogy egy olyan bizottság, amely ennek a területnek az illetékes, egy ilyen kezdeményezésre hátha beljebb tud lépni.

Mirkóczki úr, parancsoljon!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnos vidéki rendezvényen meglévő kötelességem miatt nekem is el kell mennem, de szeretnék röviden reagálni az elhangzottakra.

Gondolom, az asztalnál ülők, bármely álláspontot képviseljük is, senki nem gondolja komolyan, hogy aki nem ért egyet a jelenlegi rendszerrel, akár az itt ülők, akár az itt nem ülők közül, azok bűnözőket akarnának védeni. Erről szó sincs. De néha vannak olyan áthallások az egyik oldal érvelése mellett, mintha itt mindannyian, vagy aki lazítani szeretne a jelenleg szerintem példátlan szabályozáson, azok mind-mind bűnözőket védenének, hiszen nagyon sokszor az az áthallás, amikor a szervezett szurkolói csoportok szóba kerülnek, mintha az mind-mind huligán, börtöntöltelék, nem tudom, mi lenne. Nem elvitatva azt, hogy számos esetben, igen, voltak olyan személyek, akikkel nem kevés probléma van, és nem is biztos, hogy szabadlábbon kellene lenniük. De itt nem erről van szó.

Az, hogy a közelmúltból, az elmúlt évekből föl voltak sorolva különböző rendbontások, azért nagyon sok olyan dolog volt, amit elnök úr is mondott, hogy minden feltétel adott volt ahhoz, hogy azt adott esetben megakadályozhassák, csak éppen a már meglévő szabályozást sem hajtották végre. Például veszélyes eszközök stadionokba való bevitele. Hát hogyan? Olyan szigorú, elvileg olyan szigorú beléptetés van már hosszú évek óta mindenhol, hogy kést, szűrő-vágó eszközöket nem nagyon lehetne bevinni. Ott akkor már vagy rendezői, akár rendőrségi, akár stadionbiztonsági szereplők mulasztása történt, ha valakik ilyeneket be tudtak vinni.

Az, hogy itt tűzzel-vassal tiltani kell akár rigmusokat, akár koreográfiákhoz szolgáló dolgokat, én ezzel alapvetően nem értek egyet. Most nem arról van szó természetesen, hogy ezt végtelenül és határtalanul bárki sértegetésére meg lehessen tenni, mert nyilván van egy pont, amit nem szabad átlépni. Ugyanakkor azt is fontosnak tartom mondani, hogy az, hogy egy szurkolói csoport kritizálja akár az MLSZ-t, akár bármelyik politikai pártot, akár, nem tudom, milyen rendőrséget, ez ne legyen már mérce! Ez a világ minden táján így működik, és mindig is így működött.

Szeretnék egy ellenpéldát hozni. Itt is elhangzott, nem tudom, kitől Lengyelország. Én jó néhány különböző lengyelországi mérkőzésen részt vettem. Az is egy megfontolandó dolog, hogy Varsóban a Legia Varsó most törölte el a szurkolói

kártyát, mert semmi értelme. És tegyük hozzá azt is, hogy a lengyeleknél például a pirotechnikai elemek használata stadionokon belül teljesen legális gyakorlat. Még akkor sem büntetik meg a szurkolókat, amikor éppen az UEFA megbünteti a Legia Varsót elég komoly pénzbírságra, mert Bajnokok Ligája-mérkőzésen pirotechnikai elemeket használtak.

Tehát én azt mondom, a közelünkben találhatunk ellenkező példát is. S hogy miért hozom fel a lengyel példát: többek között azért, mert én értem azt az érvelést Kubatov képviselőtársamtól, hogy a családok meg a gyerekek, hogy van, aki nem meri bevinni, ha olyan rendbontások történnek, de szeretném az ellenpéldát is mondani. Azáltal, hogy a szervezett szurkolói csoportok bojkottálják a stadionokat és a magyar mérkőzéseket, ezáltal pontosan az a sava-borsa - és most a magyar foci olyan, amilyen, nyilvánvaló, de pontosan a sava-borsa -, az a hangulat, amely megvolt, mondjuk ki azt is nyíltan, hogy most nincs meg, és hiányzik. Lengyelországban pontosan azért visznek gyerekeket, azért megy el az idős aggastyán hosszú évtizedek óta, mert ilyen a hangulata. Ezt nem én állítom, ez kinti tapasztalat, és sok-sok beszélgetésnek köszönhető.

Én tehát úgy gondolom, hogy ha ebből a zsigeri álláspontból nem tudunk kimozdulni, akkor itt nyilván mehet majd a szájtépés hosszú körökön keresztül és különböző fordulókön keresztül, de nem lesz eredmény. Ha abban meg tudunk egyezni, hogy az a cél, hogy a szervezett szurkolói csoportok visszajöjjenek a stadionokba és látogassák a meccseket, és szerintem ez kell legyen a cél, ez nem zárja ki azt, hogy a biztonság meglegyen, hogy családok ugyanúgy látogassák a mérkőzéseket; szerintem a kettő nem zárja ki egymást. Az pedig, hogy kell-e ehhez szurkolói kártya, szerintem nem feltétlenül. De még egyszer mondom, ez az én álláspontom. Ott vannak az új stadionokban azok a kamerarendszerek, a rendőrségnek azok a technikai eszközei, akár kamerák, akár bármi más, ezek alapján, ha valaki, nem tudom, milyen Btk.-s bűncselekményt követ el, csont nélkül beazonosítható, kiemelhető, elvihető. Én azt nem gondolnám, hogy a szurkolói kártya, meg ezek a nagyon túlszabályozott, rideg, merev, életszerűtlen jogszabályok azok, amelyek képesek ettől megvédeni.

Én azt vélelmezem, hogy mindkét oldal szereplőinek az a célja, hogy visszatérjen a hangulat, és ugyanúgy természetesen a biztonság is megmaradjon. És ne legyen senki, még egyszer mondom, törvénytisztelő állampolgár, akár fiatal, akár idős, akár szurkolói csoport tagja, akár nem, kizárva a mérkőzésekről. Ha nem lesz ez a zsigeri álláspont, és tényleg lehet normális párbeszédet folytatni, akkor van rá esély. De ha itt pusztán csak arról fogunk beszélni, hogy edzőmeccsekre vonatkoztatjuk vagy arra adunk felmentést, azzal nem leszünk beljebb. Gondolom, az az MLSZ képviselője számára sem kérdés, hogy ha akár Debrecen, akár, nem tudom, kicsoda idehívja, mondjuk, a Partizant, és tudvalevő, hogy lesz a másik oldal részéről nagy szurkolói sereg, vagy adott esetben nagy biztonsági kockázatokat rejt egy ilyen mérkőzés, azt, mondjuk, nem Putnokon vagy Jászapátiban fogja megrendezni, hanem nyilván egy olyan stadionban és olyan pályán, ahol a feltételek biztosítottak.

Én tehát azt mondanám, tényleg beszéljünk őszintén, beszéljünk nyíltan, és ne tétélezze föl senki azt, hogy itt bármelyik oldal bűnözőket szeretne a stadionokba visszaszívárogtatni. Szó sincs róla! Valahogy egy életszerű, olyan megoldás és olyan konszenzus kell, hogy ezek a szurkolói csoportok, akik most klubok szerint, a játékosok szerint is, az edzők szerint is, mindenki szerint hiányoznak a stadionokból, ériük el, hogy ők visszatérjenek.

Köszönöm szépen. És sajnós sűrű elnézést kérek, nem tudok tovább maradni, de majd igyekszem tájékozódni a folytatásról, és a jövőben természetesen szívesen részt veszek.

ELNÖK: A helyzet az - és ezt mondom képviselőtársamnak is -, hogy az egész folyamatnak a vége, mérget ihat rá, az lesz, hogy a végén egy komplett joganyag-módosítási javaslatot fogunk itt végigtárgyalni. Tehát érdemes figyelni, amit mondunk. Ha nem lesz semmi más támogatottsága a dolognak, én akkor is beadom mint elnök; és biztosan lesz, aki még csatlakozni fog hozzá. *(Mirkóczki Ádám: Csatlakozom.)*

Jeleztem az illetékes tárcák felé, amelyek ezzel foglalkoznak, hogy az egészen biztos, hogy lesz egy ilyen előterjesztés, egészen biztos; és egészen biztos, meg is tudom most mondani kapásból, hogy milyen irányokra lehet a módosításban felkészülni. Örülök is annak, hogy nem a kormány lesz ebbe beleártva, mert akkor előbb-utóbb mindenki a kormányt szidja, mint ahogy az összes szurkolói tábor előbb-utóbb közös konszenzussal elkezd az MLSZ-t szidni. Függetlenül attól, hogy igazuk van vagy sem. Ez egy ilyen kormányzati minimum. Nekem szerencsés a helyzetem, mert azt rigmusba szedni, hogy vesszen a Honvédelmi és rendészeti bizottsága a parlamentnek *(Derültség.)*, nem számítok erre. Kipróbáltam: a Guantánamera dallamára nem stimmel a dolog, tehát szerintem erre nem kell felkészülni.

Viszont majdnem biztos, és ezt azért mondom, hogy erre készüljenek, majd gondolkozzanak erről - és Mirkóczki úrnak is mondom, mielőtt elmegy -, a hatályt biztosan szűkíteni kell a kormányrendeletben. Mert az teljesen nonszensz, hogy most egyébként az alkalmazók úgy értelmezik, hogy akár egyébként ha egy megye III. edzőmeccset szervezek Balmazújvárosban, akkor is ott jönnek olyan feltételekkel, ami teljesen értelmetlen. Tehát a hatályt mindenképpen módosítani kell.

Ezt az utaztatást, mint egy kifejezetten nézővisszatartó intézményt mindenféleképpen meg kell szüntetni, és valamilyen olyan szabályozást lehetővé tenni, ahol a biztonságot úgy is meg lehet teremteni, hogy ez a szurkolói utaztatás ne legyen.

Ezzel párhuzamosan egészen biztos, hogy abban az irányban kell a szabályozást módosítanunk, hogy a most meglévő, az erőszakos cselekményeket megvalósítókat nagyon rövid idő alatt, nagyon drasztikusan lehessen korlátozni. Mert egyébként a dolog nem működik. És nemcsak a stadionban, félreértés ne legyen, mert az utaztatást csak akkor lehet elkerülni, hogy ha egyébként nyilvánvaló, hogy meccsre megy, oda is ki kell terjeszteni ezt a szabályozást, és olyan szabályozást kell a rendőrségnek, illetőleg a minisztériumnak adni, ami nem teszi azt lehetővé, hogy ezt elkerüljék. Ilyen értelemben a főkapitány úrnak a segítségét - akiknek óriási tapasztalatuk van ebben - kifejezetten várjuk, mert a rendőrségnek van egy jogértelmezési kerete, és hogyha ők úgy látják, hogy a joganyag eddig terjed ki, mindegy, hogy a rendőr mit gondol egyébként magában, úgysem fog tovább menni, mert nem teheti meg; tehát itt egy ilyen közös gondolkodásra szükség van. De a módosítást természetesen mi csináljuk. *(Dr. Kontrát Károly a távozni készülő Mirkóczki Ádámnak: Képviselő úr, várjon még, mert szót kértem, hogy reagáljak, jó? - Mirkóczki Ádám visszaül a helyére.)* Egy másodperc...

Sajnos egészen biztos, hogy a szurkolói kártya kapcsán a szabályozásban lesz módosítás. A minimum az, hogy a szurkolói kártya adatnyilvántartását végig kell gondolnunk, hogy ott ki mit tart nyilván. Mert az a törekvés, amit például az MLSZ megfogalmazott, hogy a csapatoktól, akik a bajnokságban részt vesznek, teljes körű adatszolgáltatást igényel, az szerintem abszurd. Ez még egyébként egészen tágran értelmezve is furcsa.

És lesz még ilyen, nem sorolom föl az összeset, de kell arra készülni, hogy Mirkóczki úr mint bizottsági tag is meg fogja ezt szenvedni. Most pedig államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr, és köszönöm Mirkóczki képviselő úrnak, hogy megvárta. Csak azért reagálok, mert megszólított, olyan módon, hogy a beléptetést kritizálta.

Szeretném elmondani, az mindenki által tudott, hogy ez nem a rendőrség feladata, nem a rendőrök végzik a beléptetést. (*Mirkóczki Ádám: Tudom, tudom.*) De ilyen ráutaló nyilatkozat hangzott el.

A másik pedig az, hogy az utaztatással kapcsolatban - majd főkapitány úr részletesebben is elmondja - a rendőrség eddig is ellátta a feladatát, és ha más szabály lesz, akkor a más szabályok szerinti feladatát is ellátja. És azért hangsúlyoztam azt, hogy össze kell fésülni, mert van a sporttörvény, van a kormányrendelet és van az MLSZ-szabályzat. Tehát olyan rendszert kell kialakítani, és én világosan beszéltem, úgy érzem, az elején, hogy a jelenlegi elért eredményeket, a rendet a pályákon fönntartva, tudjuk elősegíteni azokat a célokat - és ebben vagyunk nyitottak és partnerek -, amelyeket elnök úr megfogalmazott. Tehát ezt szeretném leszögezni, és azt gondolom, képviselő úr - ha megengedi ezt az észrevételt -, kicsit korán mondtad el a véleményedet, mert szerintem harmadik vagy negyedik körben - és a BM mindig itt lesz egyébként...

ELNÖK: El is várjuk.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): ...így van. És még egy javaslatom is van, hogy az EMMI-t is talán mint sportért felelős államtitkárságot is célszerű lenne bevonni, ha gondoljátok.

ELNÖK: Megfogadom, helyes, mert a sporttörvény az ő gondozásuk alatt van.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Ez a javaslatom, csak a kompetenciát illetően, mert nekünk kompetenciánk a rendészetet illetően van, de a tartalmat illetően meg az EMMI-nek.

Szóval, azt gondolom, és azt javaslom elnök úrnak, megint tisztelettel, hogy ne menjünk végig pontonként ma ezen a papíron...

ELNÖK: Ne menjünk!

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): ...hanem aki itt el akarja mondani a véleményét, elmondja, a következő körben újabb meghallgatások lesznek, és a végén kellene kialakítani azokat a kompetens állásfoglalásokat, amelyeket az illetékes szervek megtennének a végén, amire te utaltál, hogy annak alapján már születhet ilyen vagy olyan tartalmú javaslat, akár törvénymódosítás, akár kezdeményezés a kormány felé a kormányrendelet módosítására, akár az MLSZ felé. De mondom, én ezt egységben kezelném, és még egyszer mondom, mi azt szeretnénk - csak egy mondatot még -, én 1970 tavaszán voltam először Fradi-meccsen, Branikovits volt a legnagyobb sztár, Flóri nem tudott eljönni - ez Pápán volt, a Pápai Textilessel játszottak -, de ilyen, hogy rendbontás, meg balhé, meg erőszak, nem is lehetett volna. A futballnak örültünk, és szurkoltunk. Ennyi. Köszönöm szépen. És elnézést, hogy szubjektív voltam.

ELNÖK: Semmi baj. Csak szeretném mondani, az EMMI-nek itt van a képviselője... (*Jelzésre:*), megfigyelői szinten. Megjegyzem, maguktól, mert észlelték azt, hogy a sporttörvényt is érinti a napirend. (*Dr. Kontrát Károly: Bocsánat,*

elnézést.) Nem, mert abban igazad van, államtitkár úr, igazad van - Simicskót fogjuk elhívni, merthogy a sporttörvény az ő gondozásuk alatt van. *(Dr. Kontrát Károly: Így van.)* Az viszont egy fontos tisztázandó dolog, hogy a jelen állás szerint... - *(A távozó Mirkóczki Ádámhoz:)* Menj nyugodtan, mert mondom, ezzel még fogunk foglalkozni, mert mire ebből javaslat lesz, az nem lesz egyszerű. *(Mirkóczki Ádám távozik az ülésről.)*

De a mostani helyzet az - és ezt képviselőtársaimnak is mondom -, hogy amikor ezt a problémát fölvetettük, akkor a kormánynak az volt az álláspontja, hogy ő maga nem kíván most a szabályozáshoz hozzájárulni, csináljuk meg ezt mi, egy ilyen széles körű egyeztetés után, de egyébként amikor kész vagyunk, akkor természetesen az álláspontját el fogja mondani a kormány is, sőt lehet, hogy egyébként ő is kezdeményez még. Szerintem ezt majd amikor az egyeztetések vannak és szövegezni fogunk, akkor amúgy is meg kell tenni. *(Dr. Kontrát Károly: Mi végig itt leszünk.)* És az EMMI is meg fogja tenni, és természetesen a BM is. A rendőrséget meg azért kértük, mert ha a jogalkotásnak most ezt a módját választjuk, akkor muszáj figyelembe venni azokat a végrehajtási tapasztalatokat, ahol a rendőrség tudja jelezni, hogy lehet, hogy valamit akarunk csinálni, de az eszköz nem jó, és szerintük esetleg mást kell csinálni. Az MLSZ-t természetesen elhívtuk, részint mint szenvedő felet, részint pedig minthogy az MLSZ javaslatait is szívesen meghallgatjuk, és nyitottak vagyunk rá. Egy biztos: ha valamit a nézők felé kell tenni, azt meg kell tenni. Nemsokára indul az új bajnokság, előbb-utóbb a nézőnek észlelni kell azt, hogy egy meccsre elmenetel nem egy egész hétvégi program, hanem normálisan, mint egy mozi, odamegyek, jegyet veszek, beülök; ha jó az idő, eszembe jut, asszony, menjünk ki... - ez, ami most van, nem tartható, semmi módon.

Most arról nem beszélve, hogy egyébként a sportrendezvények szervezésének ez a metódusa amúgy a rendező városok számára milyen problémákat okoz; ez is egy külön kérdés.

És még a hatályhoz annyit, hogy ma az sem világos, és az EMMI-nek ebben külön kérjük a segítségét, hogy olyan szöveg legyen, amikor az világos, a félreértések miatt, hogy a vízilabda-bajnokság meccseire ne pont olyan feltételeket írjunk elő, mint mondjuk, az NB I-es meccsre. Mert ugye az teljesen célt tévesztő. Ez most egy vita egyébként a jogalkalmazók között, hogy mondjuk, ez más bajnokságokra kiterjed-e vagy sem, furcsa módon.

Varga képviselő úr a szó.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, csak egészen röviden, mert Kubatov Gábor által megszólítottam. Én egy csomó mindent kihúztam, amit eredetileg mondtam volna, mert nem szeretném ezt a vitát eszkalálni. Nyilván lesz lehetőségünk még a következő hetekben akkor ezt ilyen módon is folytatni. Mondjuk úgy, hogy nem értek vele egyet a dolgok többségében. De azt ne feltételezze rólam, hogy nem vagyok feltétlen híve annak, hogy biztonságos legyen a mérkőzésre járás, és egyébként biztonságos legyen a stadionban tartózkodás is a mérkőzések ideje alatt. Két kislányom van, tehát hadd ne indokoljam, feltétlen híve vagyok ennek.

A korábbi javaslatok vitái során más eszközöket javasoltam, más technikákat. Különböző országokban különböző tapasztalatok vannak. Én javasolom egyébként, hogy azokat majd tekintsük át, és próbáljunk olyan életszagú szabályozást találni, ami megfelel annak, amit elnök úr is elmondott. Tehát biztonságos meccsrendezés, és olyan szabályozás, ami egyébként a szurkolói csoportok számára is elfogadható.

Azt pedig szeretném megjegyezni - és talán ezzel zárnám ezt a kört -, hogy én úgy látom, és azt állítottam, hogy ezek az eszközök nem voltak ebben a formában szükségesek 2010 után. A kártya bevezetésével pedig, hogy mondjam finoman, azzal

pedig túltolták talán ezt azok, akik lehet, hogy jó szándékkal, de nem megfelelő eszközt választottak. Volt viszont talán olyan kegyelmi pillanat - azzal együtt, hogy én azzal sem értettem egyet -, amikor a regisztráció már megvolt, de egyébként a kötelező szurkolói kártya még nem. Azt gondolom, ebben az időszakban végképp nem voltak olyan jelenségek, amelyek... Lehet, hogy egy-egy dolgot a Fradi környékén ki lehet ragadni, ez lehetséges, de összességében töredéke volt ez annak, mint mondjuk, tíz évvel ezelőtt, ami indokolta volna ezt a dolgot. Ugyanakkor, ha a tavalyi kupadöntőre gondolok, tízezer diósgyőri jött el Budapestre és nézte itt meg a kupadöntőt, mindenféle nagyobb bonyodalom nélkül. Nyilván ehhez a rendőrség is kellett, meg sok minden más, a lebonyolítás megfelelő színvonala.

Én valahol itt keresném a történetet egyébként, itt középen, akár más eszközzel. Jól látszik az, hogy ezeknek az eszközöknek a bevetése egyre jobban tolt befelé a szervezett szurkolói csoportokat egy olyan állapotba, ami a mai helyzetet okozza. Szerintem érdekünk ezt a helyzetet kezelni. Köszönöm.

ELNÖK: Feltétlenül erre törekszünk. Nem egyszerű a dolog, mert még egymás között sem értünk feltétlenül mindenben egyet, vagy sok kérdésben nem. Az meg végképp nem világos, a legjobb szándék mellett sem, hogy azok az eszközök, amelyeket most számba veszünk - és akkor most nem pontonként megyünk végig az anyagon -, elérik-e egyébként azt a hatást, amit akarunk. Itt én magam is komoly aggodalomban vagyok, mert hiába vannak mindenfajta jó külföldi példák, azok egy része a magyar viszonyokat ismerve olyan mértékben életszerűtlen Magyarországon, hogy nem lehet vele mit kezdeni. Mi is voltunk holland stadionban, ahol olyan figyelőrendszer volt, amely pontosan beazonosított minden egyes szurkolót minden egyes ponton; azt is tudták követni, hogy ki mit mond. Ráadásul csak úgy lehetett bemenni a stadionba, hogy egyébként inkasszót adtak a saját bankszámlájukra a szurkolók, és az előfordulhatott, hogy egy-egy jó hangulatú, vérmes meccs végén néhány ezer euróval kevesebb volt a számlán. Mert abban a pillanatban kapta az SMS-t, hogy a nénikéd, te olyan bíró, aki olyan ítéleteket hoz, amivel én nem értek egyet - mondta ezt el egyszerűbben és jobban érthetően (*Derültség.*) -, és azonnal jött az SMS, hogy na, most emeltek le 100 eurót a bankszámládról. Tehát egy vérmes meccs végén komoly összegekről van ott szó. Ez Magyarországon nem életszerű, azért lássuk be! (*Dr. Varga László: Hát nem.*)

De az is túlzás egyébként, hogy olyan helyeken tüntetnek a vénaszkenner ellen, ahol még sose látott senki ilyet. És akkor megkérdezzük a szurkolót, hogy miért nem jönnek meccsre - mert a vénaszkenner. De mondjuk, hogy nincs. De van! De mondjuk, nincsen, nincs vénaszkenner - hol van? Nem tudták megmutatni persze... Szóval, a szurkolók is bonyolult emberek ebből a szempontból, mert jó néhány olyan álláspontot képviselnek bizonyos szurkolói csoportok, ami nincs, egyszerűen nincs. Miközben egyébként meg официálisan ők is azt mondják, hogy az erőszakot ők sem támogatják, csak vannak mégis esetek.

Ön korábban jelentkezett, parancsoljon!

BARANYAI IMRE biztonsági igazgató (FTC): Tisztelt Elnök Úr, Megjelentek! Baranyai Imre vagyok, a Fradi biztonsági igazgatója.

A javaslatban itt a Debrecennel és a Fradival nagyon sok mindenben hozzátettünk, javaslataink is vannak. Visszatérnék egy picit az elejére, az edzőmeccsekre. Mi a válogatott meccset nem vennénk ebből ki, sőt lenne egy javaslatunk. Az edzőmérkőzéseket ugyanúgy bejelentenénk a rendőrség részére, viszont egy közbiztonsági bejárást tartanánk, nem egy éves pályahitelesítést, ahol a rendőrséggel közösen ajánlásokat fogalmaznánk meg. Tehát mi nem azt akarjuk, hogy

kaotikus állapotok alakuljanak ki egy edzőmeccs körül. Ebben a szabályozást kellene átalakítani, hogy ne egy szigorú struktúra szerint menjük végig az edzőmeccseknél, hogy hogyan engedhetjük be a szurkolókat. Azt nonszensznek tartom, hogy a kavicsot le kell takarnunk; mert sajnos itt tartunk, olyan szabályokat hoztak nekünk, hogy a kavicsot le kell takarnunk nyomótextíliával. Ezek nonszensz dolgok egy ötszázfős edzőmeccsnél. Ezt valahogy át kellene tekinteni egy picit. Nem azt mondjuk, hogy el akarjuk takarni az edzőmeccseinket a rendőrség, a hatóságok elől, hanem egy picit könnyítsünk benne, nem mást szeretnénk.

Ami nekünk még egy kicsit fájó pont az életünkben, mi vagyunk egyedül Magyarországon az a klub, amelyik minden egyes vendégjátékra utaztat szurkolót, nem keveset, és ugyanúgy rendezőt is utaztatunk. Ezt a rendezői létszámot viszont egy olyan szabályozás határozza meg, hogy ha én Újpestre elmegyek, 2 ezer fradistát kiviszek, ahol van 8 ezer újpesti, nekem 105 fő vagyonőrt kell vinnem, ahol egyébként 120-150 vagyonőr van. Kérdezem én, hol van az arány, pedig az arány le van írva. Ebből is szeretnénk elmozdulni. Ez olyan költségeket rak a klubunk nyakába, amit nagyon nehezen tudunk kigazdálkodni.

A másik pedig, hogy ne csak vagyonőrökben gondolkodjunk, mert a szolgáltatás-központú biztosításra gondolunk, és mi ebben az irányban elmozdultunk, hostessekkel, közreműködőkkel tudunk dolgozni, akik nem vagyonőrök, és az első pillanatban egy szurkoló nem biztos, hogy a kopaszra nyírt vagyonőrrel fog találkozni, hanem fiatal egyetemistákkal. Szeretnénk, ha ebben is elmozdulás lenne. Át kell strukturálni az egészet, szolgáltatni kell - nekünk ez az álláspontunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Egy nagyon fontos kérdést érintett, ami a jelenlegi módosításokban nincs benne, de már többször felvetődött, és a konzultációkat folytatva én úgy látom, hogy ebben is módosításokat kell majd eszközölni. Ez pedig az a kérdés, hogy a labdarúgó-események és a sportesemények biztonságával kapcsolatos intézkedések kapcsán kit milyen költség terhel. Ez egy nagyon komoly vita, ugyanis az a tapasztalat, hogy ha például a biztonságért felelős a költséghordozótól nagyon jelentősen elválík, gyakran találkozunk olyan előírásokkal, amelyek abszurdak. Az embernek inkább az a benyomása, hogy most valaki a munkatársait nem akarja-e egy kicsit éppen megjutalmazni egy kis pluszkeresettel, semmint hogy ez még valóban a biztonságot szolgálná. Meg vagyok róla győződve, magam is utánajártam, hogy mondjuk, a labdarúgó-események VIP-vendégeit őrző és kötelezően előírt rendőrök és biztonsági emberek igazából nem csinálnak semmit. Most mondják meg őszintén, mit őriznek a VIP-en? Amikor eleve válogatott emberek, hostessek szolgálják ki őket; még azt sem lehet mondani, hogy egyébként azt figyelik, hogy elvisznek-e valakitől valamit! Láttam, ott ácsorogtak a rendőrök a debreceni stadion VIP-jében hárman, megkérdeztem tőlük, mit csinálnak; azt mondták, ide vannak vezényelve szolgálatra. Aztán már nem is kérdeztem meg, hogy akkor miért vannak odavezényelve; a VIP-ben emberemlékezet óta nem volt semmilyen rendbontás. Ráadásul olyan az arány, hogy a VIP-vendégekre tízre jut egy felszolgáló, hostess, kíségtő, pincér, s a többi. Ezért abba az irányba biztosan el kell mozdulnunk - ez most ezt nem tartalmazza -, hogy a költségviselést újragondoljuk.

Tehát lehet nagyon szigorú előírásokat alkalmazni, de akkor tessék valahogy hozzájárulni a költségekhez is! Az, hogy mondjuk, azt mondja nekem a debreceni biztosításfelelős, hogy neki 900 méter kordon kell; megkérdeztem polgármesterként, mikor még rendezők voltunk, hogy aztán honnan szedjük 900 méter kordont. Akkor valahonnan béreljen ő! Nincs ennyi! Teljesen felesleges, úgysem használjuk. Én azt

értem, persze, hogy az első a biztonság, de itt valamifajta erőforrás-gazdálkodásra szükség van.

Konzultáltam a kormány képviselőjével, hogy ebben az irányban lehet-e gondolkodni, és azt mondták, hogy igen. Majd amikor a végső megoldások vannak, akkor egyébként kérjük ki a kormány véleményét, és valamilyen közös szövegben egyezünk meg. Aztán természetesen, ha majd ezt csináljuk, akkor külön a költségvetésben ezt korrigálni kell, de erre is volt nyitottság a kormány részéről. Ebben az ügyben tehát, hogy mennyi biztonsági őr, hostesst lócsölkök rá a rendezőre, mennyi olyan berendezést, ami egyébként pénzbe kerül, és nem tűnik különösebben okszerűnek, a minősítéskor magam, aki minősíték, milyen költségekbe verem magam, ezeket valahogy át kell nézni. Ezért mondjuk azt például, hogy a minősítéseket is egyszerűsíteni kellene, mert most nem tűnik indokoltnak ez a három kategória, vagy legalábbis ezen gondolkodni kellene, hogy ez jól van-e így vagy sem. Egy biztos, ez az anyag ezt most nem tartalmazza, de ebben az irányban is gondolkodnunk kell; ezt most képviselőtársaimnak mondom. Félreértés ne essék, itt tényleg vagyunk kentaurok néhányan, sőt официálisan legalább hárman vagyunk ilyenek, és itt értelemszerűen úgyis a parlamenti többség fog dönteni, tehát azt nem tehetjük meg, értelemszerűen, hogy mondjuk, a „D” betűvel kezdődő csapatok esetében az összes rendezési költséget a rendőrség állja (*Derültség.*), tehát ilyen szabályozásra nem kell számítani - bár nem rossz ötlet, nem? (*Derültség.*) Lenne egy koalíció rá. (*Dr. Varga László: Még a dabasiak is megszavaznák. - Derültség.*) Még a dabasiakat bevesszük, meg a dorogiakat. De most a viccet félretéve, ebben az irányban szintén kell gondolkodnunk.

A következőt szeretném kérdezni, hogy ebben a javaslatban, amelyet most pillanatnyilag a csapatok tettek le az asztalra - ezt elvileg a minisztérium is látta -, van-e olyan szabályozási irány, amire azt mondják, hogy kizárt, ebben nem lehet kompromisszumot keresni, mert ez egy olyan irány, ami nem elfogadható. Így első blikkre. Csak azért, mert egyébként tovább kell majd mennünk, mert meghallgatjuk a szurkolókat, utána csinálunk egy külön kört a szakértőkkel, és utána le kell ülni, és közös bölcsesség alapján szövegeket kell írunk, természetesen a parlamenti munkatársakkal is. Tehát a szakmai stáb megvan hozzá, a döntéseket kell meghoznunk. Igen?

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Elnök úr, én a következőt válaszolom erre a kérdésre. Én úgy látom, az lenne a célszerű, hogy amikor az összes meghallgatás, egyeztetés lezajlott, azt követően kialakul egy álláspont, egy javaslat, és még egyszer mondom, mi a rendészet területén vagyunk kormányképviselők, a szakmai területen az EMMI; amíg az EMMI nincs itt, mi ebben...

ELNÖK: Csak részben van itt, megfigyelőként itt van.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Bocsánat, nem akarom itt a kolléga urat bántani - amíg Simicskó államtitkár úr nincs itt. Én ezt mindenképpen fontosnak tartom; vagy ha ő a képviselő, akkor üljön ide, és nyilatkozzon...

ELNÖK: Nem, nem! Ő megfigyelő, tehát nincs itt - ez a jó megfogalmazás.

DR. KONTRÁT KÁROLY államtitkár (Belügyminisztérium): Jó, akkor eben maradunk. Még egyszer mondom, az a generális mondatom, hogy mi a jelenleg elért

rendészeti eredmények, tehát a biztonság tekintetében elért eredmények megtartása mellett nyitottak vagyunk minden olyan kérdésre, amelyet ez a grémium fontosnak tart. Ezt továbbra is tudom mondani, de ennél többet csak akkor mondanánk, amikor ezek az egyeztetések lezajlottak, illetve a szakmai szempontból felelős EMMI véleményét is megismertük. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Igen, tessék!

SZABADKAI ÁKOS biztonsági igazgató (Videoton FC): Tisztelt Bizottság! Szabadkai Ákos vagyok, a Videoton FC részéről. Most érett meg bennem, amit mondani szeretnék, és nem szorosán ehhez az elnök úr által legutoljára felhozott kérdésre szeretnék reagálni. Én a biztonságért és a mérkőzés-szervezésért felelek a Videotonnál. Kapocs vagyok a vagyonvédelmi vállalkozás, a szurkolók, a klubvezetés és a hatóság között.

Nagyon röviden négy fő irányról, ha már összefoglalta elnök úr, hogy mi van benne ebben az anyagban. Egy dolog szerintem kimaradt, a sporttörvény alapján egy olyan infrastrukturális követelménynek kell megfelelni, létezik egy olyan fejezet, hogy négyéves biztonságtechnikai fejlesztési terv, ennek NB I-es és NB II-es csapatoknak is meg kell felelni. Egy olyan kormányzati törekvés van jelenleg, mint ahogy már elhangzott korábban, súlyos összegeket kell arra fordítani, hogy itt olyan infrastruktúra alakuljon ki, hogy az emberek kulturált környezetben tudjanak szórakozni. Ha esetleg jogszabály-módosításon törjük a fejünket, megkérdezném ennek a négyéves fejlesztési tervnek a kapcsán - elvileg évente le kell adni a kluboknak egy költségoldalról megtámasztott dokumentációval egy olyan fejlesztési tervet, hogy mik azok az apró infrastrukturális dolgok, amit évről évre fejleszteni kell -, hogy ha most új stadionok épülnek vagy elég jelentős rekonstrukciókat hajtanak végre, szükség van-e erre a sporttörvényben. Mert szerintem ez így erősen felesleges terhet róhat a klubokra.

A Ferencváros által fölvetett vagyonvédelmi kérdéseket még azzal egészíteném ki egy másik szemszögből, ami a rendőrségnek is, a vagyonvédelmi vállalkozásnak is és most már a kluboknak is teher, ez egyénekenként a vagyonvédelmi vállalkozásoknál dolgozó munkaerő hatósági ellenőrzése. Ez azért kényelmetlen nekünk, mert mi mint klub egy szerződést kötünk egy vagyonvédelmi vállalkozással, hogy rendezőként lássa el a feladatokat a mérkőzésen. Ennek anyagi vonzata van, ezek anyagi vállalások, és a hatósági elvárásoknak is szeretnénk megfelelni, mert mindenkinek az az érdeke, hogy a rendezők között ne legyenek olyan személyek, akik nem felelnek meg erkölcsileg erre a feladatra, legyen az most akár vagyonőr vagy hostess vagy jegyvizsgáló, teljesen mindegy, hogyan nevezzük. Felvetem, hogy nem hozhatnánk-e létre a XXI. században egy olyan egyszerű regisztrációt, akár elektronikai, internetes módon, ahol a vagyonvédelmi alkalmi munkavállalókat egyszerűen lehet ellenőrizni, és átláthatóan. Ez nem azt jelentené, hogy a rendőrség képviselői, akiket szolgálatilag odairányítanak és odavezényelnek, egy három-négy oldalas formanyomtatványt kell a rendőrség hivatásos tagjának kiállítani az adott vagyonvédelmi munkavállalóról, és ez azt idézi elő, hogy jóval korábban ott kell lenni ezeknek az embereknek. Amikor a klub szerződött a vagyonvédelmi vállalkozással egy adott időtartamról és hozzákapcsolódó összegekről, akkor ez már megdőlt. Ezeknek a munkavállalóknak ezt senki nem tudja kifizetni, és a hatóságnak is el kell látnia a feladatát. Tehát ha már létezik szurkolói kártya a társadalmunkban, ami sok-sok adat hordozására, cashless fizetési rendszerekre is alkalmas, akkor megvalósítható lenne egy olyan, hogy a vagyonvédelmi alkalmi munkavállalóknak is létrehozni egy olyan eszközt, amit tudunk úgy kezelni, hogy akár egy csippantással azt mondhatja a hatóság, hogy te

részt vehetsz dolgozni, te pedig nem. Egy ilyen egyszerű szűrés tényleg, mondom, minden oldal, a szövetség, a klub, a rendőrség, a munkavállaló oldaláról is megkönnyítené a helyzetet. S ha már jogszabályt módosítunk, itt lenne az ideje ennek, egy jó alkalom és lehetőség ez rá.

A negyedik pont pedig az, hogy bajnokságot nyert a csapatunk, amire nagyon büszkék vagyunk, és megkaptuk a szövetségtől a klubkártya alóli kedvezményt, most már két fél szezonon át.

ELNÖK: Bocsánat, ezt hogyan kell érteni: aki bajnokságot nyer, annak nem kell...? (*Derűlttség. - Szabadkai Ákos: Nem, nem!*) Mert a bajnokság kiírásakor nem láttam ezt a passzust, de ha ez kiderült volna, lehet, hogy jobban húz a Loki is, nem tudom... (*Derűlttség.*)

SZABADKAI ÁKOS biztonsági igazgató (Videoton FC): Körül szeretném pár mondattal írni ezt a jelenséget, ezt a környezetet, hogy ez most nálunk jelentős siker. Sok embert vártunk oda, még sincs érdeklődés, köztük a szervezett szurkolói társaságok sem jöttek, mert fontosabbnak tartják azt, hogy a más városok, más klubok szervezett szurkolói társaságaival egy véleményt fejezzenek ki, és nem azzal foglalkoznak, hogy a saját klubjuk milyen törekvést tett arra, hogy a szövetségtől megkapja azt a kedvezményt, hogy a küszöbön lévő rekonstrukció miatt ne kelljen már se a városnak, se a klubnak több tízmilliót arra költeni, hogy a kártyával való bejutáshoz az infrastruktúrát kiépítsék, és ez sem felelt meg ezeknek a szurkolóknak. Ebben az egészben az a kellemetlen, hogy egyszerűen a társadalmi oldalát - és ezért lesz nagyon fontos, amit az elején az elnök úr mondott, hogy mindenféle szurkolót vonjunk ebbe be, hiszen erre társadalmilag is meg kell érni a szurkolóknak is. Nagyon szép, hogy mi erőfeszítéseket teszünk itt a bizottság részéről, a hatóságok és a klubok részéről, ehhez viszont fel kell nőni a szurkolói társadalomnak is, ideértve ultrát, átlagnézőt, családokat, mindenkit. Ugyanis ez a réteg, amikor külföldre elmegy, mert számos olyan szurkolóról tudok, aki ultraként viselkedik ma Magyarországon, és úgy is él, és akár külföldre elmegy egy kézilabda-mérkőzésre, egy focimérkőzésre, bárhova, az ott írt és életben lévő szabályoknak azonnal aláveti magát, a jegyvásárlástól elkezdve, az interneten történő jegyelővásárlást, mindent hajlandó megcsinálni, de amikor Magyarországon létezik egy szabályozás, akkor azonnal bizonyos tömegmegmozdulásokkal ez ellen akarnak tenni, holott az ő érdekük is, hogy biztonság és rend legyen. Ha tehát a bizottság bevonja ebbe a szurkolókat, mindenképpen éreztetni kell velük javaslatom szerint ennek a felelősségét, hogy ha már van egy olyan törekvés, hogy lazításra kerüljenek bizonyos szabályok - idézőjelben értve -, akkor ennek ők is érezzék a súlyát, és vegyék fel ennek a jelentőségét. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt bárki is félreértené a célunkat, itt nem lazításról van szó, hanem szeretnénk a szabályozást nézőbaráttá tenni. És itt szeretnék a rendőrségtől szakmai segítséget kérni. Arról beszéltünk, az a megközelítés volt - ezt talán Kubatov úr is említette -, hogy egyrészt legyünk nézőbarátabbak, ne utazzassuk a közönséget, ne kelljen melléjük adniuk a rendezőknek nem tudom, hány száz embert, s a többi, s a többi; ugyanakkor azokat az eszközöket, amelyeket elvileg azért vezettünk be még a korábbi időszakban - megjegyzem, az ellenzék által is támogatottan, tehát nem ebben a ciklusban -, amelyek arra irányultak, hogy a szurkolói rendbontásokat vagy inkább az erőszakos eseményeket visszaszorítsuk, és felállítottunk rá egy eszközrendszert, és azt látom, hogy valami ok ennek az alkalmazását nehezíti, vagy a jogalkalmazók nem úgy alkalmazzák, ami a jogalkotó

szándéka volt; kérem, ebben segítsenek, hogy mi ennek az oka. Mi az a szabályozás, ami ezt lehetetlenné teszi?

Itt a különböző országok nagyon eltérő megoldásokat alkalmaznak. Úgy tudom, Szlovákiát nem ítélték még el a strasbourgi bíróságon, de Szlovákiában az is elképzelhető, hogy egy labdarúgó-eseményen történő rendbontás után, még a meccs alatt az illető rendbontó szurkolót egy mikrobuszban ítélik el, fél óra leforgása alatt. És a második félidőre már nem tud kimenni, mert már jogerőssé vált az ítélet. Tehát vannak szokatlan megoldások, amit én is kicsit nehezen értettem, hogy ez hogyan működik, de kétségtelenül nagyon komoly visszatartó ereje van, hogy a haverok azt érzékelik, hogy a második félidőre már el is vitték azt, aki egyébként, mit tudom én, mit csinált.

Szeretnénk tehát ebben a rendőrség szakmai segítségét kérni, hogy az alkalmazásban mi az, ami visszatartja a rendőrséget. Tábournok úr?

PAPP KÁROLY országos rendőrfőkapitány: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az előző hozzászólásomban beszéltem arról, hogy a 2014-15-ös bajnokság során Magyarországon a stadionokban és a stadionok környezetében kirívó rendbontás, rendzavarás nem történt. Persze apróbb, elszigetelt cselekmények történtek, habár a rendőrség, mondjuk, a Ferencváros–Újpest vagy az Újpest–Ferencváros bajnoki labdarúgó-mérkőzéseit - vagy a kupában is találkozott a két egyesület - úgy biztosította esemény nélkül, hogy nemcsak a stadionban volt a mérkőzés ideje alatt feladat, hanem legutóbb, a Ferencváros–Újpest mérkőzésen a tavaszi szezonban a Népligetben tüntetés volt, Újpest-városközpontban nézték a mérkőzést azok, akik nem utaztak ide, tehát három helyszínen kellett a rendet, a közrendet és a közbiztonságot fenntartani.

A sportrendezvényekre történő biztosítás a rendőrségnél nem azzal kezdődik, hogy megjelenünk a stadion környékén, elkezdjük a vagyonöröket ellenőrizni. Megkezdődik erre a felkészülés a mérkőzés jellegéből, a szurkolók egymáshoz való viszonyából kiindulva akár hetekkel korábban, de egy héttel mindenképpen korábban, mint hogy az eseményre sor kerül. Megkezdődik az egyeztetés a rendőri szervek között a vendégszurkolók várható érkezéséről, útvonaláról, várható magatartásáról. És egy dolgot nem szabad elfelejteni, hogy a rendőrség nagyon komoly tényadatokkal rendelkezik, mondjuk, hogy csak az elmúlt 25 évre, a társadalmi rendszerváltásig menjek vissza, hogy egyes stadionokban milyen események történtek, hol van ellenérvény a szurkolótáborok között, mondjuk, egy Szombathely–Székesfehérvár között, Zalaegerszeg–Szombathely között, Videoton–Újpest, Diósgyőr–Debrecen, Nyíregyháza–Diósgyőr között. A rendőrség tehát ezt tudja, és azt is tudja, hogy mikor milyen események zajlottak az elmúlt években vagy évtizedekben, amire a rendőri figyelem ráirányul.

A rendőrség hatáskörébe azok a jogsértések tartoznak, amelyek szabálysértések, és szabálysértések esetében, amelyek sportrendezvényekkel összefüggenek, a rendőrség úgy építi fel a biztosítását, hogy a szabálysértés miatt előállított személyekkel szemben azonnal lefolytatja az eljárást, tehát az előállítás után megvan a meghallgatás, megtörténik a határozat elkészítése, és a határozattal együtt történik meg a személynek a szabadítása. Ez bűncselekmények esetén természetesen nem igaz, mert a bűncselekménynek teljesen más a procedúrája, és hála a Jóistennek, Magyarországon nem a rendőrség ítélkezik a bűncselekmények vonatkozásában, hanem a bíróság, a büntetőeljárás szabályai alapján. Nagyon sokszor egyébként, és ha valaki figyeli a különböző rendezvénybiztosítások után kiadott közleményünket - mert közzé szoktuk tenni, a sajtó érdeklődik és a közvéleményt is érdekli -, hogy rendőri intézkedések voltak-e vagy nem voltak, nagyon sok esetben

nem akkor avatkozik be a rendőrség, amikor valaki, mondjuk, egy pirotechnikai eszközt eldob, mert a szükségesség–arányosság–fokozatosság elvét és a rendőri beavatkozás által kiváltott, esetlegesen további atrocitásokat elkerülendő, a rendőrség rögzíti, detektálja az elkövetőt, és amikor akár szünet van, akár a mérkőzésnek vége van, az elvonulás időszakában hajtja végre azokat a rendőri intézkedéseket, mondjuk, a személyi szabadság korlátozását, amely valakire hitelesen, tényszerűen bizonyítható.

Én tehát azt gondolom, ebben a tekintetben a rendőrség is minden évben, az elmúlt években vagy évtizedekben sokat fejlődött. Egy teljesen új típusú, alacsonyabb profilú biztosítást hajt végre a rendőrség. A párbeszéd-rendőrség intézményét, amely Nyugat-Európában bevált, előszeretettel alkalmazzuk mi is az elmúlt időszakban. Visszavonjuk a rendőri erőket, a rendőri egységeket, nem védőfelszerelésben jelennek meg rögtön a rendőrök a rendezvény bizonyos időszakaiban. Ha úgy alakul a helyzet - mert ezt folyamatosan nyomon követjük, vizsgáljuk, és nemcsak egyenruhás, hanem civil ruhás közbiztonsági és bűnügyi állomány bevonásával -, akkor veszik fel a védőfelszerelést a rendőrök. Egy követelmény van: hogy ha rendbontás, rendzavarás van, gyors, hatékony, törvényes, szakszerű beavatkozás történjen a rendőrség részéről. S ahogy az önök részéről többektől elhangzott, a rendőrség saját maga is dokumentálja ezeket az eseményeket, dokumentálja a rendőri beavatkozásokat. Nemcsak azért, hogy kétséget kizáróan tudjuk, mondjuk, egy bűncselekmény vagy szabálysértés elkövetését bizonyítani, hanem annak érdekében is, hogy adott esetben, ha panasz vagy egyéb érkezik a rendőri intézkedéssel szemben, akkor a hatóságoknak, akik ezt nálunk, a mi esetünkben ügyészség vagy Független Rendészeti Panasztestület vizsgálja, rendelkezésre tudjuk bocsátani.

Én azt gondolom, a bizottság üléseinek, amelyek a következő időszakban elkövetkeznek, egyetlen fő célja lehet, hogy a szurkolók minél nagyobb biztonságban, megfelelő körítéssel tudjanak szórakozni ezeken a rendezvényeken, és a rendőrség eddig sem és a jövőben sem kíván ezeken főszereplő lenni. De természetesen, elnök úr, amit megfogalmaztál, az Országos Rendőr-főkapitányság minden szakmai tudásával, felkészültségével, ténybeli tapasztalataival támogatni fogja a bizottság munkáját. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Arra szükségünk is lesz, a szó szoros értelmében, mert a bizottság a törvényalkotás folyamatában szerepel, az alkalmazást ti csináljátok, és nélkületek, a rendőrség nélkül ez, tábornok úr, nyilván nem fog menni. Az meg teljesen világos, hogy ha jól értem a szavaidat, abban egyetértünk, hogy mi a szabályozásnak a fő célja. *(Papp Károly: Igen.)* Mert a rendőrségnek a biztosítással kapcsolatos viselkedése is inkább egyfajta ilyen polgárbarátság vagy nézőbarátság irányába mozdult el, még akkor is, ha egyébként ezt sokan vitatják. Tehát a probléma az, hogy jó néhány konzultáció után ezt nem mindenki érzékeli egyébként, de a törekvés erre vonatkozóan megvan. Úgyhogy mi számítunk a segítségre. Tessék!

PAPP KÁROLY országos rendőrfőkapitány: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az, hogy ha metodikát változtatunk, szemléletet változtatunk, az nem egyik napról a másikra fog bekövetkezni. És vannak, akik ezt jó szívvvel elfogadják, akár a rendőri állomány között, akár a szurkolók között, akár akik csak figyelik ezeket az eseményeket, akár a rendőrség vagy a szurkolók szimpátiáját kivívva vagy nem kivívva. Ehhez idő kell, de én azt gondolom, hogy a rendőrség a sportrendezvények biztosításában is, mint az általános feladatai ellátása során, azt az intézkedéskultúra-váltást, amit elkezdett, ez egy jó irányt mutat. És ezt most nem az országos rendőrfőkapitány mondatja velem, nagyon sok megyében jártam az elmúlt

hónapokban a főkapitány-helyettes társaimmal együtt, és a különböző főkapitányi, rendőrkapitányi beszámolóknál ezek az önkormányzatok meg a képviselő-testületek részéről visszacsatolódtak a rendőrség irányába.

Tehát még egyszer mondom, itt Kubatov képviselő úrral értek egyet, hogy a szemléletátalakításhoz hosszabb idő szükségeltetik, mindenhol egyébként. És én azt gondolom, ebben nem járunk rossz úton a sportrendezvények biztosítása tekintetében és vonatkozásában. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Kedves Vendégek! Megkérdezem, van-e még olyan, aki hozzá kíván szólni a vitához. A meghívott vendégeinket is kérdezem. *(Nincs jelentkező.)* Mert ha nem, akkor a következőket szeretném mondani.

Ezt az anyagot, amelyet most a klubok tettek le - és ha jól értem, ez a klubok egyeztetett álláspontja -, mindenképpen a szabályozás irányának az egyik kiindulási alapjaként tekintjük.

A következő kör bonyolultabb, mert ugye a klubok szervezett formában működnek, a szurkolói egyesületek kicsit bonyolultabban, de egyúttal jelzem, mindenképpen kísérletet teszünk rá, hogy valamilyen módon a szervezett szurkolói csoportok véleményét is megtudjuk, és bár ez további nehézség, de valamilyen írásos formában. Merthogy ez egy jogalkotási folyamat, tehát itt muszáj az írásbeliségre törekedni, és ha csak szóban mondják el a véleményüket, nem tudunk vele mit csinálni. Tehát én a következő körben ugyanígy a szervezett szurkolói csoportok véleményét szeretném meghallgatni, vagy valamilyen módon először elkészíttetni és utána becsatornázni.

Utána jöhet egy olyan munka, amikor effektív a különböző frakciók szakértőivel leülünk, meg a saját bizottsági szakértőinkkel, és elkészítünk valamifajta anyagot, amelyet aztán a kormány képviselőivel kell egyeztetni. Ez lesz a menet. És itt már az EMMI-t is kérem, jelezze Simicskó államtitkár úrnak, hogy elnézést kérünk, hogy ez most kimaradt - és köszönöm Kontrát úrnak, hogy figyelmeztetett rá, hogy a sporttörvénynek az EMMI a gazdája -, de őket is bevonjuk ebbe az egyeztetésbe.

Ezt követően pedig benyújtjuk a törvényhozás elé. A törvénymódosításokat értelemszerűen a parlamenti menetben, a kormányrendelet-módosításokat pedig megpróbáljuk a kormánnyal leegyeztetni, és még ott is vannak eszközök, hogy ha ott nem megy, akkor az a lehetséges megoldás, hogy a parlament országgyűlési határozat formájában felhívja a kormányt arra, hogy milyen irányban kell módosítani, de ott nem tudunk szövegezni.

Képíró úr?

KÉPÍRÓ JÁNOS biztonsági igazgató (DVSC): Tisztelt Elnök Úr! Én arra kérném önt, egyetértve az államtitkár úrral, hogy ne menjünk végig minden ponton, de én nagyon kérem önt arra, mert ez egységes álláspont, amelyet a Ferencvárossal karöltve és a többi klubbal közösen alakítottunk ki, hogy egy pontot se hagyjon ki, amit mi itt észrevételeztünk. Mert ha most vitára bocsátanánk mindent, akkor holnap reggelig is itt ülhetnénk. Tehát csak azt kérem a többi kollégám nevében is, hogy minden pontot vegyenek figyelembe. Köszönöm.

ELNÖK: Mindegyiket figyelembe fogjuk venni. Ez a szöveg jó, összeszedett, teljesen iránymutató, de jogszabály-módosításra nem alkalmas, tehát ezt máshogy kell megfogalmazni. A javaslatok értelemszerűen teljesen érthetőek.

Most Magyar úrnak mondom, de majd mindenkinek el kell mondani, hogy a szurkolóktól sem azt várjuk, hogy törvénymódosítási konkrét szövegeket adjanak ide;

az nem megy, az bonyolult, meg az tényleg speciális szakértelmet igényel. De az álláspontjukat jól körülírhatóan muszáj becsatlakoztatni, mert különben még a végén félreértésekre ad alkalmat az, hogy ki mit is akart elérni.

Varga úr?

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Bocsánat, csak egyetlen perc. Az, hogy milyen széles körű és sokrétű a szurkolói társadalom, abból is látszik, hogy van nekik már ilyen javaslatuk, a Szurkolói Irodának is van anyaga.

ELNÖK: Egy részüknek van, igen.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Igen, egy részüknek van. És egyébként van egészen jól előkészített is, úgyhogy én azt gondolom, azt használni is lehetne. Ebben a folyamatban én is fölajánlom a segítségemet, illetve azt, hogy a diósgyőri véleményeket is csatornázzuk be ebbe a folyamatba. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az eredeti szándékunk az volt, hogy a Diósgyőrt természetesen nem csatornázzuk be (*Derültség.*), csak akkor, ha a Loki–Diósgyőr meccseken megfelelő magatartást fog tanúsítani... - csak tréfálok természetesen, ne vegyék komolyan. Hogyne, nagyon szépen köszönöm, és természetesen ezt igénybe fogjuk venni.

Első körben nagyon szépen megköszönöm minden megjelentnek, hogy elfogadta a meghívást. Köszönöm szépen ezt a javaslatot is a csapatoknak is.

Annyit hadd mondjak a timinggal kapcsolatban, hogy az egész jogalkotás sokkal nehezebb, mint amit eredetileg célul kitűztünk. Egészen biztos - ezt egyébként a szurkolóknak is mondom -, hogy ebből vita szeptemberben lesz. Tehát amit most tudunk vállalni, az az, hogy ennek a folyamatnak a végén szeptemberben benyújtjuk a jogszabályjavaslatot, amikor a parlament elkezdi az őszi ülészakot. Ennek leginkább az az oka, hogy ha nem ezt a módszert választjuk, akkor egyetlen dolgot tehettünk volna most, amit, megvallom őszintén, én megfontoltam, de azt nem lehet bevállalni, hogy benyújtunk most egy bármilyen szöveget, hogy megnyissuk a szükséges témákat, és azt tűzzük ki célul, hogy a nyári szünetig - az július első hete - megpróbáljuk ezt ledarálni. De megvallom őszintén, én ezt azért nem vállaltam föl, mert akkor ezt eleve kedden kellett volna megtenni, csütörtökön van a bizottsági ülés. Azért is, mert egyébként az külön probléma volt, és egyeztetni kellett - ezt ugye tudják a kormányoldalról is -, hogy olyan időpontot kellett választani a bizottsági ülésre, amikor engedélyt kaptunk az elnök úrtól, hogy tartsunk bizottsági ülést, merthogy egy héttel korábban akartunk, de arra nem kaptunk engedélyt a költségvetési törvényjavaslat tárgyalása miatt. Ugye, a házszabály bonyolult ebből a szempontból, tárgyalási napokon csak a házelnök engedélyével lehet bizottsági ülést tartani, és ő ezt mindenkinek megtiltotta. Másrészt mindenképpen szeretnénk volna, ha a rendőrfőkapitány úr és a kormány képviselője az első körben itt van, tehát az államtitkár úr, ezért kellett ezt az időpontot választani. Jó lett volna, ha a következő bajnokságra már egy másik jogszabályi környezetben lehetett volna felkészülni, de én ezt reménytelennek látom. Inkább akkor, azt gondolom, válasszuk azt a módszert, hogy egy jobban előkészített és átrágott anyagot határozunk meg. Ebben egy sor adatvédelmi kérdést egyébként, ami az MLSZ szempontjából volt fontos, meg amit korábban csináltak, akkor még végig lehet gondolni, mert szerintem az a helyzet, hogy majd a szöveg előkészítésébe adatvédelmi oldalról az adatvédelmi ombudsmannal is kell tárgyalni arról, hogy mi az a szabályozás, amit lehet, és mi az,

amit nem, hogy ezt előzetesen tudjuk, és ne ütközzünk ott mindenfajta adatvédelmi problémába.

Az ülés berekesztése

Nagyon szépen köszönöm még egyszer, hogy megjelentek. Folytatjuk a következő fordulóban, szeptemberben pedig szövegünk lesz.

A bizottság ülését berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 15 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea